7 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 2018
ΤΟ ΑΓΙΟΝ ΚΑΙ ΜΕΓΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ
καθ᾽ ὃ ἑορτάζομεν τὴν θεόσωμον ταφὴν
καὶ τὴν εἰς ᾅδου κάθοδον
τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

* * * * *

Ο ΟΡΘΡΟΣ

(Τελεῖται συνήθως τῇ Μ. Παρασκευῇ ἑσπέρας· ἐνιαχοῦ ὅμως τελεῖται κατὰ τὴν ἀρχαίαν συνήθειαν τὰς πρώτας πρωϊνὰς ὥρας τοῦ Μ. Σαββάτου).

Ὁ ἱερεύς· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ ἀναγνώστης· Ἀμήν.

Ὁ ἱερεύς· Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Βασιλεῦ οὐράνιε, Παράκλητε, τὸ Πνεῦμα τῆς ἀληθείας, ὁ πανταχοῦ παρὼν καὶ τὰ πάντα πληρῶν, ὁ θησαυρὸς τῶν ἀγαθῶν καὶ ζωῆς χορηγός, ἐλθὲ καὶ σκήνωσον ἐν ἡμῖν καὶ καθάρισον ἡμᾶς ἀπὸ πάσης κηλῖδος καὶ σῶσον, ἀγαθέ, τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὁ ἀναγνώστης· Ἀμήν.

Καὶ λέγει τὸ τρισάγιον.

Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος· ἐλέησον ἡμᾶς. (τρίς)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἱλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἅγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ὁ ἱερεύς· Ὅτι σοῦ ἐστιν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ

εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ὁ ἀναγνώστης· Ἀμήν.
Κύριε, ἐλέησον (12άκις).
Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.
Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.
Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.
Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ Χριστῷ τῷ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.
Καὶ τοὺς ἑξῆς ψαλμοὺς (ὧν ἀναγινωσκομένων ὁ ἱερεὺς θυμιᾷ διὰ κατζίου).

Ψαλμὸς ιθ´ (19).

Ἐπακούσαι σου Κύριος ἐν ἡμέρᾳ θλίψεως· ὑπερασπίσαι σου τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ Ἰακώβ.
Ἐξαποστείλαι σοι βοήθειαν ἐξ ἁγίου, καὶ ἐκ Σιὼν ἀντιλάβοιτό σου.
Μνησθείη πάσης θυσίας σου, καὶ τὸ ὁλοκαύτωμά σου πιανάτω.
Δῴη σοι Κύριος κατὰ τὴν καρδίαν σου, καὶ πᾶσαν τὴν βουλήν σου πληρώσαι.
Ἀγαλλιασόμεθα ἐπὶ τῷ σωτηρίῳ σου, καὶ ἐν ὀνόματι Κυρίου Θεοῦ ἡμῶν μεγαλυνθησόμεθα.
Πληρώσαι Κύριος πάντα τὰ αἰτήματά σου· νῦν ἔγνων ὅτι ἔσωσε Κύριος τὸν χριστὸν αὐτοῦ.
Ἐπακούσεται αὐτοῦ ἐξ οὐρανοῦ ἁγίου αὐτοῦ· ἐν δυναστείαις ἡ σωτηρία τῆς δεξιᾶς αὐτοῦ.
Οὗτοι ἐν ἅρμασι καὶ οὗτοι ἐν ἵπποις· ἡμεῖς δὲ ἐν ὀνόματι Κυρίου Θεοῦ ἡμῶν μεγαλυνθησόμεθα.
Αὐτοὶ συνεποδίσθησαν καὶ ἔπεσον· ἡμεῖς δὲ ἀνέστημεν καὶ ἀνωρθώθημεν.
Κύριε, σῶσον τὸν βασιλέα, καὶ ἐπάκουσον ἡμῶν, ἐν ᾗ ἂν ἡμέρᾳ ἐπικαλεσώμεθά σε.

Ψαλμὸς κ´ (20).

Κύριε, ἐν τῇ δυνάμει σου εὐφρανθήσεται ὁ βασιλεύς, καὶ ἐπὶ τῷ σωτηρίῳ σου ἀγαλλιάσεται σφόδρα.
Τὴν ἐπιθυμίαν τῆς καρδίας αὐτοῦ ἔδωκας αὐτῷ, καὶ τὴν θέλησιν τῶν χειλέων αὐτοῦ οὐκ ἐστέρησας αὐτόν.
Ὅτι προέφθασας αὐτὸν ἐν εὐλογίαις χρηστότητος· ἔθηκας ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ στέφανον ἐκ λίθου τιμίου.

Ζωὴν ᾐτήσατό σε καὶ ἔδωκας αὐτῷ, μακρότητα ἡμερῶν εἰς αἰῶνα αἰῶνος.
Μεγάλη ἡ δόξα αὐτοῦ ἐν τῷ σωτηρίῳ σου, δόξαν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐπιθήσεις ἐπ᾽ αὐτόν.
Ὅτι δώσεις αὐτῷ εὐλογίαν εἰς αἰῶνα αἰῶνος· εὐφρανεῖς αὐτὸν ἐν χαρᾷ μετὰ τοῦ προσώπου σου.
Ὅτι ὁ βασιλεὺς ἐλπίζει ἐπὶ Κύριον, καὶ ἐν τῷ ἐλέει τοῦ Ὑψίστου οὐ μὴ σαλευθῇ.
Εὑρεθείη ἡ χείρ σου πᾶσι τοῖς ἐχθροῖς σου· ἡ δεξιά σου εὕροι πάντας τοὺς μισοῦντάς σε.
Ὅτι θήσεις αὐτοὺς εἰς κλίβανον πυρός, εἰς καιρὸν τοῦ προσώπου σου.
Κύριος ἐν ὀργῇ αὐτοῦ συνταράξει αὐτούς, καὶ καταφάγεται αὐτοὺς πῦρ.
Τὸν καρπὸν αὐτῶν ἀπὸ τῆς γῆς ἀπολεῖς, καὶ τὸ σπέρμα αὐτῶν ἀπὸ υἱῶν ἀνθρώπων.
Ὅτι ἔκλιναν εἰς σὲ κακά, διελογίσαντο βουλάς, αἷς οὐ μὴ δύνωνται στῆναι.
Ὅτι θήσεις αὐτοὺς νῶτον· ἐν τοῖς περιλοίποις σου ἑτοιμάσεις τὸ πρόσωπον αὐτῶν.
Ὑψώθητι, Κύριε, ἐν τῇ δυνάμει σου· ᾄσομεν καὶ ψαλοῦμεν τὰς δυναστείας σου.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Καὶ λέγει τὸ τρισάγιον.

Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος· ἐλέησον ἡμᾶς. (τρίς)
Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.
Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἱλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἅγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.
Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον.
Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.
Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ

ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.
Ὁ ἱερεύς· Ὅτι σοῦ ἐστιν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ὁ ἀναγνώστης· Ἀμήν.

Καὶ τὰ τροπάρια·

Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου, νίκας τοῖς βασιλεῦσι, κατὰ βαρβάρων δωρούμενος, καὶ τὸ σὸν φυλάττων, διὰ τοῦ Σταυροῦ σου πολίτευμα.

Δόξα.

Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ ἑκουσίως, τῇ ἐπωνύμῳ σου καινῇ πολιτείᾳ, τοὺς οἰκτιρμούς σου δώρησαι, Χριστὲ ὁ Θεός· εὔφρανον ἐν τῇ δυνάμει σου, τοὺς πιστοὺς βασιλεῖς ἡμῶν, νίκας χορηγῶν αὐτοῖς, κατὰ τῶν πολεμίων. Τὴν συμμαχίαν ἔχοιεν τὴν σήν, ὅπλον εἰρήνης ἀήττητον τρόπαιον.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Προστασία φοβερὰ καὶ ἀκαταίσχυντε, μὴ παρίδῃς ἀγαθή, τὰς ἱκεσίας ἡμῶν, πανύμνητε Θεοτόκε· στήριξον ὀρθοδόξων πολιτείαν, σῷζε οὓς ἐκέλευσας βασιλεύειν, καὶ χορήγει αὐτοῖς οὐρανόθεν τὴν νίκην· διότι ἔτεκες τὸν Θεόν, μόνη εὐλογημένη.
Ὁ ἱερεύς· Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου· δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.
Ὁ ἀναγνώστης· Κύριε, ἐλέησον γ΄.
Ὁ ἱερεύς· Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν.
Ὁ ἀναγνώστης· Κύριε, ἐλέησον γ΄.
Ὁ ἱερεύς· Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (δεῖνος).
Ὁ ἀναγνώστης· Κύριε, ἐλέησον γ΄.
Ὁ ἱερεὺς ἐκφώνως· Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ὁ ἀναγνώστης· Ἀμήν.

* * *

Ο ΕΞΑΨΑΛΜΟΣ - ΑΙ ΕΥΧΑΙ

Ὁ ἀναγνώστης· Ἐν ὀνόματι Κυρίου εὐλόγησον, πάτερ.

Καὶ εὐθὺς ἐκφωνεῖ ὁ ἱερεύς·

Δόξα τῇ ἁγίᾳ καὶ ὁμοουσίῳ καὶ ζωοποιῷ καὶ ἀδιαιρέτῳ Τριάδι πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ ἀναγνώστης· Ἀμήν.
Καὶ ἀναγινώσκει ὁ προεστὼς (ἢ ὁ ἀναγνώστης) τὸν Ἑξάψαλμον.
Ὁ δὲ ἱερεὺς ἀναγινώσκει μυστικῶς τὰς εὐχὰς τοῦ Ὄρθρου ἐνώπιον τῆς ἁγίας Τραπέζης· μετὰ δὲ τὴν πρώτην τριάδα τῶν Ψαλμῶν ἐξελθὼν συνεχίζει τὴν ἀνάγνωσιν ἐνώπιον τῆς εἰκόνος τοῦ Κυρίου.

Ὁ ἀναγνώστης·

Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία. (τρίς)

Κύριε, τὰ χείλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου. (δίς)

Ψαλμὸς γ΄ (3).

Κύριε, τί ἐπληθύνθησαν οἱ θλίβοντές με; Πολλοὶ ἐπανίστανται ἐπ᾽ ἐμέ.
Πολλοὶ λέγουσι τῇ ψυχῇ μου· Οὐκ ἔστι σωτηρία αὐτῷ ἐν τῷ Θεῷ αὐτοῦ.
Σὺ δέ, Κύριε, ἀντιλήπτωρ μου εἶ· δόξα μου καὶ ὑψῶν τὴν κεφαλήν μου.
Φωνῇ μου πρὸς Κύριον ἐκέκραξα, καὶ ἐπήκουσέ μου ἐξ ὄρους ἁγίου αὐτοῦ.
Ἐγὼ δὲ ἐκοιμήθην καὶ ὕπνωσα· ἐξηγέρθην, ὅτι Κύριος ἀντιλήψεταί μου.
Οὐ φοβηθήσομαι ἀπὸ μυριάδων λαοῦ, τῶν κύκλῳ συνεπιτιθεμένων μοι.
Ἀνάστα, Κύριε, σῶσόν με, ὁ Θεός μου.
Ὅτι σὺ ἐπάταξας πάντας τοὺς ἐχθραίνοντάς μοι ματαίως, ὀδόντας ἁμαρτωλῶν συνέτριψας.
Τοῦ Κυρίου ἡ σωτηρία, καὶ ἐπὶ τὸν λαόν σου ἡ εὐλογία σου.

Καί πάλιν.

Ἐγὼ ἐκοιμήθην καὶ ὕπνωσα· ἐξηγέρθην, ὅτι Κύριος ἀντιλήψεταί μου.

Ψαλμὸς λζ΄ (37).

Κύριε, μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξῃς με, μηδὲ τῇ ὀργῇ σου παιδεύσῃς με.
Ὅτι τὰ βέλη σου ἐνεπάγησάν μοι, καὶ ἐπεστήριξας ἐπ᾽ ἐμὲ τὴν χεῖρά σου.
Οὐκ ἔστιν ἴασις ἐν τῇ σαρκί μου ἀπὸ προσώπου τῆς ὀργῆς σου· οὐκ ἔστιν εἰρήνη ἐν τοῖς ὀστέοις μου ἀπὸ προσώπου τῶν ἁμαρτιῶν μου.

Ὅτι αἱ ἀνομίαι μου ὑπερῆραν τὴν κεφαλήν μου, ὡσεὶ φορτίον βαρὺ ἐβαρύνθησαν ἐπ᾽ ἐμέ.
Προσώζεσαν καὶ ἐσάπησαν οἱ μώλωπές μου ἀπὸ προσώπου τῆς ἀφροσύνης μου.
Ἐταλαιπώρησα καὶ κατεκάμφθην ἕως τέλους, ὅλην τὴν ἡμέραν σκυθρωπάζων ἐπορευόμην.
Ὅτι αἱ ψόαι μου ἐπλήσθησαν ἐμπαιγμάτων καὶ οὐκ ἔστιν ἴασις ἐν τῇ σαρκί μου.
Ἐκακώθην καὶ ἐταπεινώθην ἕως σφόδρα· ὠρυόμην ἀπὸ στεναγμοῦ τῆς καρδίας μου.
Κύριε, ἐναντίον σου πᾶσα ἡ ἐπιθυμία μου, καὶ ὁ στεναγμός μου ἀπὸ σοῦ οὐκ ἀπεκρύβη.
Ἡ καρδία μου ἐταράχθη, ἐγκατέλιπέ με ἡ ἰσχύς μου, καὶ τὸ φῶς τῶν ὀφθαλμῶν μου, καὶ αὐτὸ οὐκ ἔστι μετ᾽ ἐμοῦ.
Οἱ φίλοι μου καὶ οἱ πλησίον μου ἐξ ἐναντίας μου ἤγγισαν καὶ ἔστησαν, καὶ οἱ ἔγγιστά μου ἀπὸ μακρόθεν ἔστησαν.
Καὶ ἐξεβιάζοντο οἱ ζητοῦντες τὴν ψυχήν μου, καὶ οἱ ζητοῦντες τὰ κακά μοι ἐλάλησαν ματαιότητας, καὶ δολιότητας ὅλην τὴν ἡμέραν ἐμελέτησαν.
Ἐγὼ δὲ ὡσεὶ κωφὸς οὐκ ἤκουον, καὶ ὡσεὶ ἄλαλος οὐκ ἀνοίγων τὸ στόμα αὐτοῦ.
Καὶ ἐγενόμην ὡσεὶ ἄνθρωπος οὐκ ἀκούων, καὶ οὐκ ἔχων ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ ἐλεγμούς.
Ὅτι ἐπὶ σοί, Κύριε, ἤλπισα, σὺ εἰσακούσῃ, Κύριε, ὁ Θεός μου.
Ὅτι εἶπον· Μήποτε ἐπιχαρῶσί μοι οἱ ἐχθροί μου, καὶ ἐν τῷ σαλευθῆναι πόδας μου ἐπ᾽ ἐμὲ ἐμεγαλοῤῥημόνησαν.
Ὅτι ἐγὼ εἰς μάστιγας ἕτοιμος, καὶ ἡ ἀλγηδών μου ἐνώπιόν μού ἐστι διαπαντός.
Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ ἀναγγελῶ καὶ μεριμνήσω ὑπὲρ τῆς ἁμαρτίας μου.
Οἱ δὲ ἐχθροί μου ζῶσι καὶ κεκραταίωνται ὑπὲρ ἐμέ, καὶ ἐπληθύνθησαν οἱ μισοῦντές με ἀδίκως.
Οἱ ἀνταποδιδόντες μοι κακὰ ἀντὶ ἀγαθῶν ἐνδιέβαλλόν με, ἐπεὶ κατεδίωκον ἀγαθωσύνην.
Μὴ ἐγκαταλίπῃς με, Κύριε, ὁ Θεός μου, μὴ ἀποστῇς ἀπ᾽ ἐμοῦ.
Πρόσχες εἰς τὴν βοήθειάν μου, Κύριε, τῆς σωτηρίας μου.

Καὶ πάλιν.

Μὴ ἐγκαταλίπῃς με, Κύριε, ὁ Θεός μου, μὴ ἀποστῇς ἀπ᾽ ἐμοῦ.
Πρόσχες εἰς τὴν βοήθειάν μου, Κύριε τῆς σωτηρίας μου.

Ψαλμὸς ξβ´ (62).

Ὁ Θεός, ὁ Θεός μου, πρὸς σὲ ὀρθρίζω.
Ἐδίψησέ σε ἡ ψυχή μου, ποσαπλῶς σοι ἡ σάρξ μου ἐν γῇ ἐρήμῳ καὶ ἀβάτῳ καὶ ἀνύδρῳ.
Οὕτως ἐν τῷ ἁγίῳ ὤφθην σοι, τοῦ ἰδεῖν τὴν δύναμίν σου καὶ τὴν δόξαν σου.
Ὅτι κρεῖσσον τὸ ἔλεός σου ὑπὲρ ζωάς· τὰ χείλη μου ἐπαινέσουσί σε.
Οὕτως εὐλογήσω σε ἐν τῇ ζωῇ μου, καὶ ἐν τῷ ὀνόματί σου ἀρῶ τὰς χεῖράς μου.
Ὡς ἐκ στέατος καὶ πιότητος ἐμπλησθείη ἡ ψυχή μου, καὶ χείλη ἀγαλλιάσεως αἰνέσει τὸ στόμα μου.
Εἰ ἐμνημόνευόν σου ἐπὶ τῆς στρωμνῆς μου, ἐν τοῖς ὄρθροις ἐμελέτων εἰς σέ.
Ὅτι ἐγενήθης βοηθός μου, καὶ ἐν τῇ σκέπῃ τῶν πτερύγων σου ἀγαλλιάσομαι.
Ἐκολλήθη ἡ ψυχή μου ὀπίσω σου, ἐμοῦ δέ ἀντελάβετο ἡ δεξιά σου.
Αὐτοὶ δὲ εἰς μάτην ἐζήτησαν τὴν ψυχήν μου· εἰσελεύσονται εἰς τὰ κατώτατα τῆς γῆς· παραδοθήσονται εἰς χεῖρας ῥομφαίας, μερίδες ἀλωπέκων ἔσονται.
Ὁ δὲ βασιλεὺς εὐφρανθήσεται ἐπὶ τῷ Θεῷ, ἐπαινεθήσεται πᾶς ὁ ὀμνύων ἐν αὐτῷ, ὅτι ἐνεφράγη στόμα λαλούντων ἄδικα.

Καὶ πάλιν.

Ἐν τοῖς ὄρθροις ἐμελέτων εἰς σέ, ὅτι ἐγενήθης βοηθός μου, καὶ ἐν τῇ σκέπῃ τῶν πτερύγων σου ἀγαλλιάσομαι.
Ἐκολλήθη ἡ ψυχή μου ὀπίσω σου· ἐμοῦ δὲ ἀντελάβετο ἡ δεξιά σου.

Καὶ τὰ ἑξῆς ἄνευ μετανοιῶν·

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.
Ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα· δόξα σοι ὁ Θεός (τρίς).
Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον.
Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ψαλμὸς πζ´ (87).

Κύριε, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἡμέρας ἐκέκραξα καὶ ἐν νυκτὶ ἐναντίον σου.
Εἰσελθέτω ἐνώπιόν σου ἡ προσευχή μου, κλῖνον τὸ οὖς σου εἰς

τὴν δέησίν μου.
Ὅτι ἐπλήσθη κακῶν ἡ ψυχή μου, καὶ ἡ ζωή μου τῷ ᾅδῃ ἤγγισε.
Προσελογίσθην μετὰ τῶν καταβαινόντων εἰς λάκκον, ἐγενήθην ὡσεὶ ἄνθρωπος ἀβοήθητος, ἐν νεκροῖς ἐλεύθερος.
Ὡσεὶ τραυματίαι καθεύδοντες ἐν τάφῳ, ὧν οὐκ ἐμνήσθης ἔτι, καὶ αὐτοὶ ἐκ τῆς χειρός σου ἀπώσθησαν.
Ἔθεντό με ἐν λάκκῳ κατωτάτῳ, ἐν σκοτεινοῖς καὶ ἐν σκιᾷ θανάτου.
Ἐπ᾽ ἐμὲ ἐπεστηρίχθη ὁ θυμός σου, καὶ πάντας τοὺς μετεωρισμούς σου ἐπήγαγες ἐπ᾽ ἐμέ.
Ἐμάκρυνας τοὺς γνωστούς μου ἀπ᾽ ἐμοῦ, ἔθεντό με βδέλυγμα ἑαυτοῖς.
Παρεδόθην καὶ οὐκ ἐξεπορευόμην· οἱ ὀφθαλμοί μου ἠσθένησαν ἀπὸ πτωχείας.
Ἐκέκραξα πρὸς σέ, Κύριε, ὅλην τὴν ἡμέραν, διεπέτασα πρὸς σὲ τὰς χεῖράς μου.
Μὴ τοῖς νεκροῖς ποιήσεις θαυμάσια; ἢ ἰατροὶ ἀναστήσουσι, καὶ ἐξομολογήσονταί σοι;
Μὴ διηγήσεταί τις ἐν τῷ τάφῳ τὸ ἔλεός σου, καὶ τὴν ἀλήθειάν σου ἐν τῇ ἀπωλείᾳ;
Μὴ γνωσθήσεται ἐν τῷ σκότει τὰ θαυμάσιά σου καὶ ἡ δικαιοσύνη σου ἐν γῇ ἐπιλελησμένῃ;
Κἀγὼ πρὸς σέ, Κύριε, ἐκέκραξα, καὶ τὸ πρωῒ ἡ προσευχή μου προφθάσει σε.
Ἵνα τί, Κύριε, ἀπωθῇ τὴν ψυχήν μου; ἀποστρέφεις τὸ πρόσωπόν σου ἀπ᾽ ἐμοῦ;
Πτωχός εἰμι ἐγώ, καὶ ἐν κόποις ἐκ νεότητός μου· ὑψωθεὶς δὲ ἐταπεινώθην καὶ ἐξηπορήθην.
Ἐπ᾽ ἐμὲ διῆλθον αἱ ὀργαί σου, οἱ φοβερισμοί σου ἐξετάραξάν με.
Ἐκύκλωσάν με ὡσεὶ ὕδωρ, ὅλην τὴν ἡμέραν περιέσχον με ἅμα.
Ἐμάκρυνας ἀπ᾽ ἐμοῦ φίλον καὶ πλησίον, καὶ τοὺς γνωστούς μου ἀπὸ ταλαιπωρίας.

Καὶ πάλιν.

Κύριε, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἡμέρας ἐκέκραξα καὶ ἐν νυκτὶ ἐναντίον σου.
Εἰσελθέτω ἐνώπιόν σου ἡ προσευχή μου, κλῖνον τὸ οὖς σου εἰς τὴν δέησίν μου.

Ψαλμὸς ρβ΄ (102).

Εὐλόγει, ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον, καὶ πάντα τὰ ἐντός μου τὸ

ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ.
Εὐλόγει, ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον, καὶ μὴ ἐπιλανθάνου πάσας τὰς ἀνταποδόσεις αὐτοῦ.
Τὸν εὐϊλατεύοντα πάσας τὰς ἀνομίας σου, τὸν ἰώμενον πάσας τὰς νόσους σου.
Τὸν λυτρούμενον ἐκ φθορᾶς τὴν ζωήν σου, τὸν στεφανοῦντά σε ἐν ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς.
Τὸν ἐμπιπλῶντα ἐν ἀγαθοῖς τὴν ἐπιθυμίαν σου, ἀνακαινισθήσεται ὡς ἀετοῦ ἡ νεότης σου.
Ποιῶν ἐλεημοσύνας ὁ Κύριος, καὶ κρῖμα πᾶσι τοῖς ἀδικουμένοις.
Ἐγνώρισε τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ τῷ Μωϋσῇ, τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ τὰ θελήματα αὐτοῦ.
Οἰκτίρμων καὶ ἐλεήμων ὁ Κύριος, μακρόθυμος καὶ πολυέλεος· οὐκ εἰς τέλος ὀργισθήσεται, οὐδὲ εἰς τὸν αἰῶνα μηνιεῖ.
Οὐ κατὰ τὰς ἀνομίας ἡμῶν ἐποίησεν ἡμῖν, οὐδὲ κατὰ τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν ἀνταπέδωκεν ἡμῖν.
Ὅτι κατὰ τὸ ὕψος τοῦ οὐρανοῦ ἀπὸ τῆς γῆς, ἐκραταίωσε Κύριος τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτόν.
Καθόσον ἀπέχουσιν ἀνατολαὶ ἀπὸ δυσμῶν, ἐμάκρυνεν ἀφ᾽ ἡμῶν τὰς ἀνομίας ἡμῶν.
Καθὼς οἰκτείρει πατὴρ υἱούς, ᾠκτείρησε Κύριος τοὺς φοβουμένους αὐτόν· ὅτι αὐτὸς ἔγνω τὸ πλάσμα ἡμῶν, ἐμνήσθη ὅτι χοῦς ἐσμεν.
Ἄνθρωπος ὡσεὶ χόρτος αἱ ἡμέραι αὐτοῦ, ὡσεὶ ἄνθος τοῦ ἀγροῦ οὕτως ἐξανθήσει.
Ὅτι πνεῦμα διῆλθεν ἐν αὐτῷ καὶ οὐχ ὑπάρξει, καὶ οὐκ ἐπιγνώσεται ἔτι τὸν τόπον αὐτοῦ.
Τὸ δὲ ἔλεος τοῦ Κυρίου ἀπὸ τοῦ αἰῶνος καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος, ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτόν.
Καὶ ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ ἐπὶ υἱοῖς υἱῶν, τοῖς φυλάσσουσι τὴν διαθήκην αὐτοῦ, καὶ μεμνημένοις τῶν ἐντολῶν αὐτοῦ τοῦ ποιῆσαι αὐτάς.
Κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ ἡτοίμασε τὸν θρόνον αὐτοῦ, καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ πάντων δεσπόζει.
Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον πάντες οἱ Ἄγγελοι αὐτοῦ, δυνατοὶ ἰσχύϊ, ποιοῦντες τὸν λόγον αὐτοῦ, τοῦ ἀκοῦσαι τῆς φωνῆς τῶν λόγων αὐτοῦ.
Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πᾶσαι αἱ Δυνάμεις αὐτοῦ, λειτουργοὶ αὐτοῦ οἱ ποιοῦντες τὸ θέλημα αὐτοῦ.

Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ, ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ· εὐλόγει, ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν.

Ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ· εὐλόγει, ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον.

Ψαλμὸς ρμβ΄ (142).

Κύριε, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώτισαι τὴν δέησίν μου ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου, εἰσάκουσόν μου ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου·

Καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου, ὅτι οὐ δικαιωθήσεται ἐνώπιόν σου πᾶς ζῶν.

Ὅτι κατεδίωξεν ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχήν μου· ἐταπείνωσεν εἰς γῆν τὴν ζωήν μου.

Ἐκάθισέ με ἐν σκοτεινοῖς, ὡς νεκροὺς αἰῶνος, καὶ ἠκηδίασεν ἐπ᾽ ἐμὲ τὸ πνεῦμά μου, ἐν ἐμοὶ ἐταράχθη ἡ καρδία μου.

Ἐμνήσθην ἡμερῶν ἀρχαίων, ἐμελέτησα ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις σου, ἐν ποιήμασι τῶν χειρῶν σου ἐμελέτων.

Διεπέτασα πρὸς σὲ τὰς χεῖράς μου· ἡ ψυχή μου ὡς γῆ ἄνυδρός σοι.

Ταχὺ εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ἐξέλιπε τὸ πνεῦμά μου.

Μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ᾽ ἐμοῦ, καὶ ὁμοιωθήσομαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς λάκκον.

Ἀκουστὸν ποίησόν μοι τὸ πρωῒ τὸ ἔλεός σου, ὅτι ἐπὶ σοὶ ἤλπισα.

Γνώρισόν μοι, Κύριε, ὁδὸν ἐν ᾗ πορεύσομαι, ὅτι πρὸς σὲ ἦρα τὴν ψυχήν μου.

Ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου, Κύριε, πρὸς σὲ κατέφυγον· δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.

Τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῇ εὐθείᾳ· ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου, Κύριε, ζήσεις με.

Ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἐξάξεις ἐκ θλίψεως τὴν ψυχήν μου· καὶ ἐν τῷ ἐλέει σου ἐξολοθρεύσεις τοὺς ἐχθρούς μου.

Καὶ ἀπολεῖς πάντας τοὺς θλίβοντας τὴν ψυχήν μου, ὅτι ἐγώ δοῦλός σού εἰμι.

Καὶ πάλιν.

Εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου, καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου. (δίς)

Εἶτα·

Τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῇ εὐθείᾳ.

Καὶ τὰ ἑξῆς μετὰ μετανοιῶν γ΄,
ἤτοι κεφαλοκλισιῶν καὶ σταυρῶν.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα· δόξα σοι, ὁ Θεός. (τρίς)

Καὶ μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν τῶν εὐχῶν ὁ ἱερεὺς ἀσπασάμενος τὴν δεσποτικὴν εἰκόνα εἰσέρχεται διὰ τῆς νοτίου πύλης εἰς τὸ Ἱερόν.

* * *

ΤΑ ΕΙΡΗΝΙΚΑ

Πληρωθέντος τοῦ ἑξαψάλμου, ὁ ἱερεὺς λέγει ἐνώπιον τῆς ἁγίας Τραπέζης τὰ εἰρηνικά, τοῦ χοροῦ ψάλλοντος μεθ᾽ ἑκάστην δέησιν τὸ Κύριε, ἐλέησον.

Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τῆς ἄνωθεν εἰρήνης καὶ τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος κόσμου, εὐσταθείας τῶν ἁγίων τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησιῶν καὶ τῆς τῶν πάντων ἑνώσεως τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ ἁγίου οἴκου τούτου καὶ τῶν μετὰ πίστεως, εὐλαβείας καὶ φόβου Θεοῦ εἰσιόντων ἐν αὐτῷ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (δεῖνος), τοῦ τιμίου πρεσβυτερίου, τῆς ἐν Χριστῷ διακονίας, παντὸς τοῦ κλήρου καὶ τοῦ λαοῦ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

[Ἐν ταῖς ἱεραῖς μοναῖς προστίθεται·

Ὑπὲρ τοῦ πατρὸς ἡμῶν (δεῖνος) ἱερομονάχου καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.]

Ὑπὲρ τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν ἔθνους, πάσης ἀρχῆς καὶ ἐξουσίας ἐν αὐτῷ καὶ τοῦ κατὰ ξηράν, θάλασσαν καὶ ἀέρα φιλοχρίστου ἡμῶν στρατοῦ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τῆς πόλεως (ἢ τῆς ἁγίας μονῆς ἢ τῆς χώρας ἢ τῆς νήσου) ταύτης, πάσης (μονῆς) πόλεως καὶ χώρας καὶ τῶν πίστει οἰκούντων ἐν αὐταῖς τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ εὐκρασίας ἀέρων, εὐφορίας τῶν καρπῶν τῆς γῆς καὶ καιρῶν εἰρηνικῶν τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ πλεόντων, ὁδοιπορούντων, νοσούντων, καμνόντων, αἰχμαλώτων καὶ τῆς σωτηρίας αὐτῶν τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου καὶ ἀνάγκης τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης

ἡμῶν, Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας μετὰ πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Ὁ χορός· Σοί, Κύριε.

Ὁ ἱερεὺς ἐκφώνως·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Ἦχος Δι

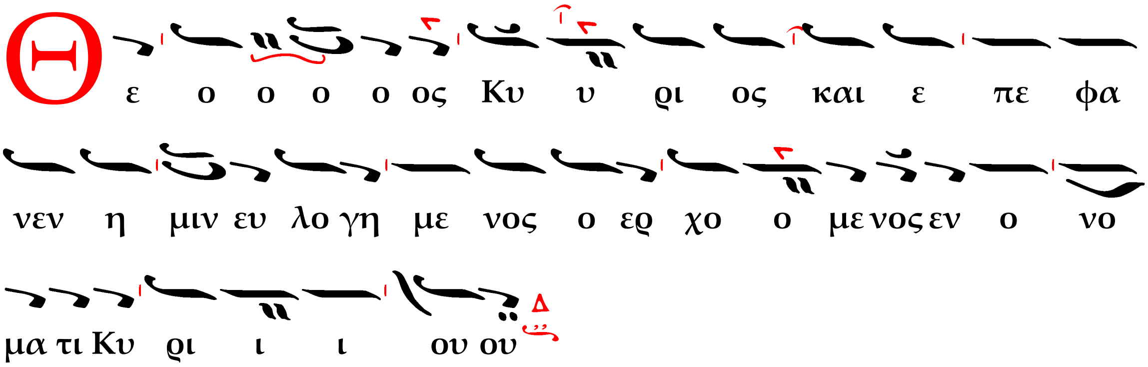

Στίχ. α΄. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. β΄. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἠμυνάμην αὐτούς.

Στίχ. γ΄. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καί ἐστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

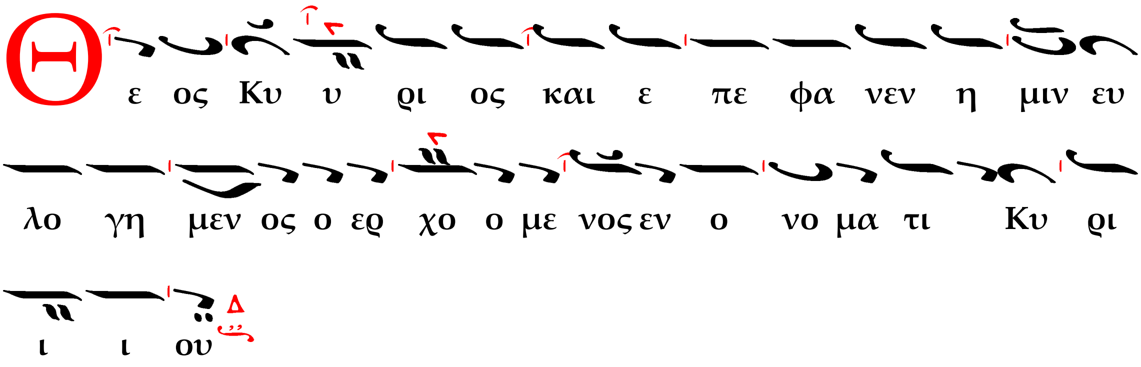

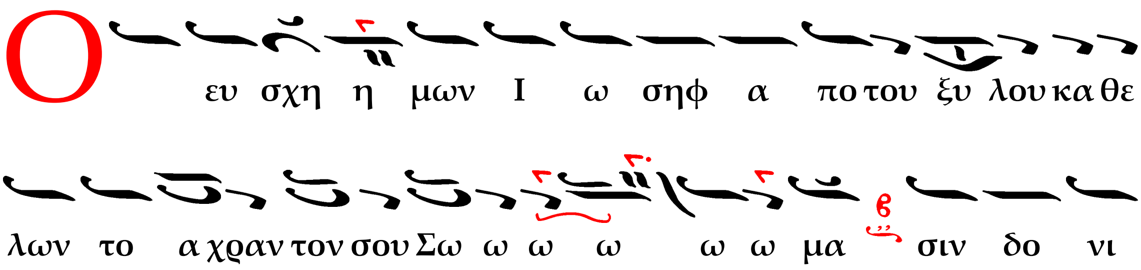

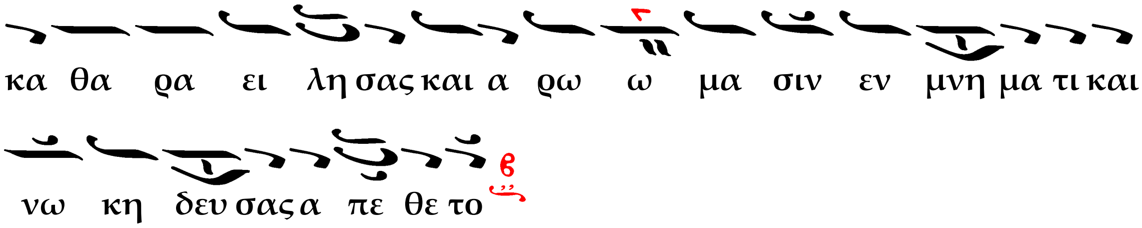

Δόξα

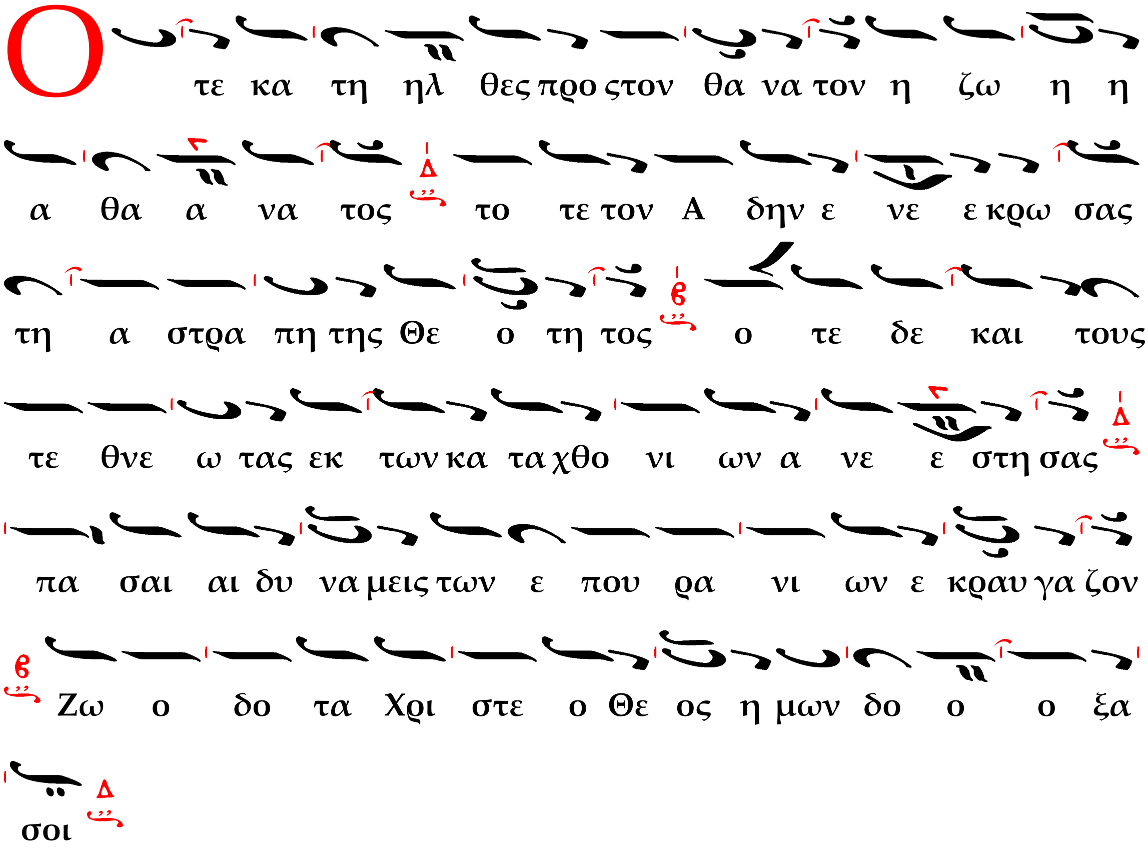

Καὶ νῦν

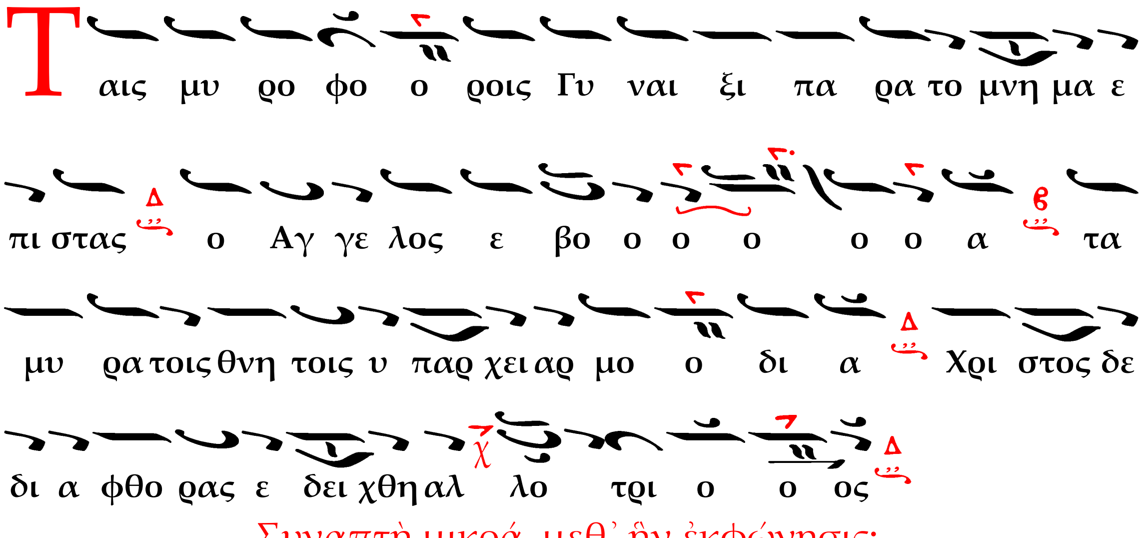

Συναπτὴ μικρά, μεθ᾿ ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

* * *

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

Καὶ ψάλλομεν τὰ παρόντα καθίσματα.

Ἦχος α΄. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Ἦχος Δι

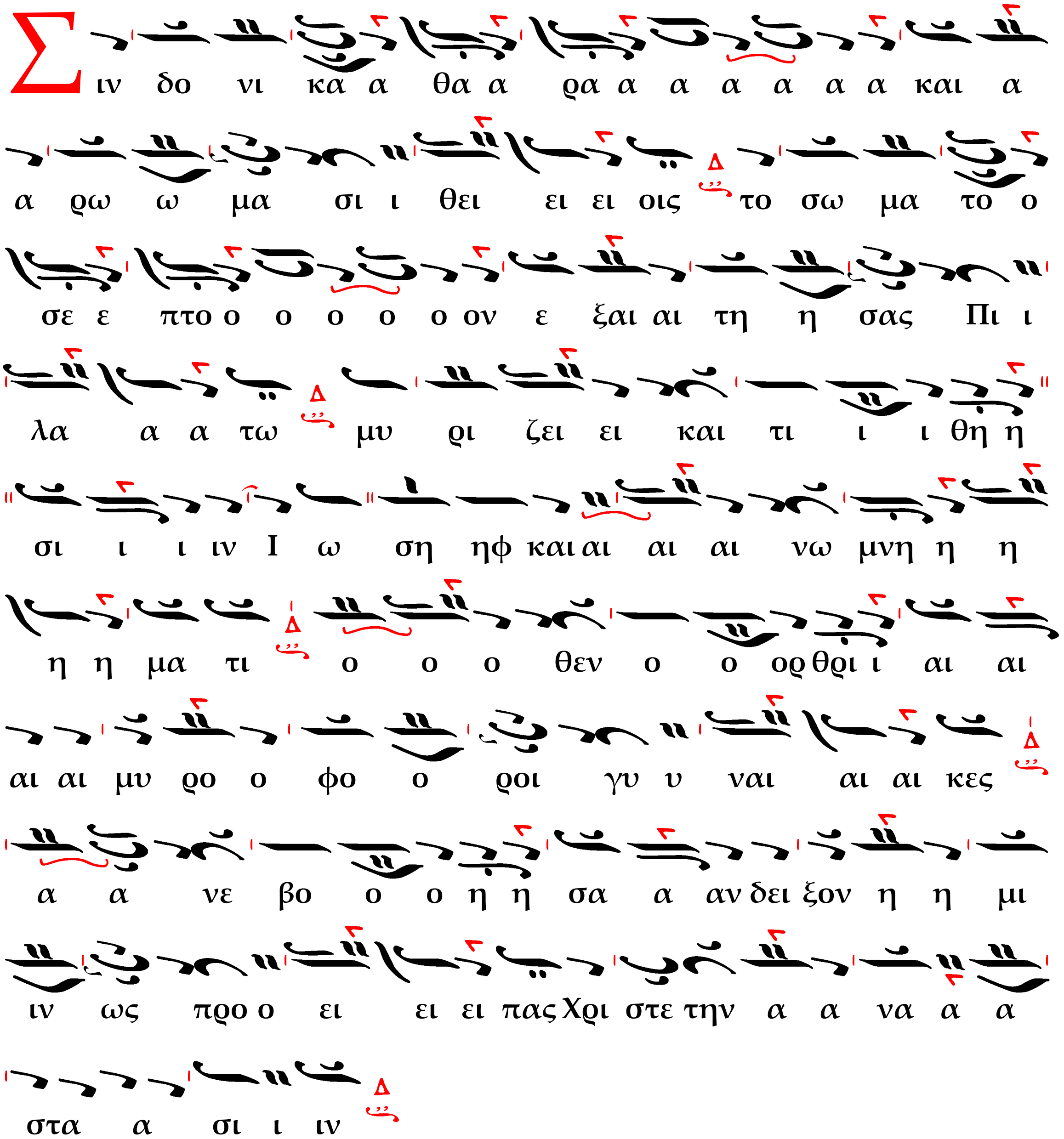

Δόξα - Καὶ νῦν. Ἕτερον ὅμοιον.

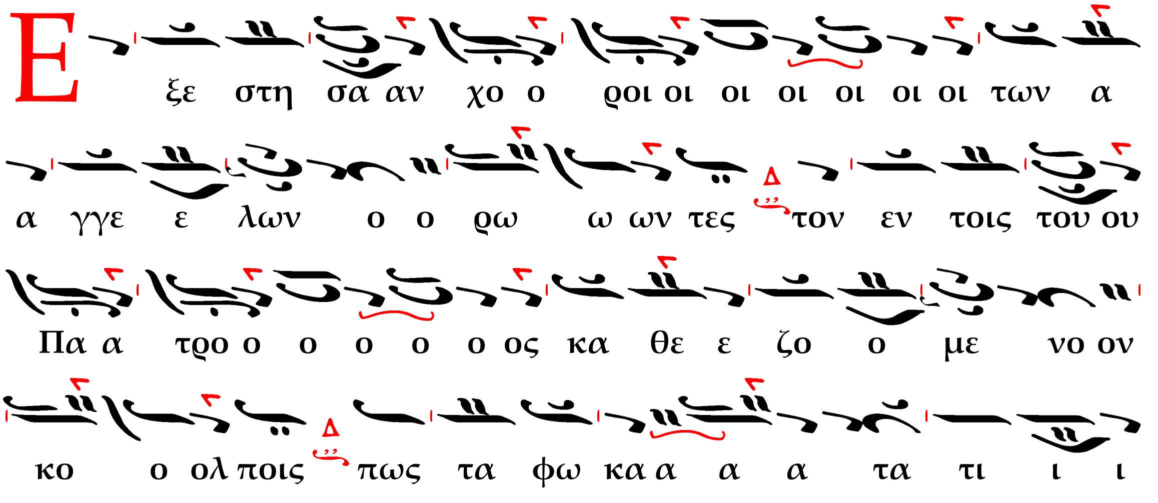

θε ε ται αι αι αι ως νε κρο ος ο ο ο ο α θα α
α α α να τος ο ο ον τα τα α αγ μα α
τα α α α των α α γγε ε λων κυ υ κλȣ ȣ ȣ σι
και αι δο ξα α α ζȣ ȣ σι ι ι συν τοις νε ε κροι
οις εν τω ω α α α δη ως κτι στην και αι Κυ υ υ
ρι ι ο ο ον

ἢ τὰ ἀκόλουθα σύντομα.

Σιν δο νι κα θα ρα και α ρω μα σι θει οις
το Σω μα το σε πτον ε ξαι τη σας Πι λα τω μυ
ρι ζει ει και τι ι θη η σιν Ι ω σηφ και αι νω μνη η
μα α τι ο θεν ο ορ θρι αι αι μυ ρο φο ο ροι γυ
ναι κες α νε βο ο η σαν δει ξον η μι ιν ως προ ει
πας Χρι στε την Α να στα σιν

Δόξα - Καὶ νῦν

Εξε στη σαν χο ροι των Αγ γε λων ο ρων τες
τον εν τοις του Πα τρος κα θε ζο με νον κολ ποις πως
τα φω κα τα τι ι θε ε ται ως νε κρος ο ο α

Ὁ ἀναγνώστης τὸν ν΄ ψαλμόν (50).

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.
Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.
Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μού ἐστι διὰ παντός.
Σοὶ μόνῳ ἥμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῇς ἐν τοῖς λόγοις σου καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.
Ἰδοὺ γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.
Ἰδοὺ γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας, τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.
Ῥαντιεῖς με ὑσσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.
Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιάσονται ὀστέα τεταπεινωμένα.
Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.
Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.
Μὴ ἀποῤῥίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ᾽ ἐμοῦ.
Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ πνεύματι ἡγεμονικῷ στήριξόν με.
Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδούς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.
Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.
Κύριε, τὰ χείλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.
Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν· ὁλοκαυτώματα οὐκ

εὐδοκήσεις.
Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον· καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.
Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ.
Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὁλοκαυτώματα.
Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

* * *

Ο ΚΑΝΩΝ

Καὶ ψάλλομεν τὸν παρόντα κανόνα,
οὗ ἡ ἀκροστιχὶς ἐκτὸς τῶν εἱρμῶν
τῶν τεσσάρων πρώτων ᾠδῶν·
Καὶ σήμερον δὲ Σάββατον μέλπω μέγα.
Ποίημα Κασσιανῆς μοναχῆς,
Μάρκου ἐπισκόπου Ἱδροῦντος,
καὶ Κοσμᾶ μοναχοῦ*.

* Ἑκάστης ᾠδῆς τὰ τροπάρια μετὰ τοῦ εἱρμοῦ ψάλλονται εἰς ἓξ ἢ χάριν συντομίας εἰς τέσσαρα. Ὁ εἱρμὸς ψάλλεται ἄνευ τινὸς στίχου· τῶν δύο τελευταίων τροπαρίων προτάσσεται τὸ Δόξα Πατρὶ καὶ τὸ Καὶ νῦν, τῶν δὲ ἐνδιαμέσων τροπαρίων τὸ Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι. Εἰς τὸ τέλος ἐπαναλαμβάνεται ὁ εἱρμὸς ὡς καταβασία. Τὰ αὐτὰ ἰσχύουν δι᾽ ὅλους τοὺς κανόνας τῆς Μ. Ἑβδομάδος.

* Ὁ ἀρχικὸς κανὼν τοῦ Μ. Σαββάτου, ποιηθεὶς ὑπὸ τοῦ Κοσμᾶ, ἦτο τετραῴδιον περιλαμβάνον τὰς ᾠδὰς στ΄-θ΄ καὶ ἔχον ἀκροστιχίδα «Σάββατον μέλπω μέγα». Τὸν κανόνα τοῦτον συνεπλήρωσεν ἡ Κασσιανὴ δι᾽ ἑτέρου τετρᾳῳδίου περιλαμβάνοντος τὰς ᾠδὰς α΄-ε΄. Ὁ δὲ Μᾶρκος ἐκράτησε μόνον τοὺς εἱρμοὺς τῆς Κασσιανῆς, ἀντικατέστησε δὲ τὰ τροπάρια τῶν τεσσάρων πρώτων ᾠδῶν διὰ τῶν σήμερον ψαλλομένων ὑπὸ ἀκροστιχίδα «Καὶ σήμερον δέ». Οὕτως ὁ κανὼν ἔλαβε τὴν σημερινήν του μορφήν.

Ὠιδὴ α΄. Ἦχος πλ. β΄. Ὁ εἱρμός.

Ἦχος Βου

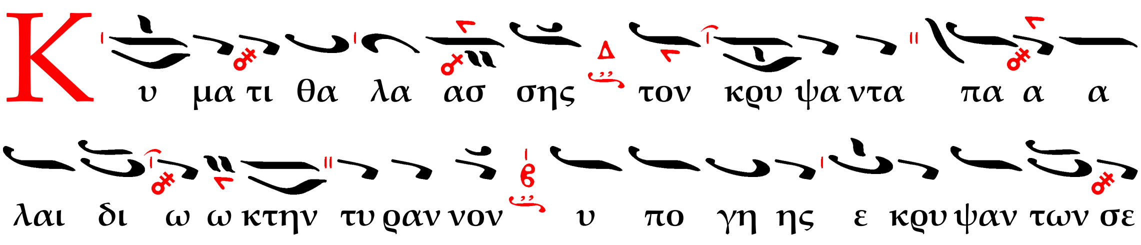

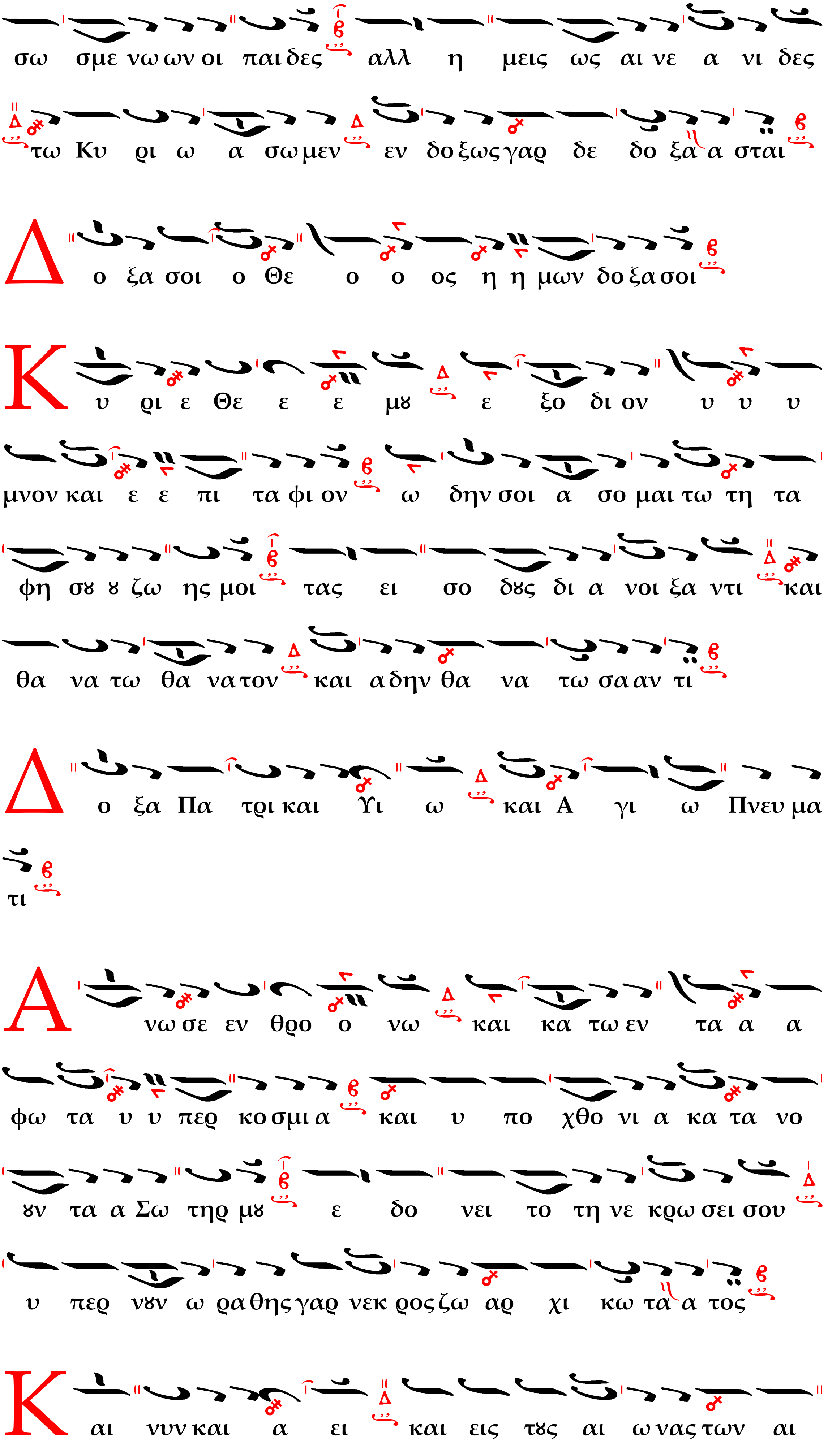
σω σμε νω ων οι παι δες αλλ η μεις ως αι νε α νι δες
τω Κυ ρι ω α σω μεν εν δο ξως γαρ δε δο ξα α σται
Δ ο ξα σοι ο Θε ο ο ος η η μων δο ξα σοι
Κ υ ρι ε Θε ε ε μȣ ε ξο δι ον υ υ υ
μνον και ε ε πι τα φι ον ω δην σοι α σο μαι τω τη τα
φη σȣ ȣ ζω ης μοι τας ει σο δȣς δι α νοι ξα ντι και
θα να τω θα να τον και α δην θα να τω σα αν τι
Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα
τι
Α νω σε εν θρο ο νω και κα τω εν τα α α
φω τα υ υ περ κο σμι α και υ πο χθο νι α κα τα νο
ȣν τα α Σω τηρ μȣ ε δο νει το τη νε κρω σει σου
υ περ νȣν ω ρα θης γαρ νεκ ρος ζω αρ χι κω τα α τος
Κ αι νυν και α ει και εις τȣς αι ω νας των αι

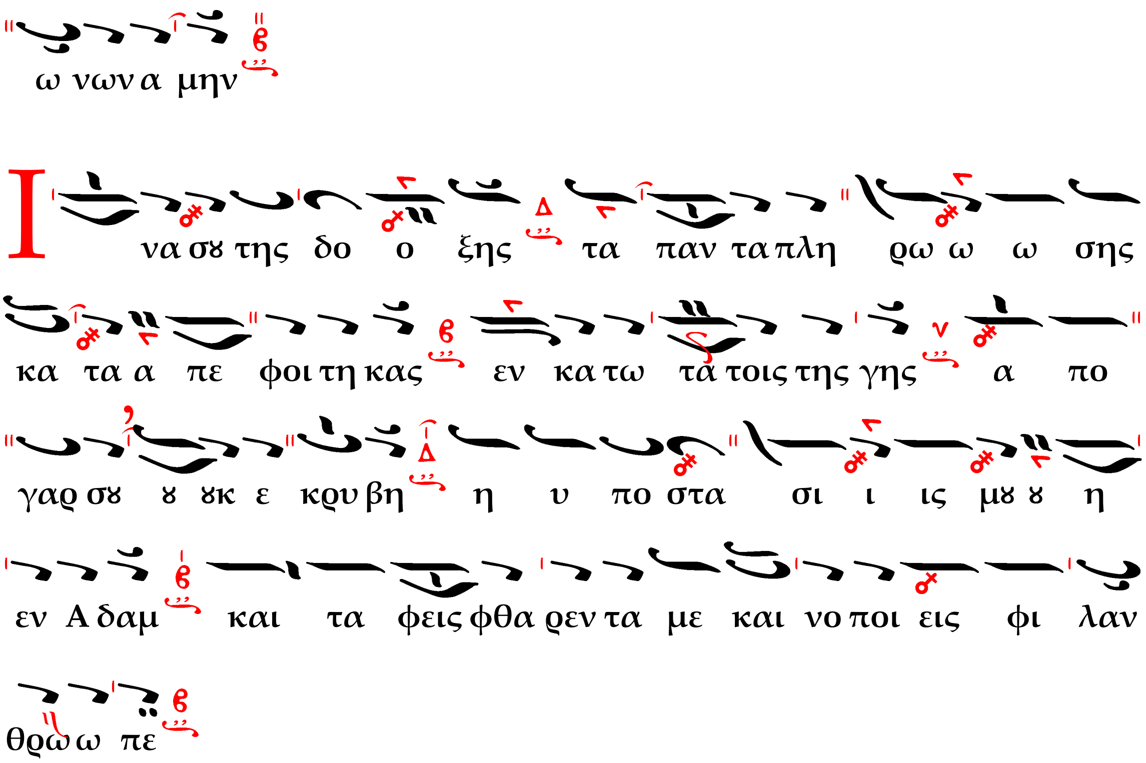

Ἡ καταβασία

(Τὸ τέλος αὐτῆς ψάλλει ὁ β΄ χορός).

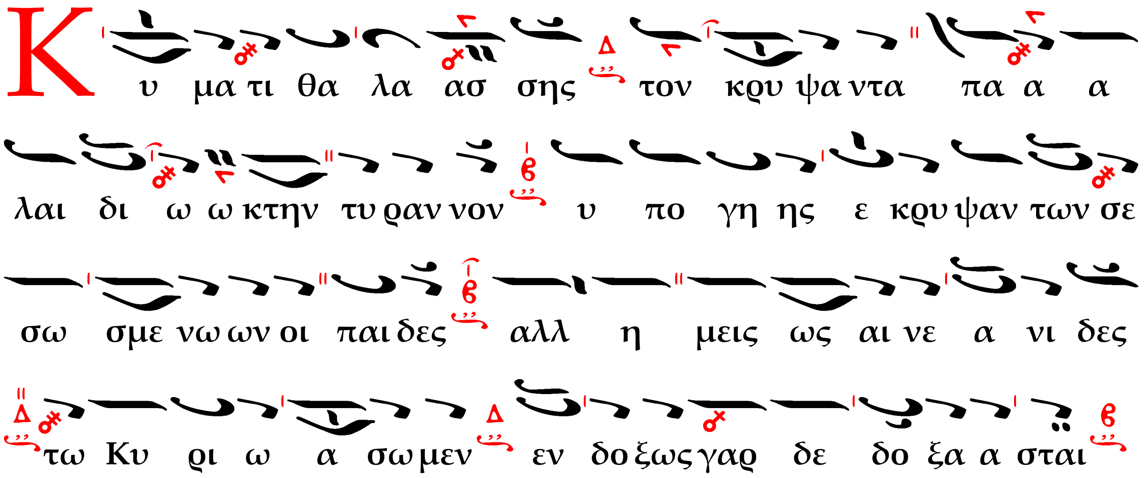

Ἀργὴ καταβασία.

(Τὸ τέλος αὐτῆς ψάλλει ὁ β΄ χορός).

Ἦχος Βου

σωω σμε ε νω ω ων οι παι αι αι δες αλλ η μεις ως
αι νε ε ε α νι ι δες τω Κυ ρι ι ω ω α σω ω
μεν εν δο ξως γα α αρ δε ε ε δο ο ο ο
ξα α α α σται

Ὠιδὴ γ΄. Ὁ εἱρμός.

Ἦχος Βου

Σ ε τον ε πι υ δα των κρε μα σαν τα πα α σαν
την γην α σχε ε τως η κτι σις κα α τι δȣ σα εν τω
Κρα νι ι ι ω ω κρε μα με νον θαμ βει πολ λω συν ει χε
το ουκ ε στιν α γι ι ος πλην σȣ Κυ ρι ε κραυ
γα ζȣ ȣ σα

Δ ο ξα σοι ο Θε ο ο ος η η μων δο ξα σοι

Σ υμ βο λα της τα φης σȣ πα ρε δει ξας τας ο ρα
σεις πλη θυ υ νας νυν δε τα κρυ υ φι α σȣ θε αν δρι
κω ω ως δι ι ε τρα νω σας και τοις εν Α δη Δε σπο
τα ουκ ε στιν α γι ι ος πλην σȣ Κυ ρι ε κραυ

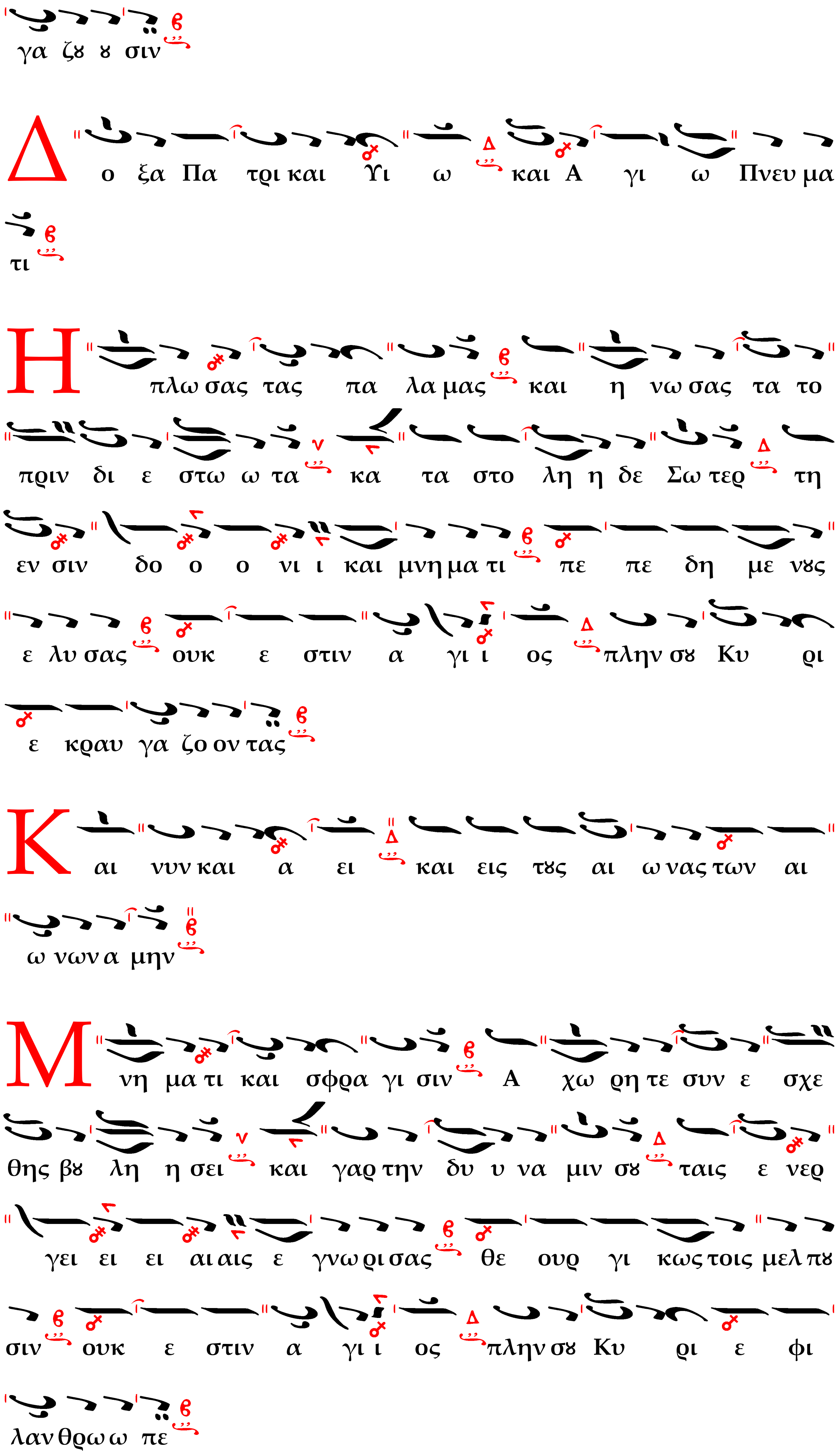
γα ζȣ ȣ σιν
Δο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα τι
Η πλω σας τας πα λα μας και η νω σας τα το πριν δι ε στω ω τα κα τα στο λη η δε Σω τερ τη εν σιν δο ο ο νι ι και μνη μα τι πε πε δη με νȣς ε λυ σας ουκ ε στιν α γι ι ος πλην σȣ Κυ ρι ε κραυ γα ζο ον τας
Και νυν και α ει και εις τȣς αι ω νας των αι ω νων α μην
Μνη μα τι και σφρα γι σιν Α χω ρη τε συν ε σχε θης βȣ λη η σει και γαρ την δυ υ να μιν σȣ ταις ε νερ γει ει ει αι αις ε γνω ρι σας θε ουρ γι κως τοις μελ πȣ σιν ουκ ε στιν α γι ι ος πλην σȣ Κυ ρι ε φι λαν θρω ω πε

Ἡ καταβασία

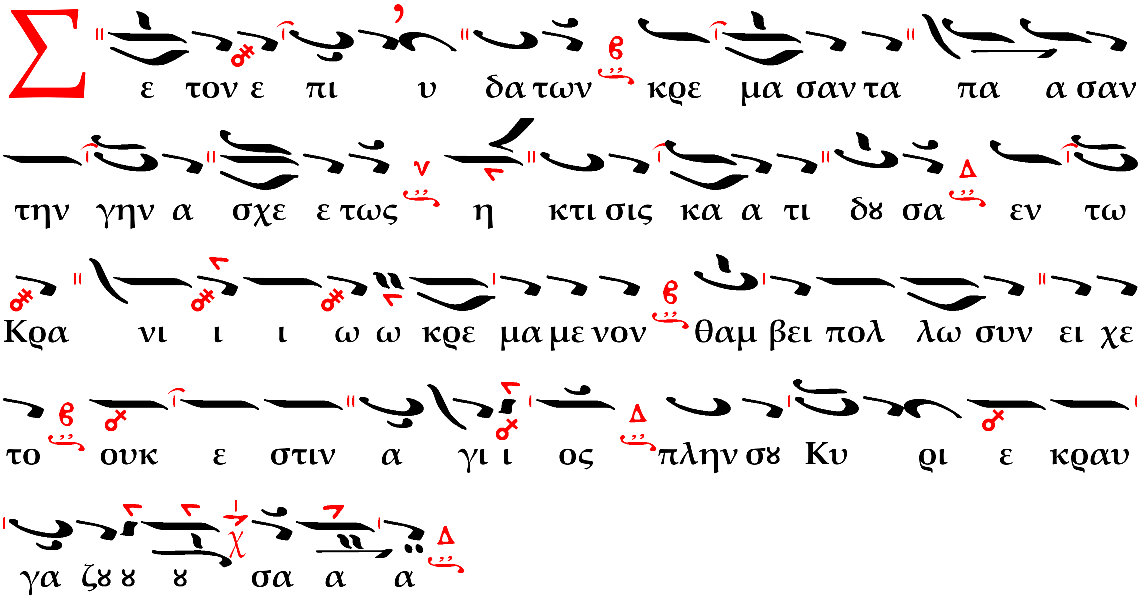

Ἀργὴ καταβασία.

Ἦχος Βου

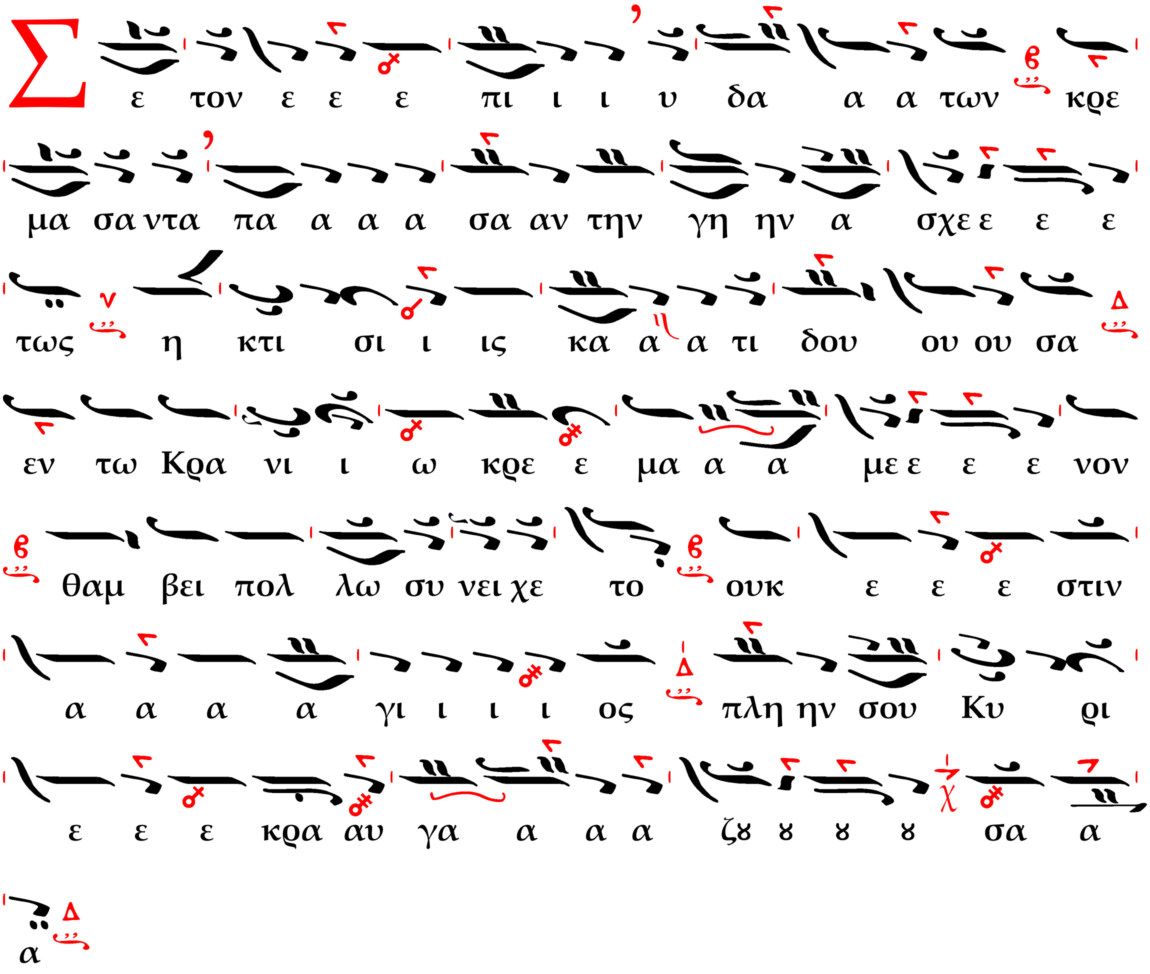

Συναπτὴ μικρά, μεθ᾽ ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν...

* * *

ΜΕΣΩιΔΙΟΝ ΚΑΘΙΣΜΑ

Ὁ α΄ χορός· Κάθισμα. Ἦχος α΄. Αὐτόμελον.

Ἦχος Δι

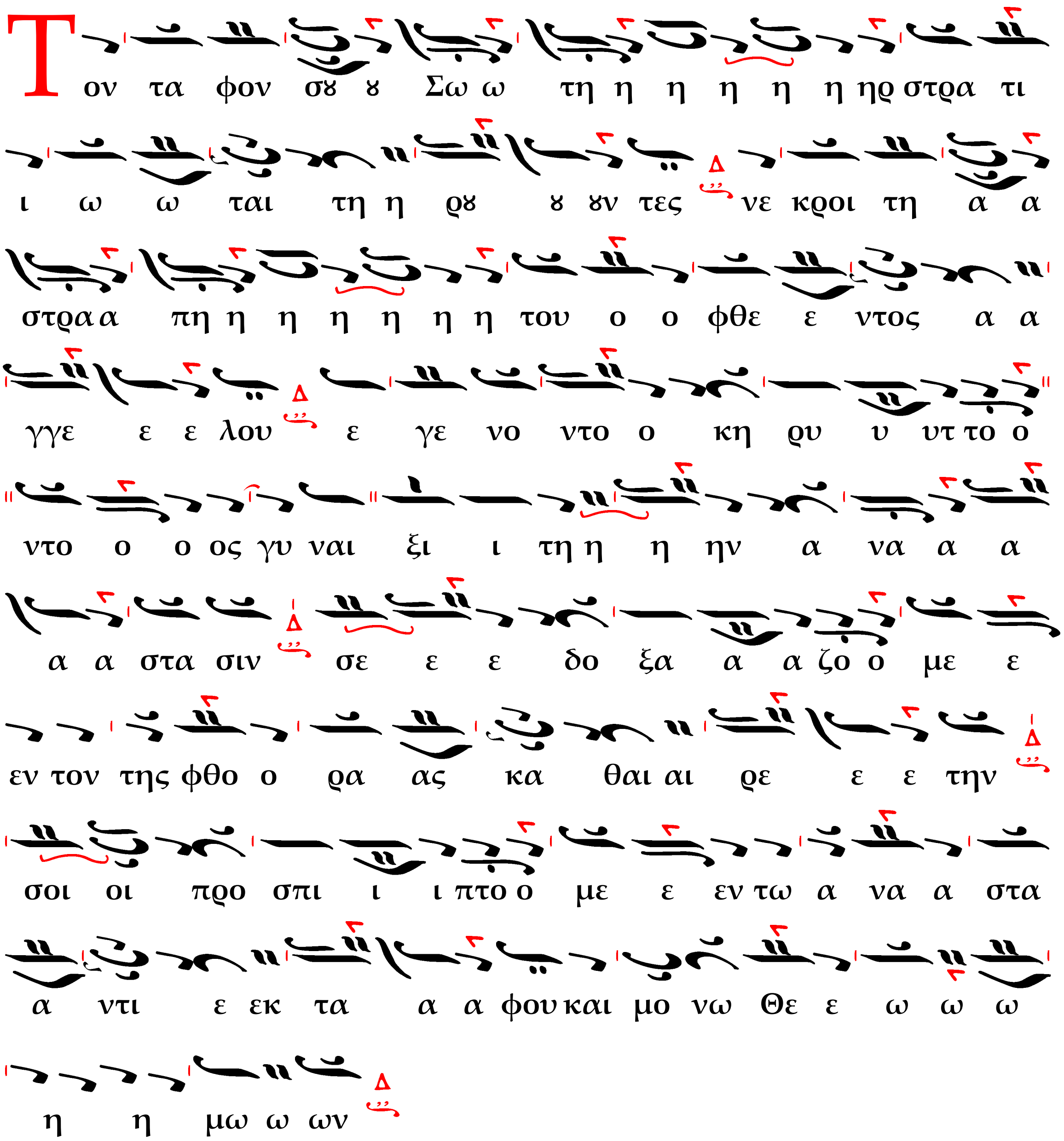

Δόξα. Καὶ νῦν. Τὸ αὐτὸ ἢ τὸ ἀκόλουθον σύντομον.

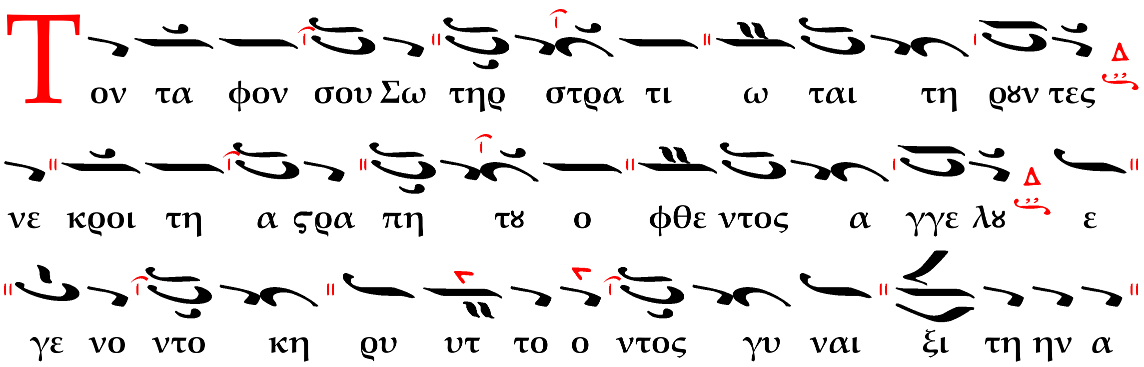

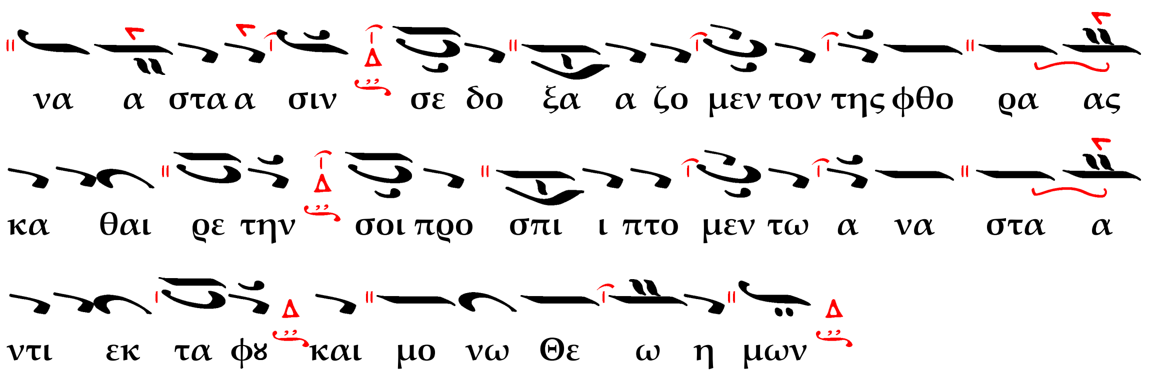

* * *

Ὠιδὴ δ΄. Ὁ εἱρμός.

Ἦχος Βου

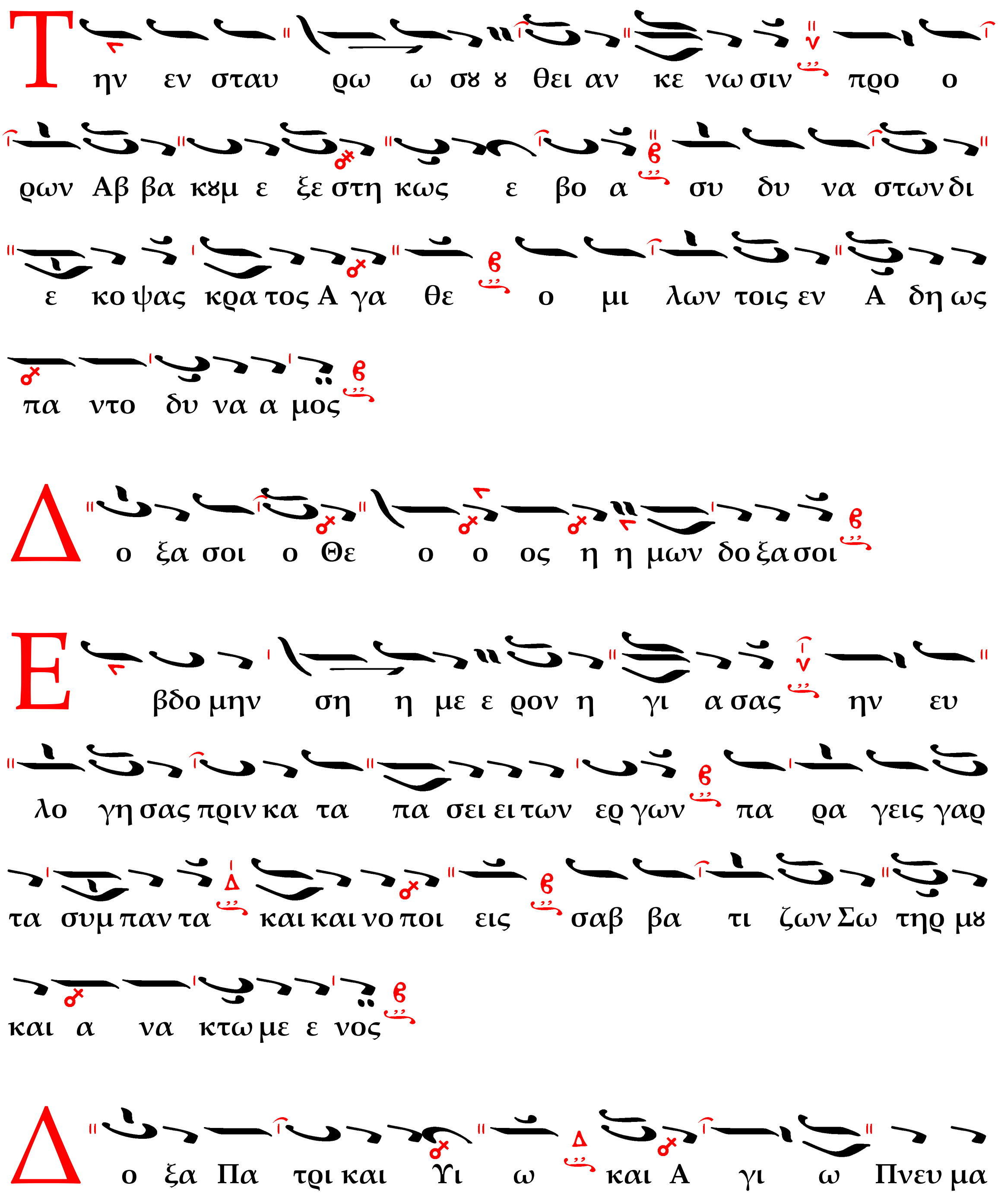

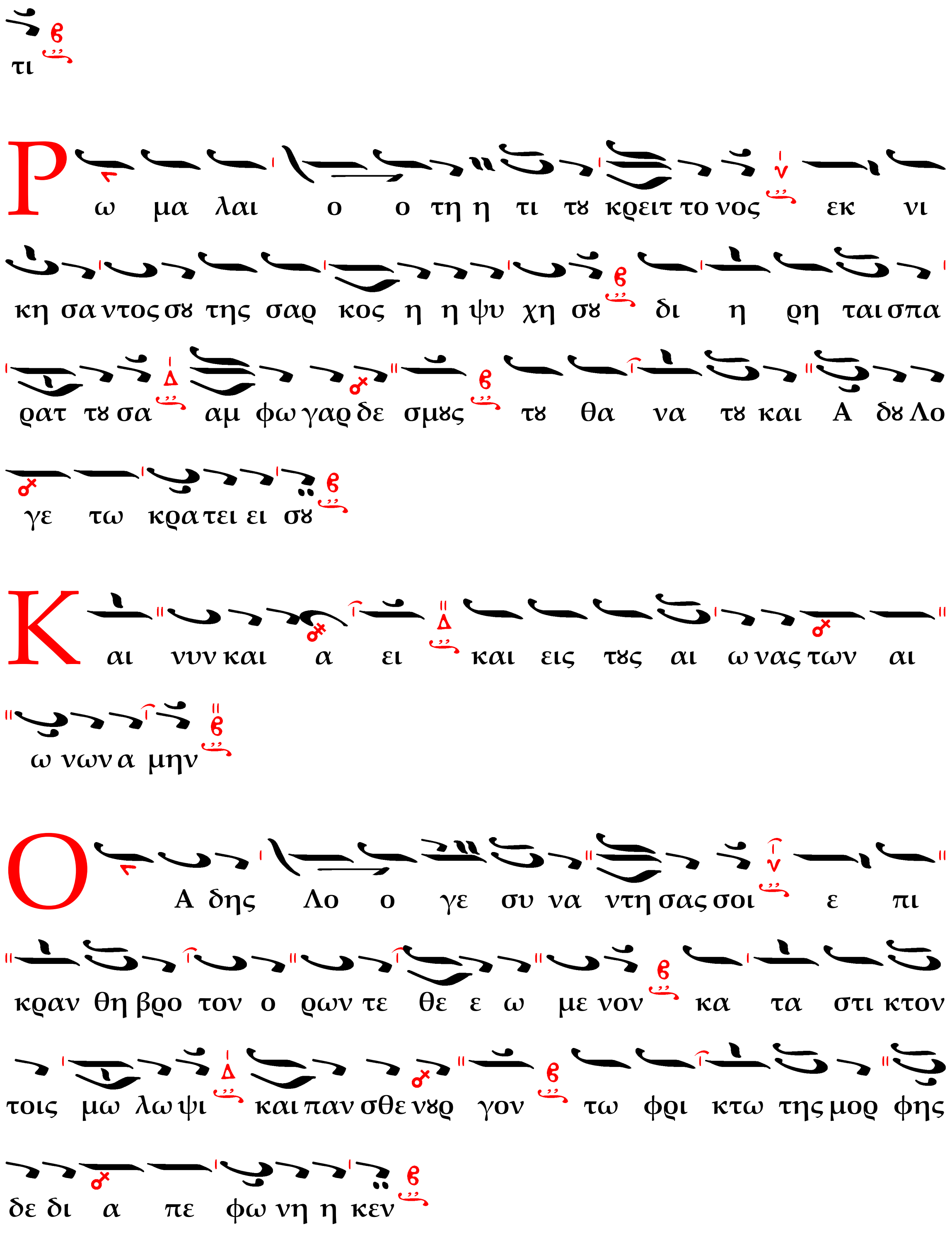
τι
Ρω μα λαι ο ο τη η τι τϑ κρειτ το νος εκ νι
κη σα ντος σϑ της σαρ κος η η ψυ χη σϑ δι η ρη ται σπα
ρατ τϑ σα αμ φω γαρ δε σμϑς τϑ θα να τϑ και Α δϑ Λο
γε τω κρα τει ει σϑ
Και νυν και α ει και εις τϑς αι ω νας των αι
ω νων α μην
Ο Α δης Λο ο γε συ να ντη σας σοι ε πι
κραν θη βρο τον ο ρων τε θε ε ω με νον κα τα στι κτον
τοις μω λω ψι και παν σθε νϑρ γον τω φρι κτω της μορ φης
δε δι α πε φω νη η κεν

Ἡ καταβασία

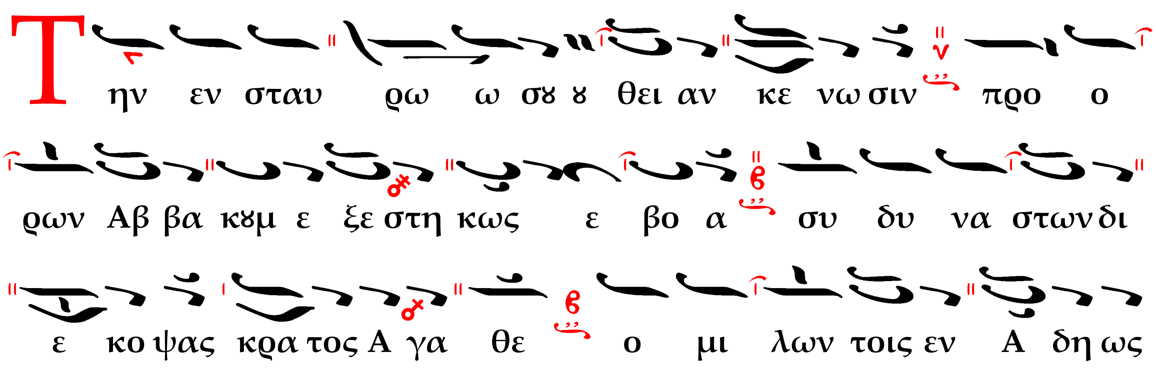
Την εν σταυ ρω ω σϑ ϑ θει αν κε νω σιν προ ο
ρων Αβ βα κϑμ ε ξε στη κως ε βο α συ δυ να στων δι
ε κο ψας κρα τος Α γα θε ο μι λων τοις εν Α δη ως

πα ντο δυ να α μος

Ἀργὴ καταβασία.

Ἦχος Βου

Την εν σταυ ρω σȣ ȣ ȣ ȣ θει αν κε ε νω ω
σιν προ ο ρω ω ων Αβ βα α κȣ ȣ ȣμ ε ξε στη η
η κω ω ως ε βο ο ο α α συ δυ να στων δι ι
ε κο ο ψας κρα τος Α γα α α θε ο μι
λω ω ων τοις εν Α α α α δη ως πα α α
ντο ο δυ υ να α μο ος

Ὠιδὴ ε΄. Ὁ εἱρμός.

Ἦχος Βου

Θε ο φα νει ας σȣ Χρι στε της προς η μας συ
μπα θως γε νο με νης Η σα ι ας φως ι δων α
νε σπε ρον εκ νυ κτος ορ θρι ι ι σα ας ε κραυ γα ζεν
α να στη η η σο νται οι νε κροι και ε γερ θη σον
ται οι εν τοις μνη μει οις και πα αν τες οι εν τη γη
α γαλ λι α σο ον ται

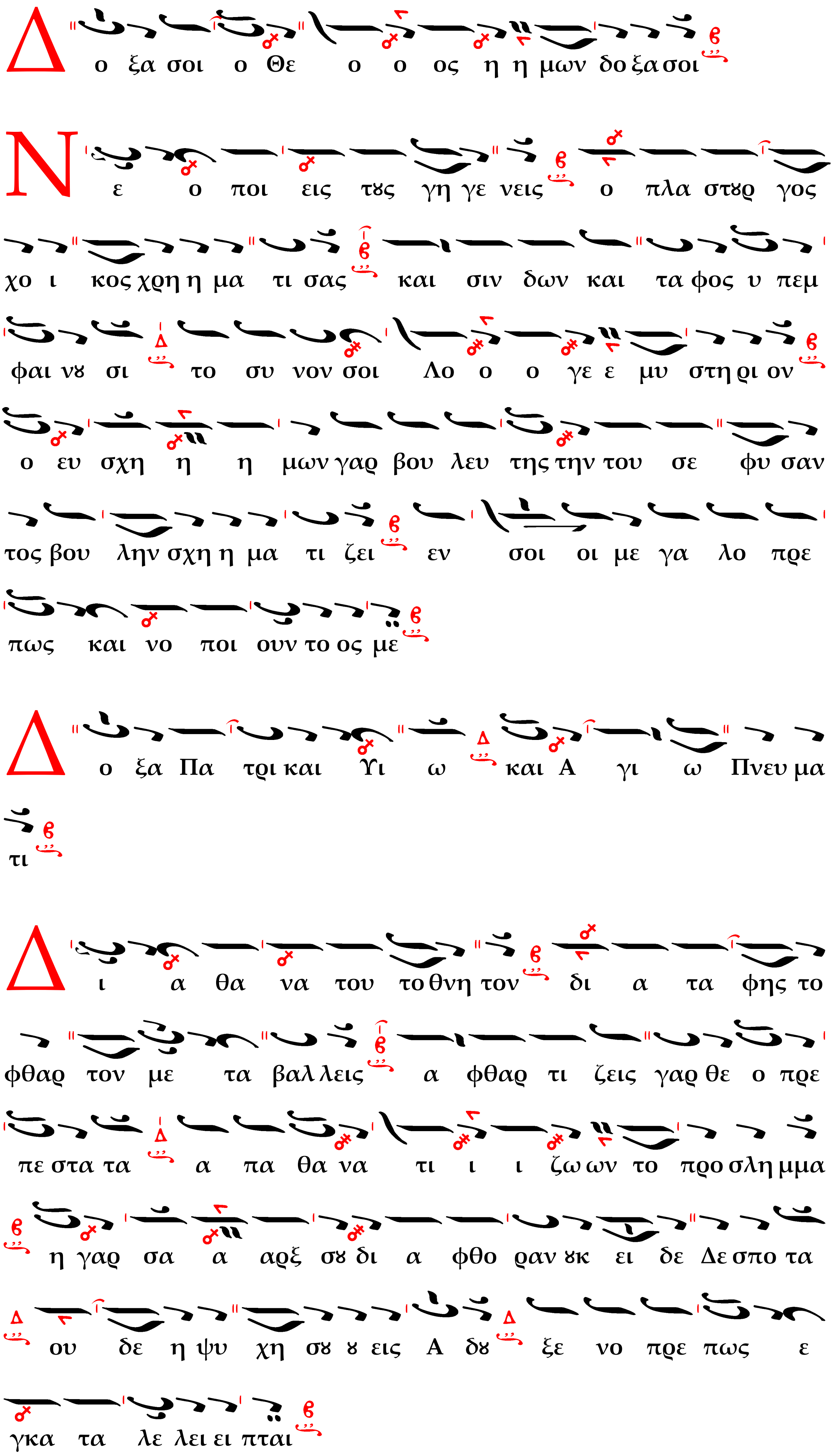
Δ ο ξα σοι ο Θε ο ο ος η η μων δο ξα σοι
Ν ε ο ποι εις τȣς γη γε νεις ο πλα στȣρ γος
χο ι κος χρη η μα τι σας και σιν δων και τα φος υ πεμ
φαι νȣ σι το συ νον σοι Λο ο ο γε ε μυ στη ρι ον
ο ευ σχη η η μων γαρ βου λευ της την του σε φυ σαν
τος βου λην σχη η μα τι ζει εν σοι οι με γα λο πρε
πως και νο ποι ουν το ος με
Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα
τι
Δ ι α θα να του το Θνη τον δι α τα φης το
φθαρ τον με τα βαλ λεις α φθαρ τι ζεις γαρ Θε ο πρε
πε στα τα α πα θα να τι ι ι ζω ων το προ σλη μμα
η γαρ σα α αρξ σȣ δι α φθο ραν ȣκ ει δε Δε σπο τα
ου δε η ψυ χη σȣ ȣ εις Α δȣ ξε νο πρε πως ε
γκα τα λε λει ει πται

Και νυν και α ει και εις τȣς αι ω νας των αι
ω νων α μην

Εξ α λο χευ τȣ προ ελ θων και λογ χευ θεις την
πλευ ραν Πλα α στȣρ γε μȣ εξ αυ της ειρ γα σω την α να
πλα σιν την της Ευ ας Α δαμ γε νο με νος α φυ
πνω ω ω σας υ περ φυ ως υ πνον φυ σι ζω ον και
ζω ην ε γει ρα ας εξ υ πνȣ και της φθο ρας ως πα
ντο δυ να α μος

Ἡ καταβασία

Θε ο φα νει ας σȣ Χρι στε της προς η μας συ
μπα θως γε νο με νης Η σα ι ας φως ι δων α
νε σπε ρον εκ νυ κτος ορ θρι ι ι σα ας ε κραυ γα ζεν
α να στη η η σο νται οι νε κροι και ε γερ θη σον
ται οι εν τοι οις μνη μει οις και πα αν τες οι εν τη γη
α γαλ λι α σο ον ται

Ἀργὴ καταβασία.

Ἦχος Βου

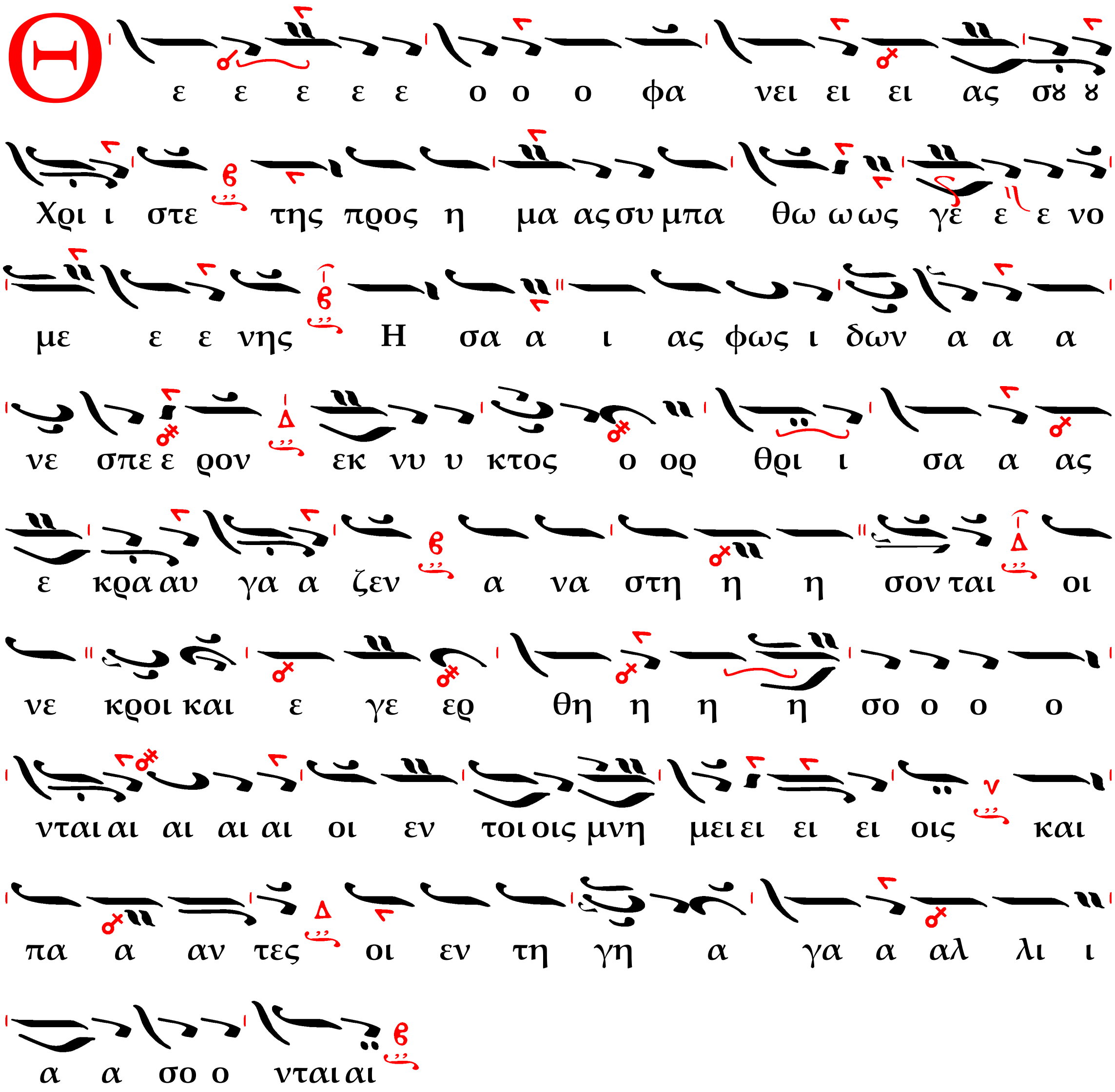

Ὠιδὴ στ΄. Ὁ εἱρμός.

Ἦχος Βου

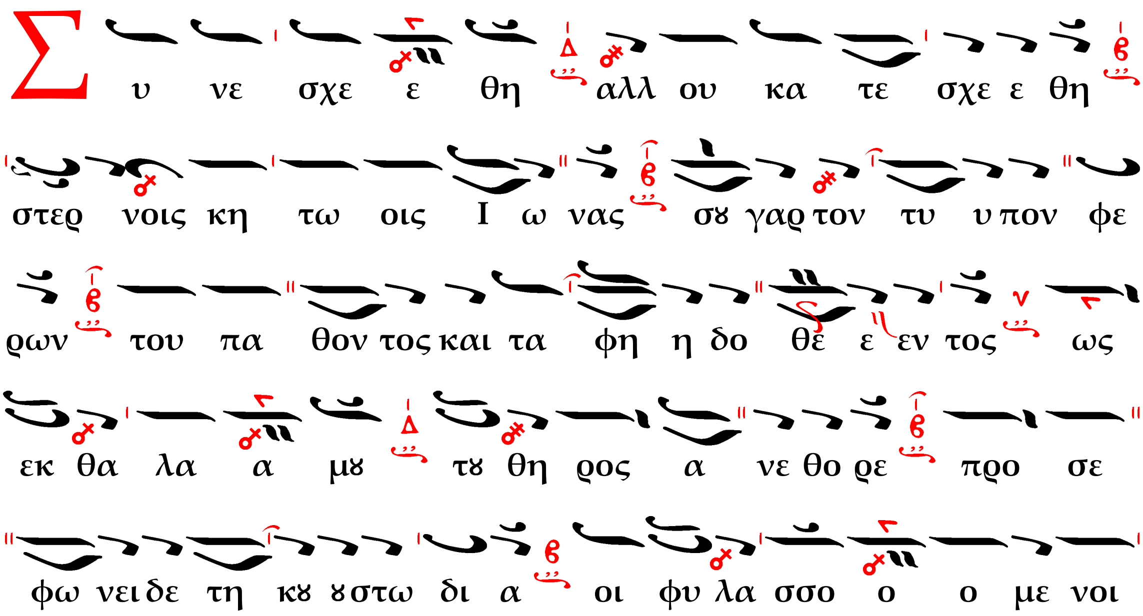

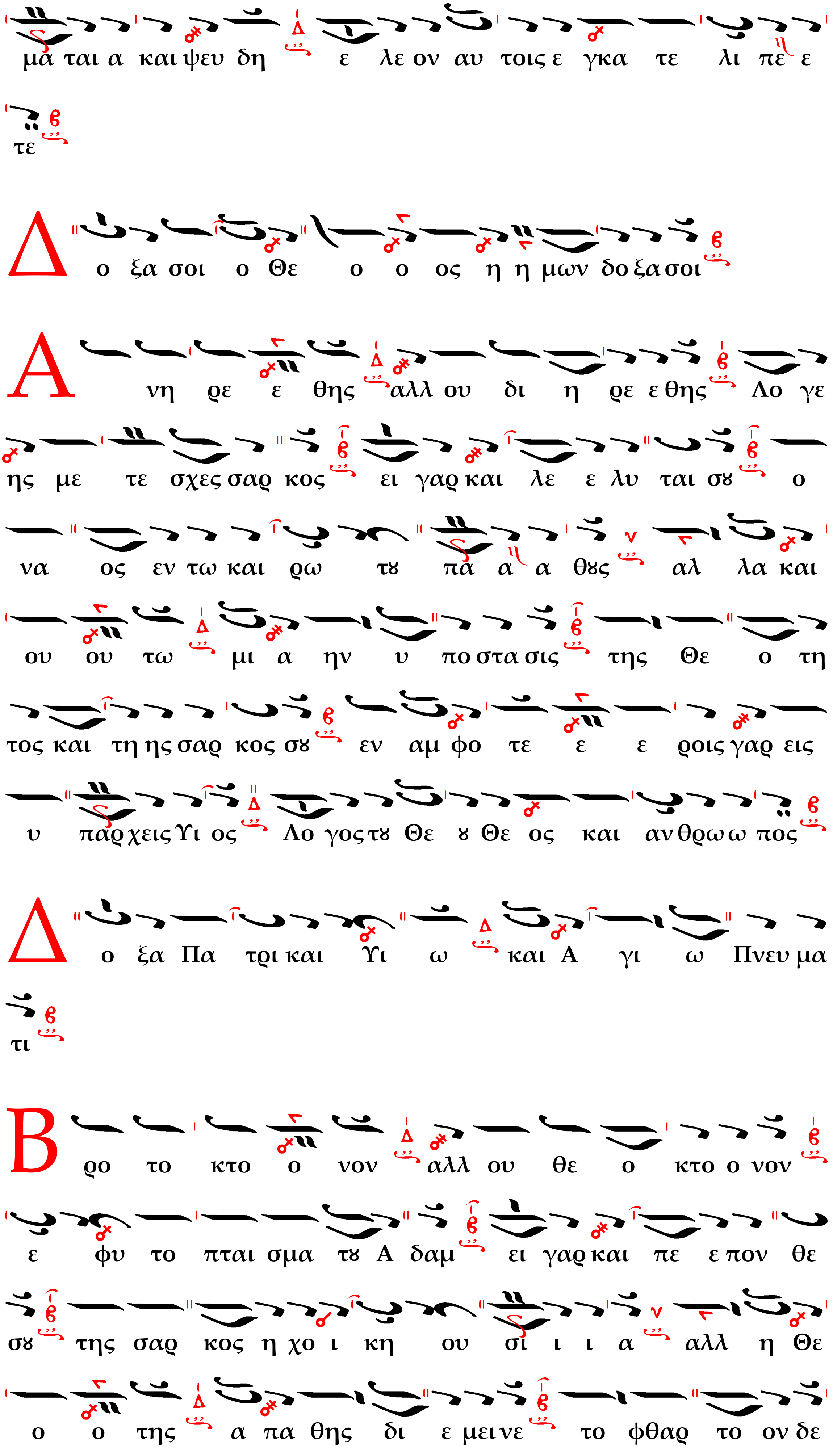
μα ται α και ψευ δη ε λε ον αυ τοις ε γκα τε λι πε ε
τε
Δ ο ξα σοι ο Θε ο ο ος η η μων δο ξα σοι
Α νη ρε ε θης αλλ ου δι η ρε ε θης Λο γε
ης με τε σχες σαρ κος ει γαρ και λε ε λυ ται σȣ ο
να ος εν τω και ρω τȣ πα α α θȣς αλ λα και
ου ου τω μι α ην υ πο στα σις της Θε ο τη
τος και τη ης σαρ κος σȣ εν αμ φο τε ε ε ροις γαρ εις
υ παρ χεις Υι ος Λο γος τȣ Θε ȣ Θε ος και αν θρω ω πος
Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα
τι
Β ρο το κτο ο νον αλλ ου θε ο κτο ο νον
ε φυ το πται σμα τȣ Α δαμ ει γαρ και πε ε πον θε
σȣ της σαρ κος η χο ι κη ου σι ι ι α αλλ η Θε
ο ο της α πα θης δι ε μει νε το φθαρ το ον δε

σȣ προς αφ θαρ σι ι ι αν με τε ε στοι χει ω σας και
αφ θαρ τȣ ζω ης ε δει ξας πη γην εξ α να στα σε ε ως

Και νυν και α ει και εις τȣς αι ω νας των αι
ω νων α μην

Βα σι λε ευ ει αλλ ουκ αι ω νι ι ζει
Α δης τȣ γε νȣς των βρο των συ γαρ τε θει εις εν τα
φω κρα ται ε ζω αρ χι κη πα λα α α μη τα τȣ θα
να α τȣ κλει θρα δι ι ε σπα ρα ξας και ε κη ρυ
ξας τοις απ αι ω ω ω νος ε κει κα θευ δȣ σι λυ
τρω σιν αψευ δη Σω τερ γε γο νως νε κρων πρω το το ο κος

Ἡ καταβασία

Συ νε σχε ε θη αλλ ου κα τε σχε ε θη
στερ νοις κη τω οις Ι ω νας σȣ γαρ τον τυ υ πον φε
ρων του πα θον τος και τα φη η δο θε ε εν τος ως
εκ θα λα α μȣ τȣ θη ρος α νε θο ρε προ σε

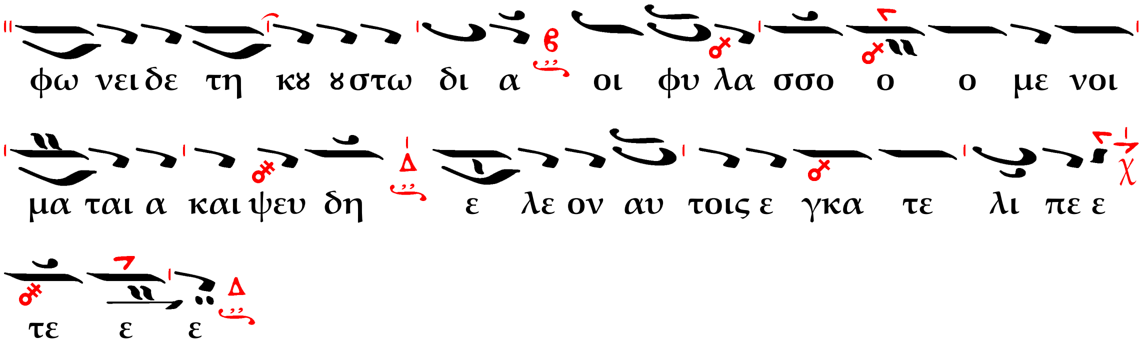

Ἀργὴ καταβασία.

Ἦχος Βου

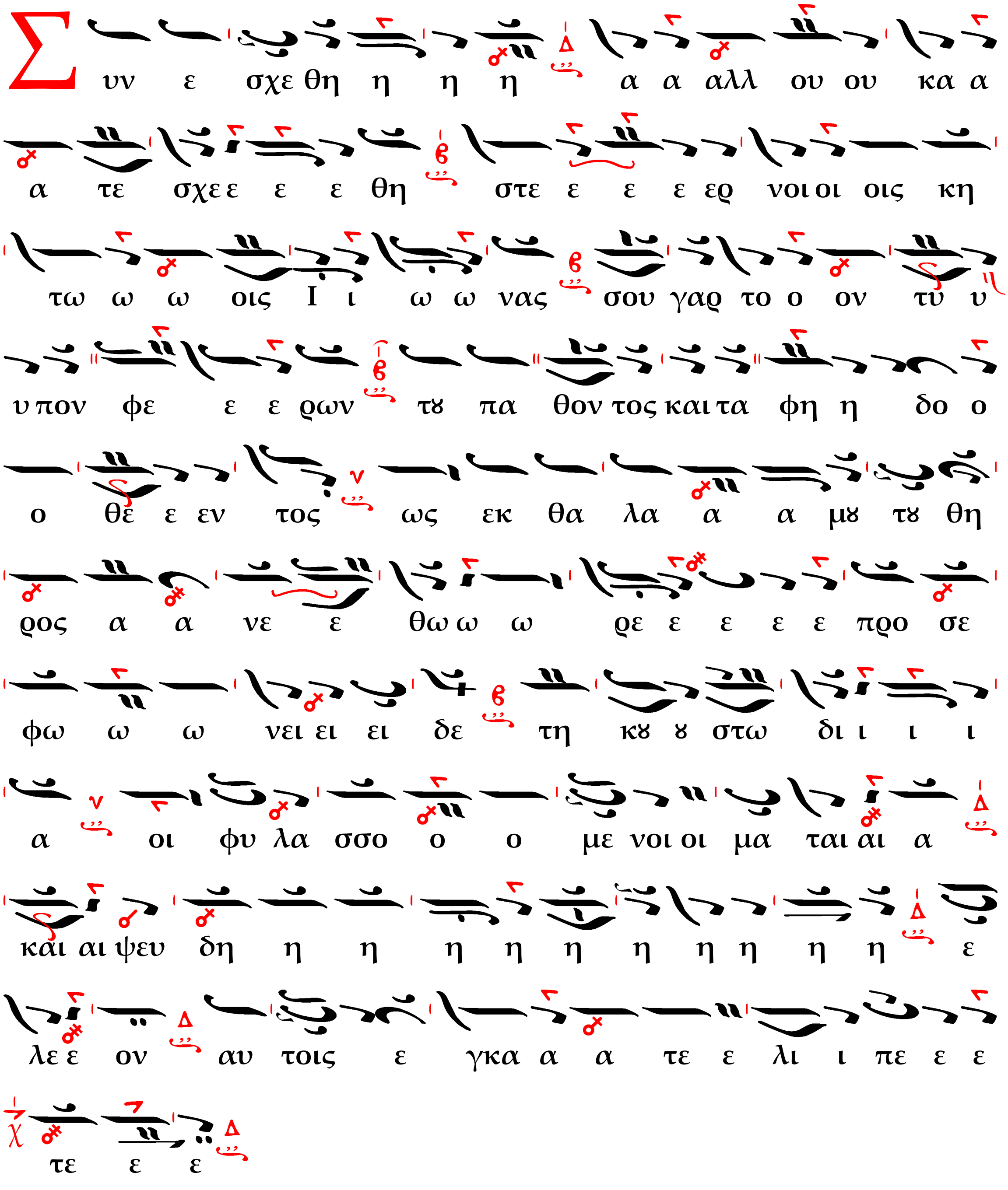

Συναπτὴ μικρά, μεθ᾽ ἣν ἐκφώνησις·

Σὺ γὰρ εἶ ὁ βασιλεὺς τῆς εἰρήνης...

* * *

ΚΟΝΤΑΚΙΟΝ, ΟΙΚΟΣ, ΣΥΝΑΞΑΡΙΟΝ

Ὁ ἀναγνώστης τὸ Κοντάκιον.

Ποίημα Ρωμανοῦ τοῦ μελῳδοῦ.

Ἦχος β΄. Χειρόγραφον εἰκόνα.

Τὴν ἄβυσσον ὁ κλείσας, νεκρὸς ὁρᾶται· καὶ σμύρνῃ καὶ σινδόνι, ἐνειλημένος, ἐν μνημείῳ κατατίθεται, ὡς θνητὸς ὁ Ἀθάνατος. Γυναῖκες δὲ αὐτόν, ἦλθον μυρίσαι, κλαίουσαι, πικρῶς καὶ ἐκβοῶσαι· Τοῦτο Σάββατόν ἐστι, τὸ ὑπερευλογημένον, ἐν ᾧ Χριστὸς ἀφυπνώσας, ἀναστήσεται τριήμερος.

Ὁ Οἶκος. Τάχυνον ὁ οἰκτίρμων.

Ὁ συνέχων τὰ πάντα, ἐπὶ σταυροῦ ἀνυψώθη, καὶ θρηνεῖ πᾶσα ἡ κτίσις· τοῦτον βλέπουσα κρεμάμενον, γυμνὸν ἐπὶ τοῦ ξύλου, ὁ ἥλιος τὰς ἀκτῖνας ἀπέκρυψε καὶ τὸ φέγγος, οἱ ἀστέρες ἀπεβάλλοντο· ἡ γῆ δὲ σὺν πολλῷ, τῷ φόβῳ, συνεκλονεῖτο· ἡ θάλασσα ἔφυγε, καὶ αἱ πέτραι διεῤῥήγνυντο· μνημεῖα δὲ πολλὰ ἠνεῴχθησαν, καὶ σώματα ἠγέρθησαν ἁγίων ἀνδρῶν· Ἅιδης κάτω στενάζει· καὶ Ἰουδαῖοι σκέπτονται, συκοφαντῆσαι Χριστοῦ τὴν Ἀνάστασιν· τὰ δὲ γύναια κράζουσι· Τοῦτο Σάββατόν ἐστι, τὸ ὑπερευλογημένον, ἐν ᾧ Χριστὸς ἀφυπνώσας, ἀναστήσεται τριήμερος.

Τὸ Συναξάριον τοῦ Μηναίου.

Τῇ Ζ΄ τοῦ αὐτοῦ μηνός, μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Καλλιοπίου.

Στίχ. Καλλιόπιος ἔμπαλιν ἐμπαγεὶς ξύλῳ,
Τὸν ὀρθίως παγέντα δοξάζει Λόγον.
Ζωὴν Καλλιόπιος ἀγήρω ἑβδόμῳ εὗρεν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Γεωργίου, Ἐπισκόπου Μυτιλήνης, τοῦ Σημειοφόρου (θαυματουργοῦ).

Στίχ. Ἔχει Μυτιλήνη σε καὶ τεθνηκότα,
Ὡς ζῶντα Γεώργιε προστάτην μέγαν.
Ζωὰν ἐκ θανάτοιο Ἀπριλίου ἑβδόμῃ εὗρε.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Ῥουφίνου Διακόνου.

Στίχ. Σφαγῆς λογισθεὶς ὡς πρόβατον Ῥουφῖνος,
Σφάττει παλαιὸν τὸν διάβολον λύκον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἡ Ἁγία Μάρτυς Ἀκυλίνα, τὰς χεῖρας εἰς τοὐπίσω δεσμευθεῖσα καὶ τὴν κοιλίαν φλεχθεῖσα, τελειοῦται.

Στίχ. Ὀπισθόχειρα σχοινίοις στρεβλουμένην,
Ἐμπροσθίως φλέγουσι τὴν Ἀκυλίναν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν Ἁγίων διακοσίων Μαρτύρων τῶν ἐν

Σινώπῃ, ξίφει τελειωθέντων.

Στίχ. Ἀνεῖλεν ἀνδρῶν εἰκάδας δέκα ξίφος,
Οἷς ἀνδρικὸς νοῦς, ἀνδρικὴ καὶ καρδία.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Γεωργίου, πατριάρχου Ἱεροσολύμων.

Στίχ. Γεώργιος θύτης Σιὼν ὢν τῆς κάτω,
Ἱερουσαλὴμ συλλειτουργεῖ τῇ ἄνω.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ Ὁσίου Γερασίμου τοῦ Βυζαντίου, τοῦ ἐν Πάτμῳ ἀσκήσαντος καὶ θεοφιλῶς τελειωθέντος ἐν ἔτει ,αψλθ´ (1739).

Στίχ. Ἔφανε Γεράσιμος ἀρεταῖς Πάτμον,
Καὶ νῦν ἐμπιμπλᾶται φωτὸς τοῦ ἀκτίστου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ Ὁσίου καὶ θεοφόρου Πατρὸς ἡμῶν Σάββα τοῦ ἐν Καλύμνῳ, ὁσιακῶς κοιμηθέντος ἐν ἔτει ,αϠμη´ (1948).

Στίχ. Σάββας Καλύμνου ὁ ἐκ Θεοῦ προστάτης,
Θαύματα βλύζει ἐκ τῆς σοροῦ λειψάνων.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Δανιήλ, τοῦ ἐν Περεγιασλὰβλ Ζαλέσκι τοῦ θαυματουργοῦ.

Στίχ. Ὧιδε Δανιὴλ λατρευτὴς τῆς Τριάδος,
Καὶ ἄνω πάλιν προσκυνητὴς ἀπαύστως.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, συνέπεσε καὶ ἡ κοίμησις τοῦ Ὁσίου καὶ θεοφόρου Πατρὸς ἡμῶν Ἰουστίνου Πόποβιτς, τοῦ ὁμολογητοῦ καὶ θεοσόφου θεολόγου, κοιμηθέντος ἐν τῇ ἐν Σερβίᾳ Ἱερᾷ Μονῇ Τσέλιγιε ἐν ἔτει ,αϠοθ´ (1979).

Στίχ. Ἰουστῖνος ὕπνωσεν ἐν τῇ Σερβίᾳ,
Θεολόγων σύνεδρος, Ἁγίων φίλος.

Καὶ τοῦ Τριῳδίου τὸ παρόν.

Τῷ ἁγίῳ καὶ Μεγάλῳ Σαββάτῳ, τὴν θεόσωμον Ταφήν, καὶ τὴν εἰς Ἅιδου Κάθοδον τοῦ Κυρίου καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ἑορτάζομεν, δι᾽ ὧν τῆς φθορᾶς τὸ ἡμέτερον γένος ἀνακληθέν, πρὸς αἰωνίαν ζωὴν μεταβέβηκε.

Στίχ. Μάτην φυλάττεις τὸν τάφον, κουστωδία·
Οὐ γὰρ καθέξει τύμβος αὐτοζωΐαν.

Τῇ ἀνεκφράστῳ σου συγκαταβάσει, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

* * *

Ὠιδὴ ζ´. Ὁ εἱρμός.

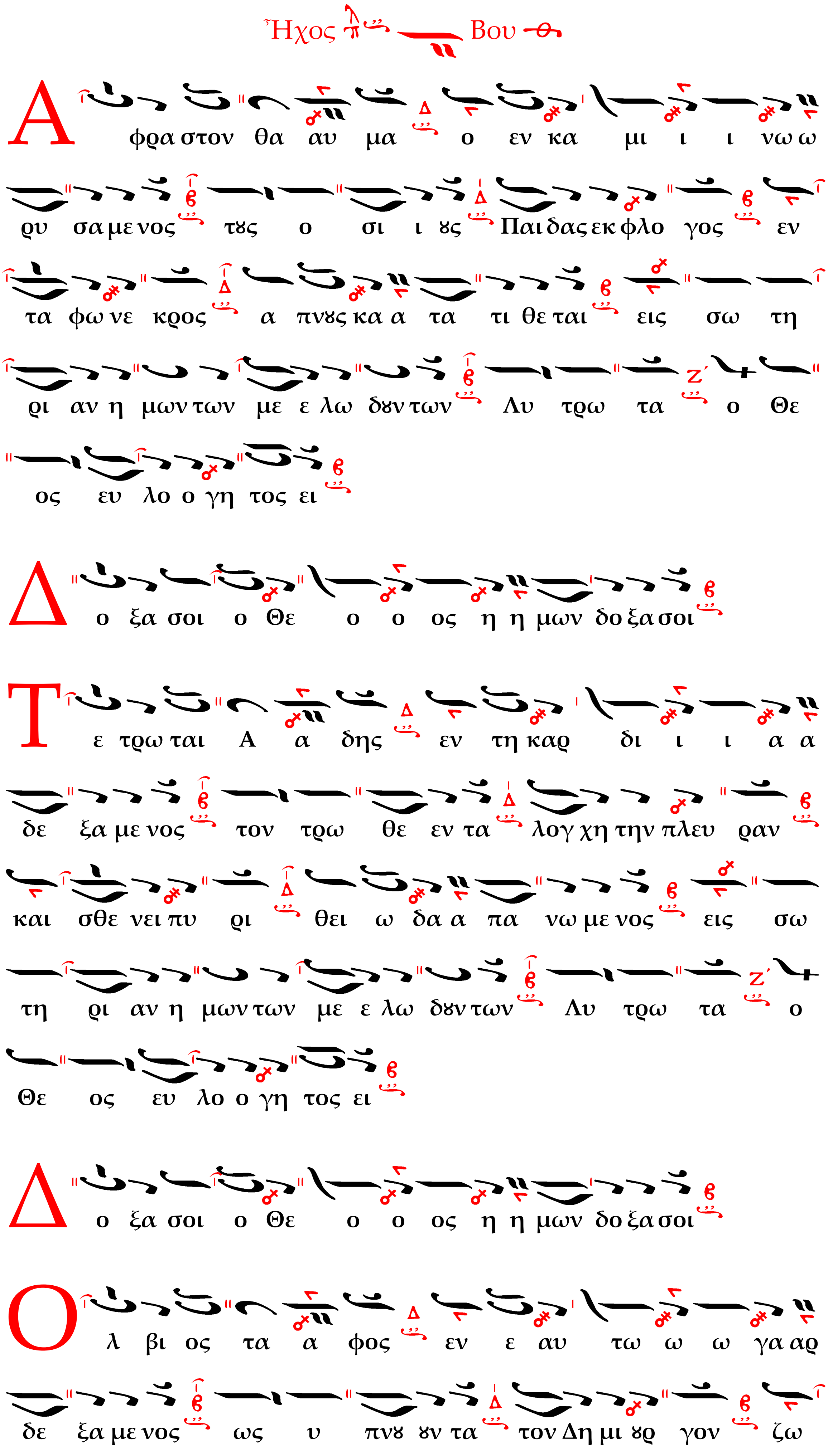
Ἦχος Βου
Α φρα στον θα αυ μα ο εν κα μι ι ι νω ω
ρυ σα με νος τȣς ο σι ι ȣς Παι δας εκ φλο γος εν
τα φω νε κρος α πνȣς κα α τα τι θε ται εις σω τη
ρι αν η μων των με ε λω δȣν των Λυ τρω τα ο Θε
ος ευ λο ο γη τος ει
Δ ο ξα σοι ο Θε ο ο ος η η μων δο ξα σοι
Τ ε τρω ται Α α δης εν τη καρ δι ι ι α α
δε ξα με νος τον τρω θε εν τα λογ χη την πλευ ραν
και σθε νει πυ ρι θει ω δα α πα νω με νος εις σω
τη ρι αν η μων των με ε λω δȣν των Λυ τρω τα ο
Θε ος ευ λο ο γη τος ει
Δ ο ξα σοι ο Θε ο ο ος η η μων δο ξα σοι
Ο λ βι ος τα α φος εν ε αυ τω ω ω γα αρ
δε ξα με νος ως υ πνȣ ȣν τα τον Δη μι ȣρ γον ζω

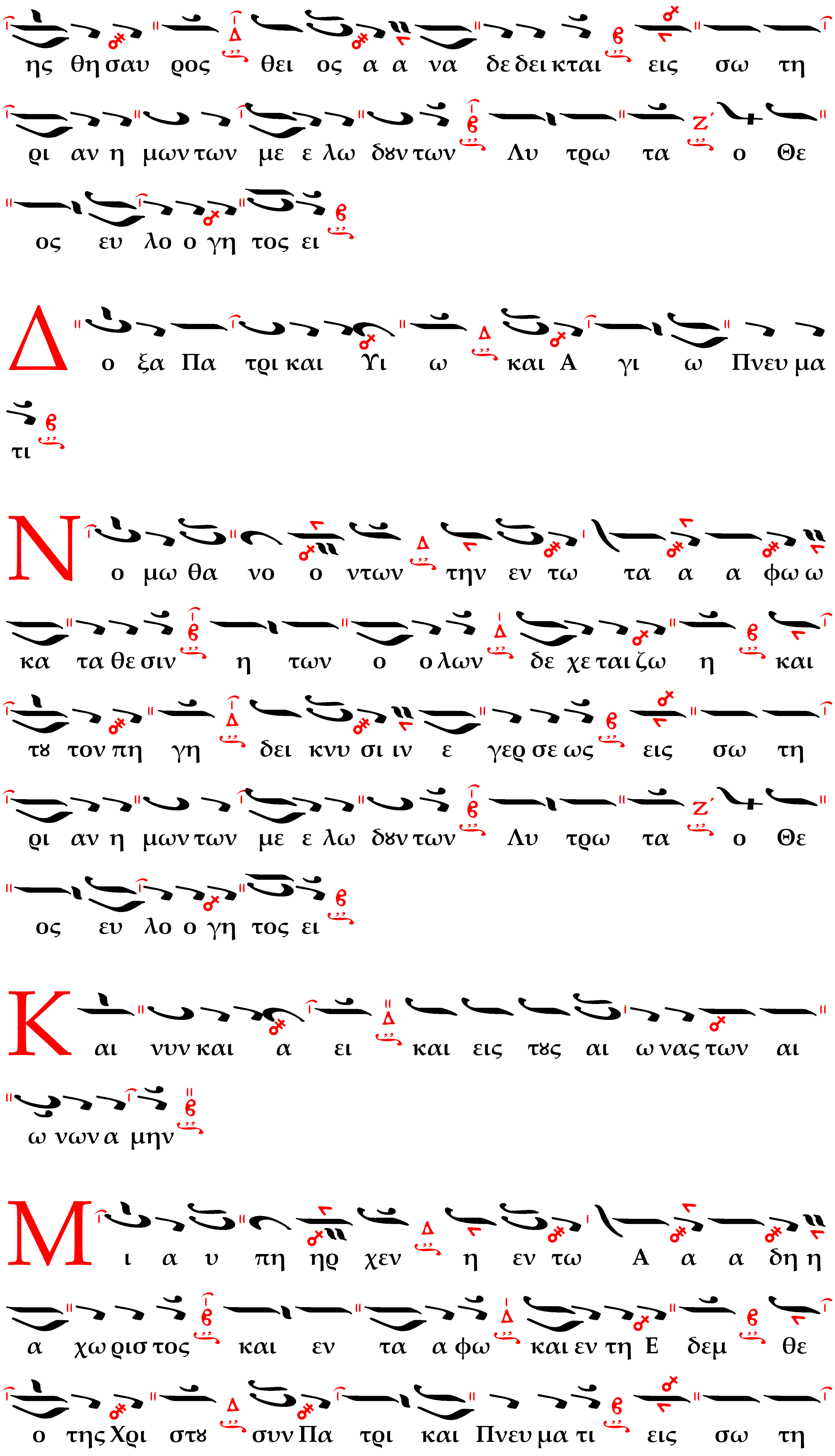
ης Θη σαυ ρος θει ος α α να δε δει κται εις σω τη
ρι αν η μων των με ε λω δȣν των Λυ τρω τα ο Θε
ος ευ λο ο γη τος ει
Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα
τι
Ν ο μω θα νο ο ντων την εν τω τα α α φω ω
κα τα θε σιν η των ο ο λων δε χε ται ζω η και
τȣ τον πη γη δει κνυ σι ιν ε γερ σε ως εις σω τη
ρι αν η μων των με ε λω δȣν των Λυ τρω τα ο Θε
ος ευ λο ο γη τος ει
Κ αι νυν και α ει και εις τȣς αι ω νας των αι
ω νων α μην
Μ ι α υ πη ηρ χεν η εν τω Α α α δη η
α χω ρισ τος και εν τα α φω και εν τη Ε δεμ θε
ο της Χρι στȣ συν Πα τρι και Πνευ μα τι εις σω τη

ρι αν η μων των με ε λω δȣν των Λυ τρω τα ο Θε
ος ευ λο ο γη τος ει

Ἡ καταβασία

Α φρα στον θα αυ μα ο εν κα μι ι ι νω ω
ρυ σα με νος τȣς ο σι ι ȣς Παι δας εκ φλο γος εν
τα φω νε κρος α πνȣς κα α τα τι Θε ται εις σω τη
ρι αν η μων των με ε λω δȣν των Λυ τρω τα ο Θε
ος ευ λο ο γη τος ει

Ἀργὴ καταβασία.

Ἦχος Βου

Α φρα στον θα α α α αυ μα ο εν κα μι
ι νω ρυ υ σα α α α με ε ε ε νος τȣ ȣς
ο ο σι ι ι ους Παι δα ας εκ φλο ο ο γος εν
τα α α φω νε ε ε κρος α πνȣς κα τα α
τι ι ι ι Θε ε ε ε ται εις σω τη η ρι ι ι
αν η η μων τω ω ων με ε ε λω δȣ ȣ δȣν των

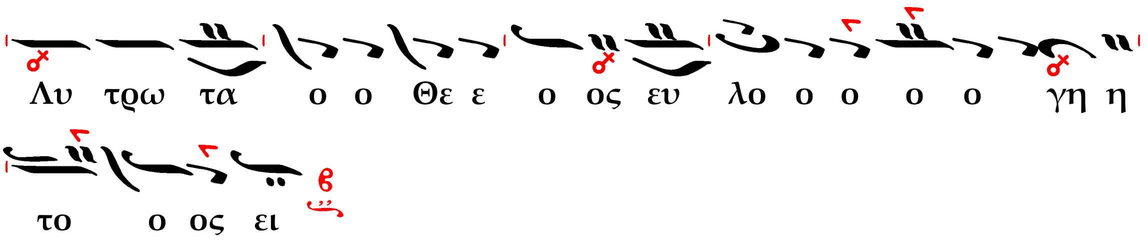

Ὠιδὴ η΄. Ὁ εἱρμός.

Ἦχος Βου

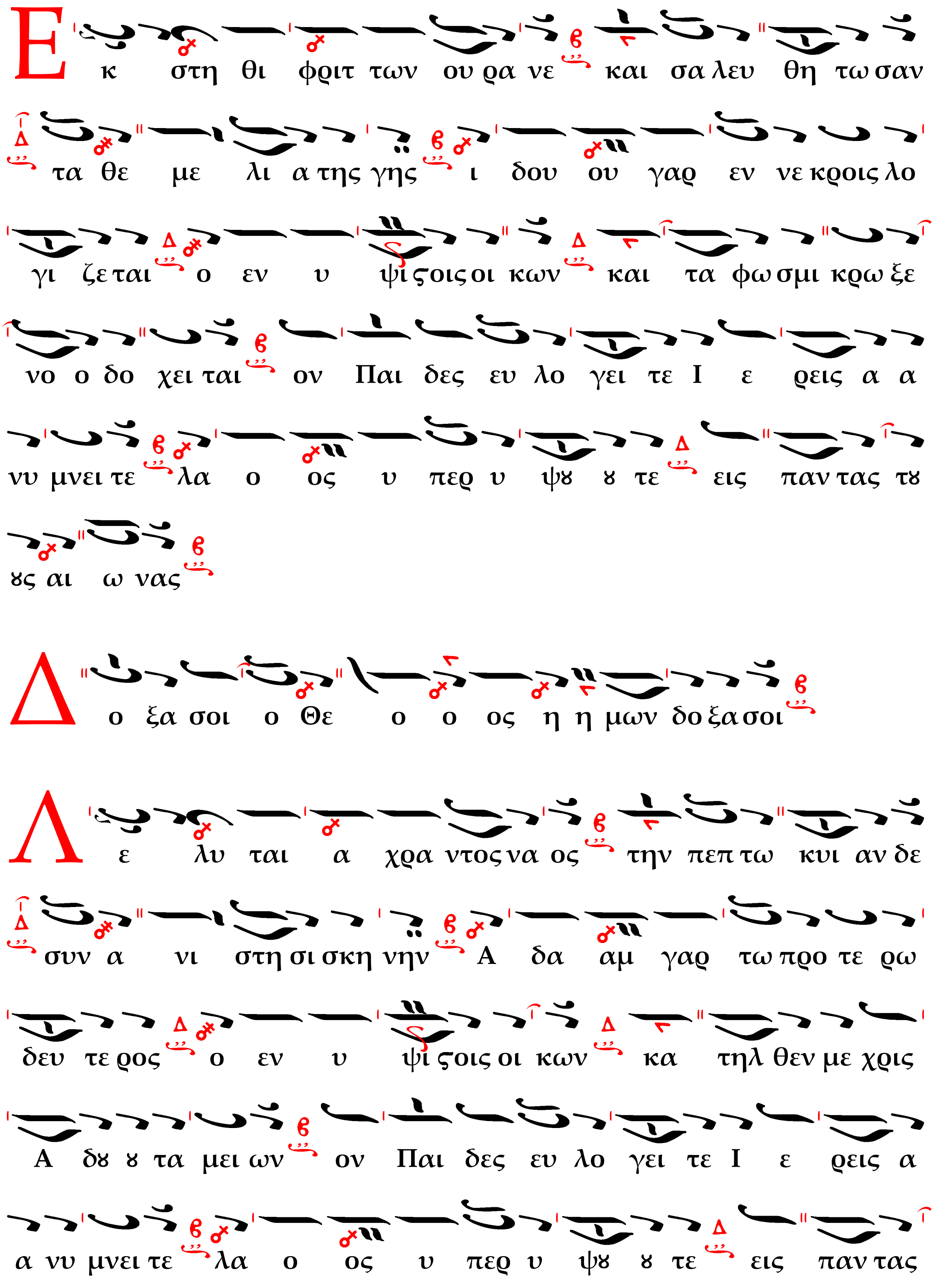

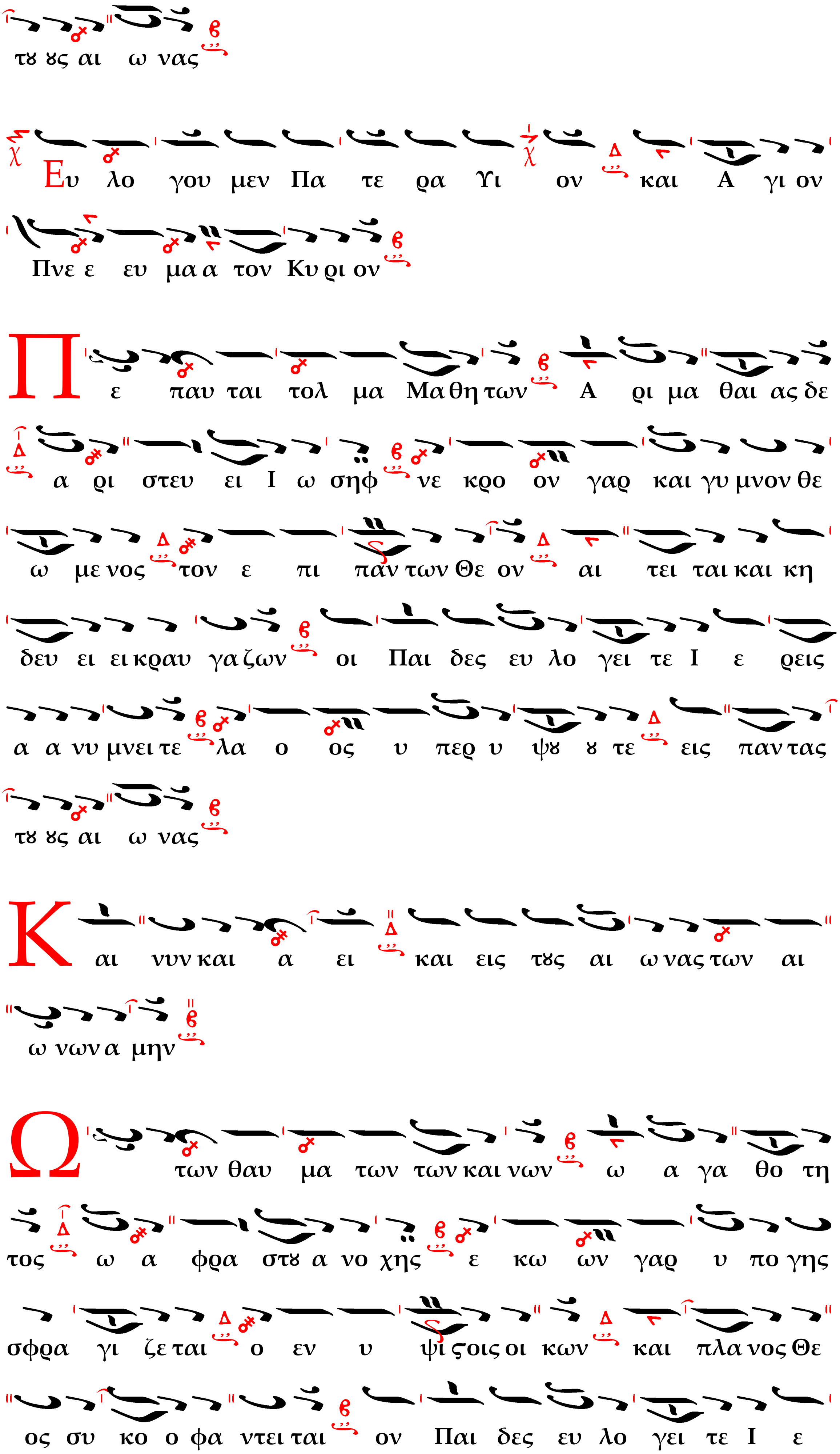
τϐ ϐς αι ω νας
Ευ λο γου μεν Πα τε ρα Υι ον και Α γι ον
Πνε ε ευ μα α τον Κυ ρι ον
Π ε παυ ται τολ μα Μα θη των Α ρι μα θαι ας δε
α ρι στευ ει Ι ω σηφ νε κρο ον γαρ και γυ μνον θε
ω με νος τον ε πι παν των Θε ον αι τει ται και κη
δευ ει ει κραυ γα ζων οι Παι δες ευ λο γει τε Ι ε ρεις
α α νυ μνει τε λα ο ος υ περ υ ψϐ ϐ τε εις παν τας
τϐ ϐς αι ω νας
Κ αι νυν και α ει και εις τϐς αι ω νας των αι
ω νων α μην
Ω των θαυ μα των των και νων ω α γα θο τη
τος ω α φρα στϐ α νο χης ε κω ων γαρ υ πο γης
σφρα γι ζε ται ο εν υ ψι ςοις οι κων και πλα νος Θε
ος συ κο ο φα ντει ται ον Παι δες ευ λο γει τε Ι ε

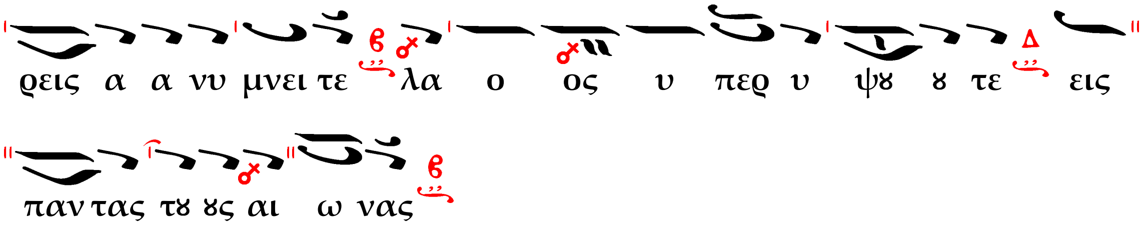

Ἡ καταβασία

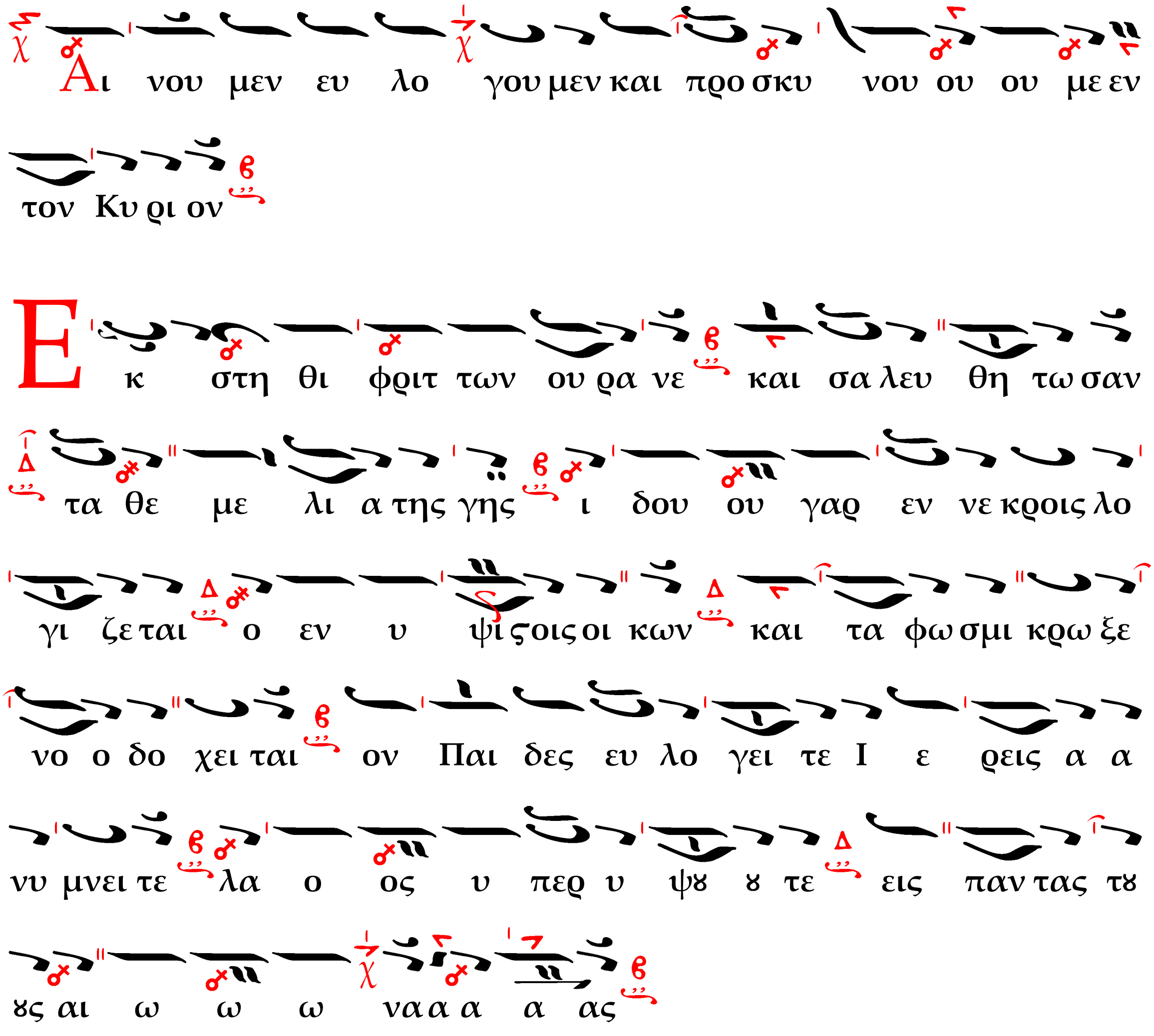

Ἀργὴ καταβασία.

Ἦχος Βου

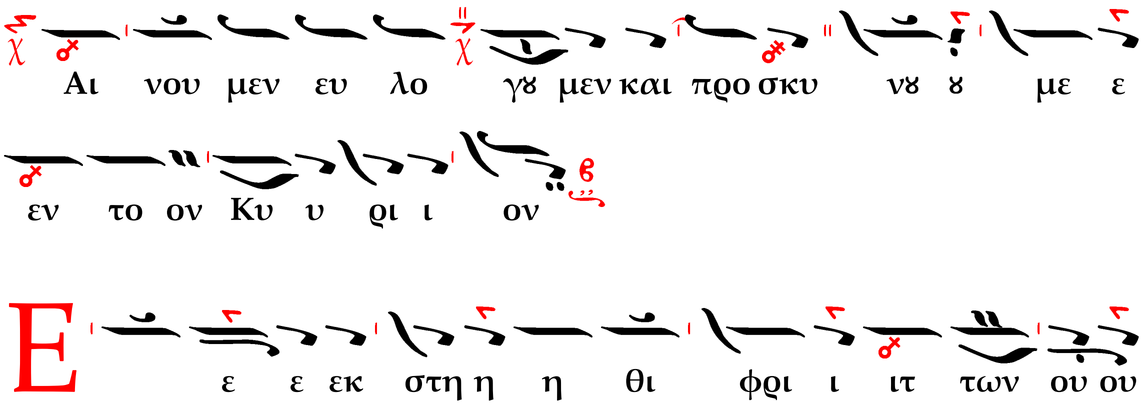

ρα α νε και σα λε ευ θη τω ω σαν τα θε με ε

λι ι ι α α τη ης γης ι δου ου ου γαρ εν νε

κροις λο ο γι ι ι ι ζε ε ε ε ται ο

ο ο ο ο ε ε εν υ ψι ι ι ι ςοι οις οι οι κων

και αι τα φω σμι ι κρω ξε ε ε νο ο ο δο χει ει ει

ται ον Παι δε ε ες ε ε ευ λο γει ει ει τε Ι

ε ρει εις α α α νυ μνει ει ει τε λα ο ος υ

πε ρυ υ ψȣ ȣ ȣ τε εις πα α αν τας τȣ ȣ ȣ ȣς αι

αι ω ω ω να α α α ας

* * *

Ὁ διάκονος· Τὴν Θεοτόκον ἐν ὕμνοις μεγαλύνομεν.

Ἡ Τιμιωτέρα οὐ στιχολογεῖται.

Καὶ ψάλλεται ἡ

Ὠιδὴ θ΄. Ὁ εἱρμός.

Ἦχος Δι

Μη ε πο δυ ρȣ μȣ Μη τερ κα θο ρω

σα εν τα φω ον εν γα στρι α νευ σπο ρας συ νε

λα βες Υἱ ον α να στη η η σο μαι γαρ και δο ο ξα

σθη σο μαι και υ ψω σω εν δο ο ο ξη α παυ στως ως

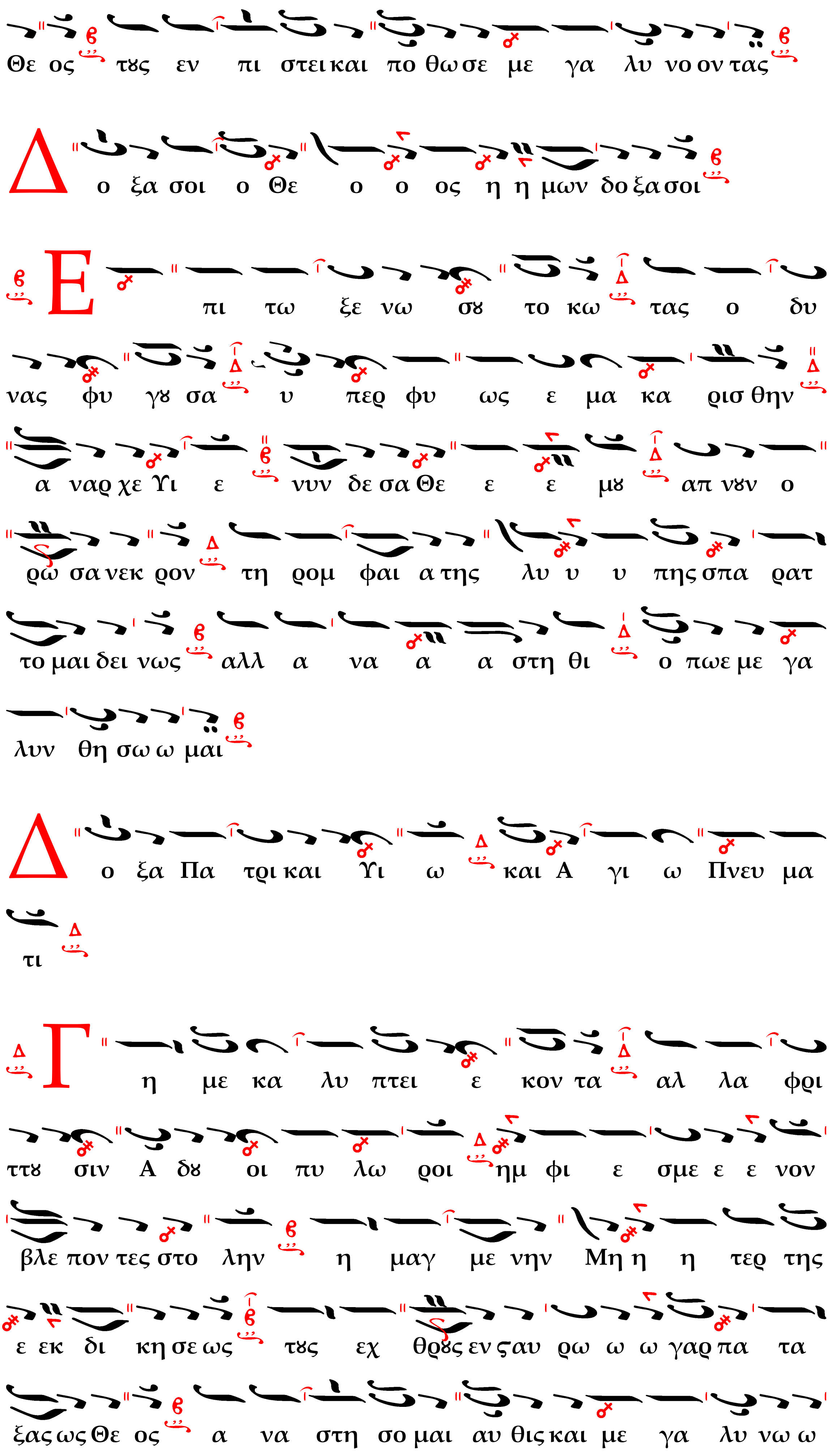
Θε ος τȣς εν πι στει και πο θω σε με γα λυ νο ον τας
Δ ο ξα σοι ο Θε ο ο ος η η μων δο ξα σοι
Ε πι τω ξε νω σȣ το κω τας ο δυ
νας φυ γȣ σα υ περ φυ ως ε μα κα ρισ θην
α ναρ χε Υι ε νυν δε σα Θε ε ε μȣ απ νȣν ο
ρω σα νεκ ρον τη ρομ φαι α της λυ υ υ πης σπα ρατ
το μαι δει νως αλλ α να α α στη θι ο πω ε με γα
λυν θη σω ω μαι
Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα
τι
Γ η με κα λυ πτει ε κον τα αλ λα φρι
ττȣ σιν Α δȣ οι πυ λω ροι ημ φι ε σμε ε ε νον
βλε πον τες στο λην η μαγ με νην Μη η η τερ της
ε εκ δι κη σε ως τȣς εχ θρȣς εν ςαυ ρω ω ω γαρ πα τα
ξας ως Θε ος α να στη σο μαι αυ θις και με γα λυ νω ω

σε

Και νυν και α ει και εις τυς αι ω νας των αι
ω νων α μην

Α γαλ λι α σθω η κτι σις ευφ ραι νε
σθω σαν παν τες οι γη γε νεις ο γαρ εχ θρος ε σκυ
λε ευ ται Α δης με τα μυ ρων γυ ναι αι αι κες προ σου υ
παν τα τω σαν τον Α δαμ συν τη Ε ε ευ α λυ τρου μαι
παγ γε νη και τη τρι τη η με ρα ε ξα να στη σο ο
μαι

Ἡ καταβασία

Ἦχος Δι

Μη ε πο δυ ρυ μυ Μη τερ κα θο ρω
σα εν τα φω ον εν γα στρι α νευ σπο ρας συ νε
λα βες Υι ον α να στη η η σο μαι γαρ και δο ο ξα
σθη σο μαι και υ ψω σω εν δο ο ο ξη α παυ στως ως

Θε ος τȣς εν πι στει και πο θω σε με γα λυ νο ο ντα

α ας

Ἀργὴ καταβασία.

Ἦχος Δι

Μ η ε πο δυ ρȣ μȣ ȣ Μη η η τερ

κα θο ρω σα ε εν τα α α φω ο ο ο ο ον

ε ε εν γα στρι ι ι α νε ευ σπο ο ρα ας συ νε

λα α βες Υἱ υι υι ον α να στη η η σο μαι γαρ

και ε γε ερ θη η η σο ο ο ο μαι αι αι αι αι και

υ ψω ω ω σω ω ω εν δο ο ξη η α παυ ϛω

ως ως Θε ε ο ος τȣς εν πι ι ι στει και πο ο

ο ο θω σε με ε ε γα α λυ υ νο ο ο ντα

α ας

* * *

Μετὰ τὴν θ΄ ᾠδὴν ὁ ἱερεὺς ἐνδεδυμένος ἅπασαν τὴν ἱερατικὴν στολὴν αὐτοῦ ἐξέρχεται μετὰ τοῦ διακόνου ἐκ τοῦ ἱεροῦ βήματος καὶ πορεύεται πρὸς τὸν Ἐπιτάφιον θυμιῶν καὶ ψάλλων τὸ Ἡ ζωὴ ἐν τάφῳ· θυμιάσας δὲ κύκλῳ τὸν Ἐπιτάφιον καὶ ὅλον τὸν ναὸν ἐπανέρχεται καὶ ἵσταται ἐνώπιον τοῦ Ἐπιταφίου. Οἱ δὲ χοροὶ ἱστάμενοι περὶ τὸ Ἐπιτάφιον ψάλλουσιν εἰς στάσεις τρεῖς

ΤΑ ΕΓΚΩΜΙΑ

Μικρὰ συναπτὴ καὶ ἐκφώνησις·

Σὺ γὰρ εἶ ὁ βασιλεὺς τῆς εἰρήνης καὶ σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

* * *

ΑΝΑΣΤΑΣΙΜΑ ΕΥΛΟΓΗΤΑΡΙΑ

Καὶ εὐθὺς ψάλλομεν τὰ ἀναστάσιμα εὐλογητάρια.

Εὐλογητάρια σύντομα, Ἦχος Κε

Ε υ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι και
ω μα τα σȣ

Τ ων Α γγε ε λων ο δη η μος κα τε πλα α γη ο
ρω ων σε εν νε κροις λο γι σθε ντα τȣ θα να α τȣ δε
Σω ω τερ την ι σχυ υν κα θε λο ον τα και συν ε αυ τω
τον Α δαμ ε γει ραν τα και εξ α δȣ παν τας ε λευ θε
ρω ω σα αν τα

Ε υ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι και
ω μα τα σȣ

Τ ι τα μυ ρα συμ πα θως τοις δα κρυ σι ω μα θη τρι
αι κιρ να τε ο α ϛραπτων εν τω τα φω Α γγε λος
προ σε φθε γγε το ταις μυ ρο φο ροις ι δε τε υ μεις τον

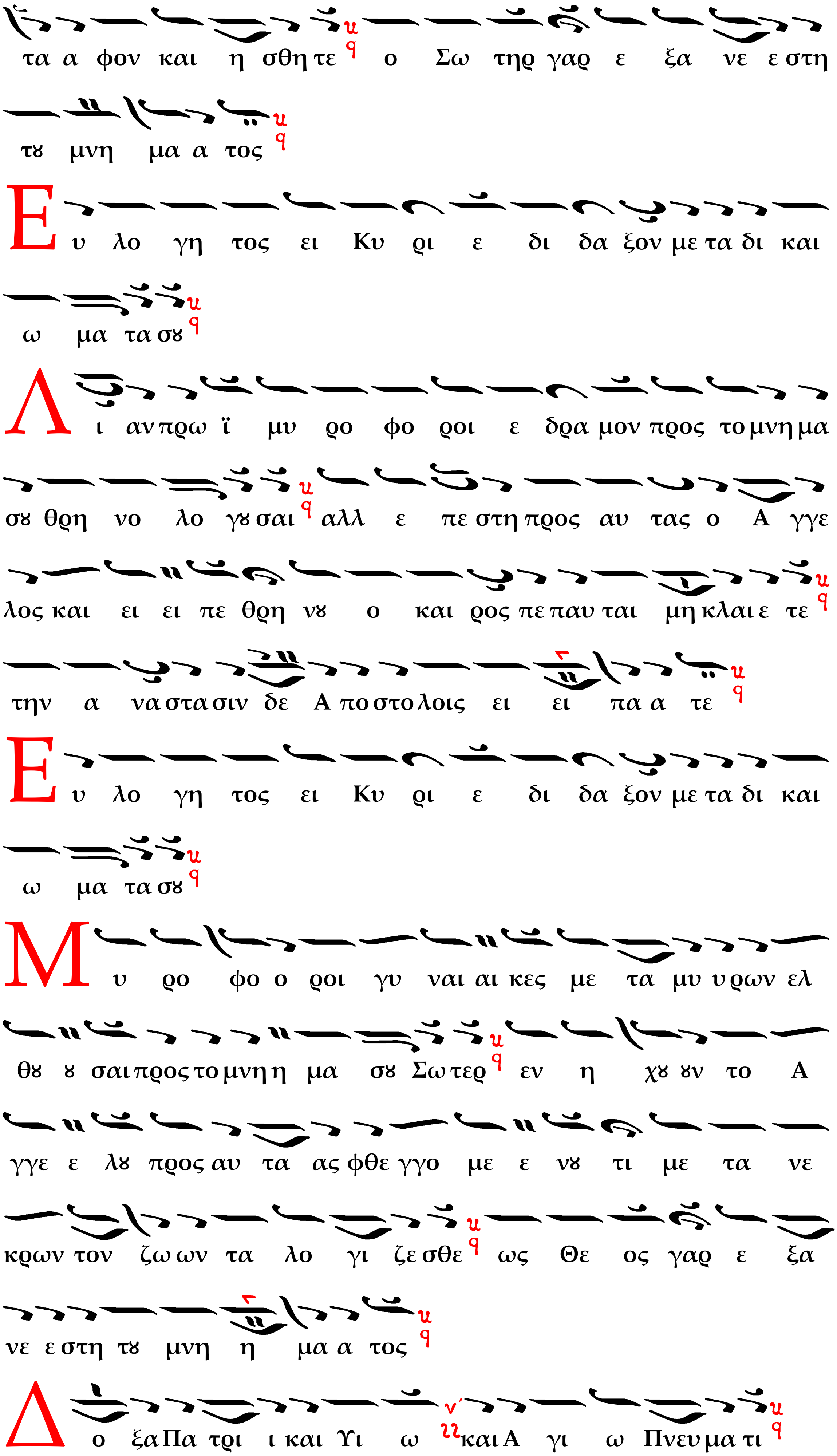
τα α φον και η σθη τε ο Σω τηρ γαρ ε ξα νε ε στη
τȣ μνη μα α τος
Ευ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι και
ω μα τα σȣ
Λι αν πρω ϊ μυ ρο φο ροι ε δρα μον προς το μνη μα
σȣ θρη νο λο γȣ σαι αλλ ε πε στη προς αυ τας ο Α γγε
λος και ει ει πε θρη νȣ ο και ρος πε παυ ται μη κλαι ε τε
την α να στα σιν δε Α πο στο λοις ει ει πα α τε
Ευ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι και
ω μα τα σȣ
Μυ ρο φο ο ροι γυ ναι αι κες με τα μυ υ ρων ελ
θȣ ȣ σαι προς το μνη η μα σȣ Σω τερ εν η χȣ ȣν το Α
γγε ε λȣ προς αυ τα ας φθε γγο με ε νȣ τι με τα νε
κρων τον ζω ων τα λο γι ζε σθε ως Θε ος γαρ ε ξα
νε ε στη τȣ μνη η μα α τος
Δο ξα Πα τρι ι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα τι

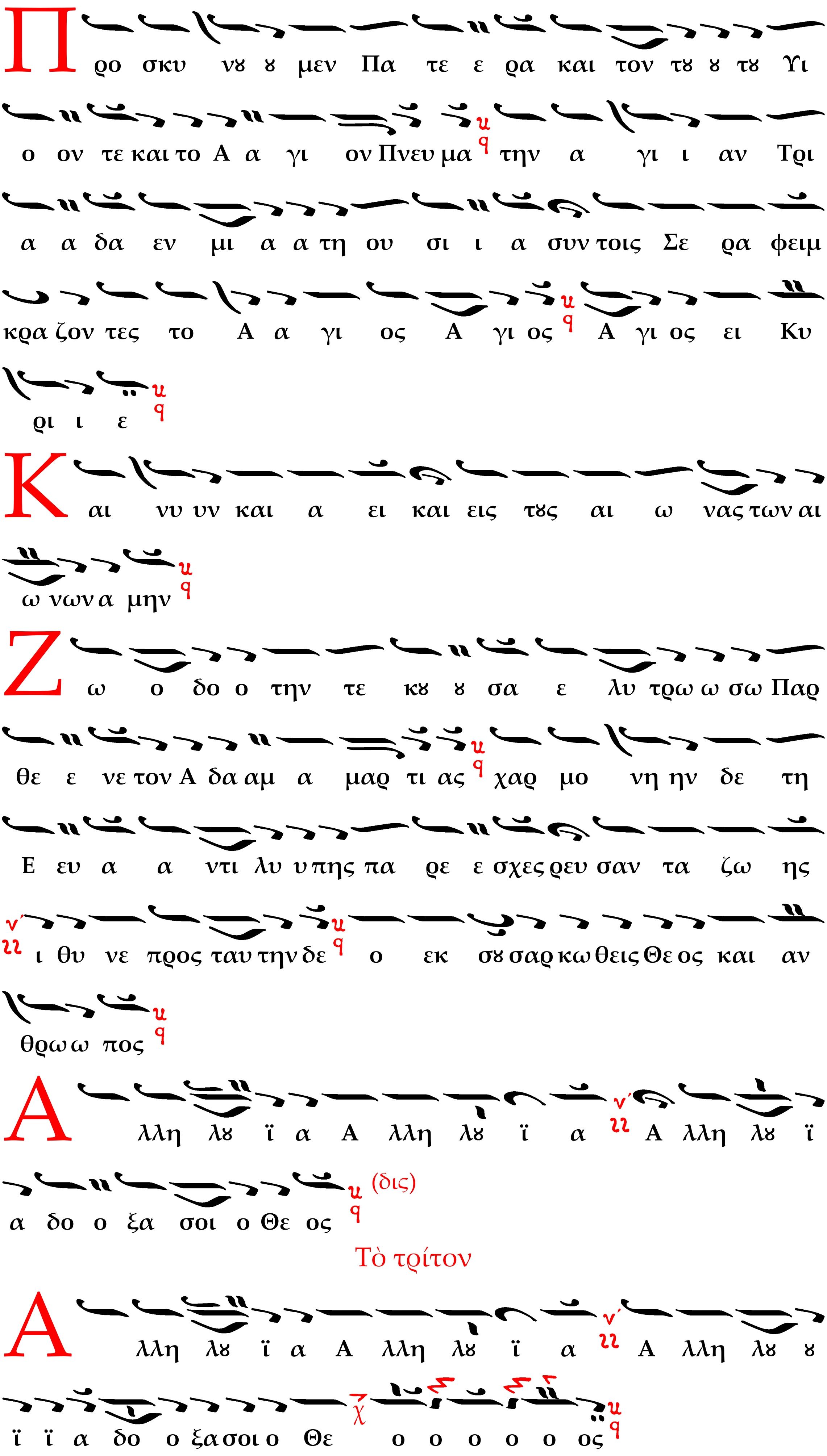
Π ρο σκυ νϑ ϑ μεν Πα τε ε ρα και τον τϑ ϑ τϑ Υι
ο ον τε και το Α α γι ον Πνευ μα την α γι ι αν Τρι
α α δα εν μι α α τη ου σι ι α συν τοις Σε ρα φειμ
κρα ζον τες το Α α γι ος Α γι ος Α γι ος ει Κυ
ρι ι ε
Κ αι νυ υν και α ει και εις τϑς αι ω νας των αι
ω νων α μην
Ζ ω ο δο ο την τε κϑ ϑ σα ε λυ τρω ω σω Παρ
θε ε νε τον Α δα αμ α μαρ τι ας χαρ μο νη ην δε τη
Ε ευ α α ντι λυ υπης πα ρε ε σχες ρευ σαν τα ζω ης
ι θυ νε προς ταυ την δε ο εκ σϑ σαρ κω θεις Θε ος και αν
θρω ω πος
Α λλη λϑ ϊ α Α λλη λϑ ϊ α Α λλη λϑ ϊ
α δο ο ξα σοι ο Θε ος (δις)
Τὸ τρίτον
Α λλη λϑ ϊ α Α λλη λϑ ϊ α Α λλη λϑ ϑ
ϊ ϊ α δο ο ξα σοι ο Θε ο ο ο ο ο ος

Εὐλογητάρια ἀναστάσιμα Θεοφάνους Βατοπαιδινοῦ.

Ἦχος Κε

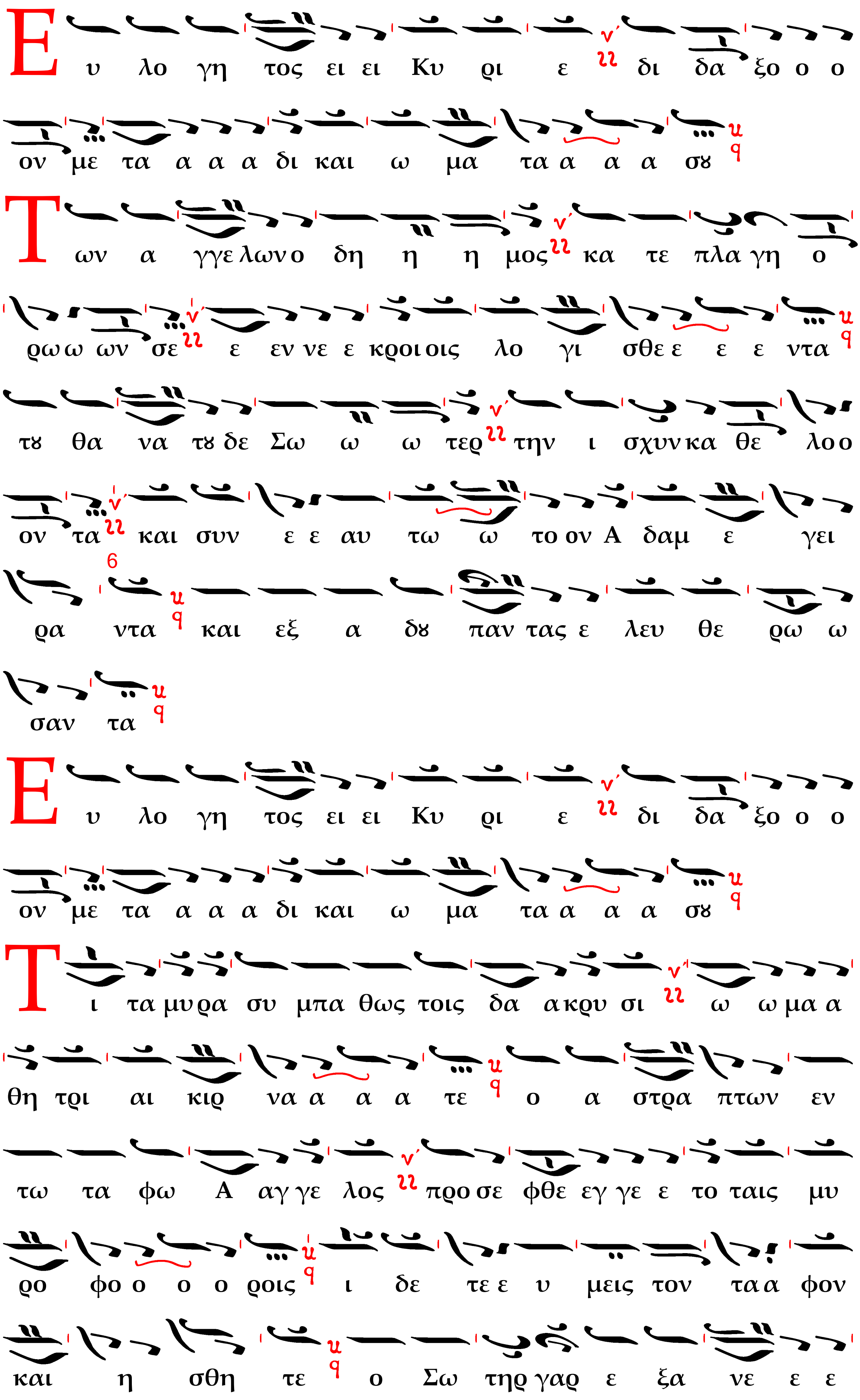

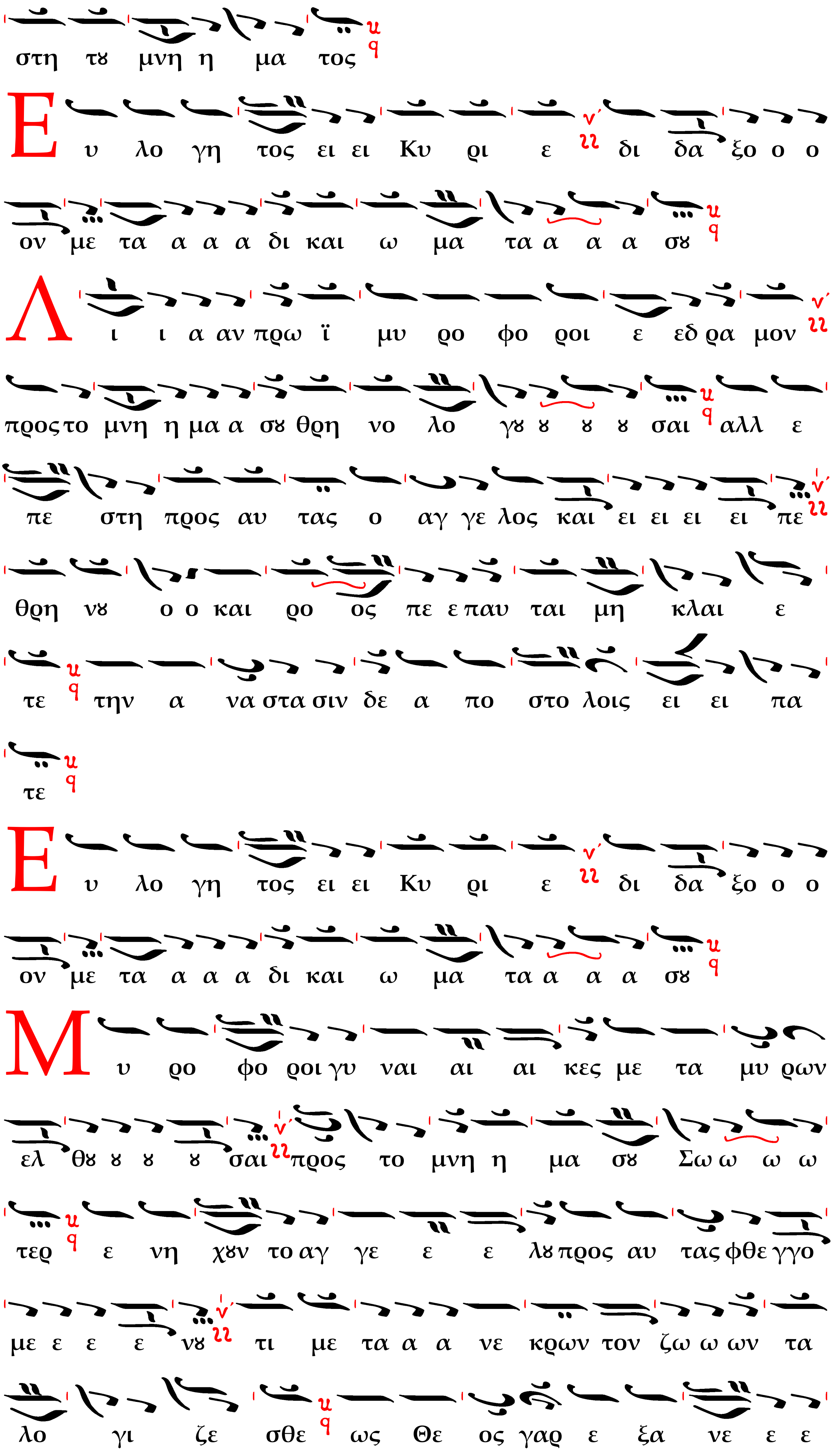
στη τȣ μνη η μα τος
Ε υ λο γη τος ει ει Κυ ρι ε δι δα ξο ο ο
ον με τα α α α δι και ω μα τα α α α σȣ
Λ ι ι α αν πρω ϊ μυ ρο φο ροι ε εδ ρα μον
προς το μνη η μα α σȣ θρη νο λο γȣ ȣ ȣ ȣ σαι αλλ ε
πε στη προς αυ τας ο αγ γε λος και ει ει ει ει πε
θρη νȣ ο ο και ρο ος πε ε παυ ται μη κλαι ε
τε την α να στα σιν δε α πο στο λοις ει ει πα
τε
Ε υ λο γη τος ει ει Κυ ρι ε δι δα ξο ο ο
ον με τα α α α δι και ω μα τα α α α σȣ
Μ υ ρο φο ροι γυ ναι αι αι κες με τα μυ ρων
ελ θȣ ȣ ȣ ȣ σαι προς το μνη η μα σȣ Σω ω ω ω
τερ ε νη χȣν το αγ γε ε ε λȣ προς αυ τας φθε γγο
με ε ε ε νȣ τι με τα α α νε κρων τον ζω ω ων τα
λο γι ζε σθε ως Θε ος γαρ ε ξα νε ε ε

στη τϐ μνη η μα τος

Δ ο ξα Πα τρι ι ι και Υι ω ω και αι Α γι ω

Πνευ μα τι

Π ρο σκυ νϐ μεν Πα τε ε ε ρα και τον τϐ τϐ Υι

ο ο ο ον τε και αι τω ω Α α γι ον Πνε ε ε ευ μα

την Α γι αν Τρι α α α δα εν μι α τη ου σι ι

ι ι α συν τοις Σε ε ε ρα φι ιμ κρα α ζον τες το

Α α γι ος Α γι ος Α γι ος ει Κυ

υ ρι ε

Κ αι νυ υ νυ και α ει και εις τϐς αι ω ω ω

ω να ας τω ων αι ω ω νων α μην

Ζ ω ο δο την τε κϐ ϐ ϐ σα τον Α δαμ α μαρ

τι ι ι ι ας ε ε λυ υ τρω ω σω Παρ θε ε ε ε νε

χαρ μο νην δε τη Ε ε ευ α α ντι λυ πης πα ρε ε

ε εσ χες ρευ σαν τα α α ζω η ης ι ι θυ νε προς

ταυ την δε ο εκ σϐ σαρ κω θει εις Θε ος και

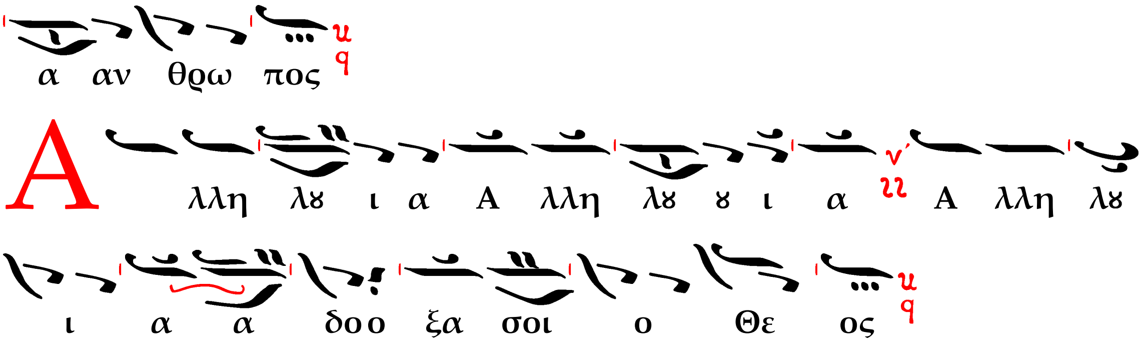

Τὸ τρίτον.

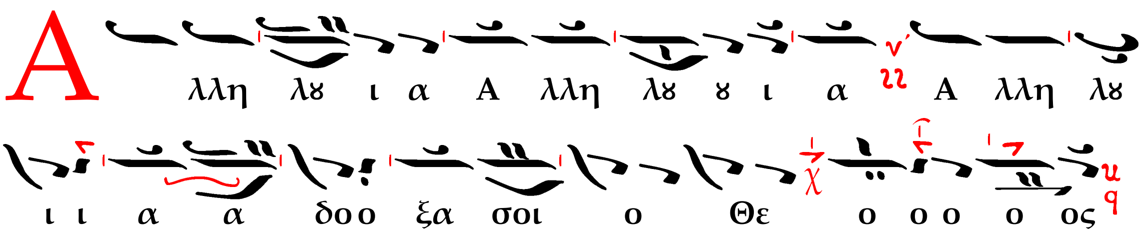

ΑΡΓΑ ΕΥΛΟΓΗΤΑΡΙΑ

Πέτρου Λαμπαδαρίου

Ἦχος Πα

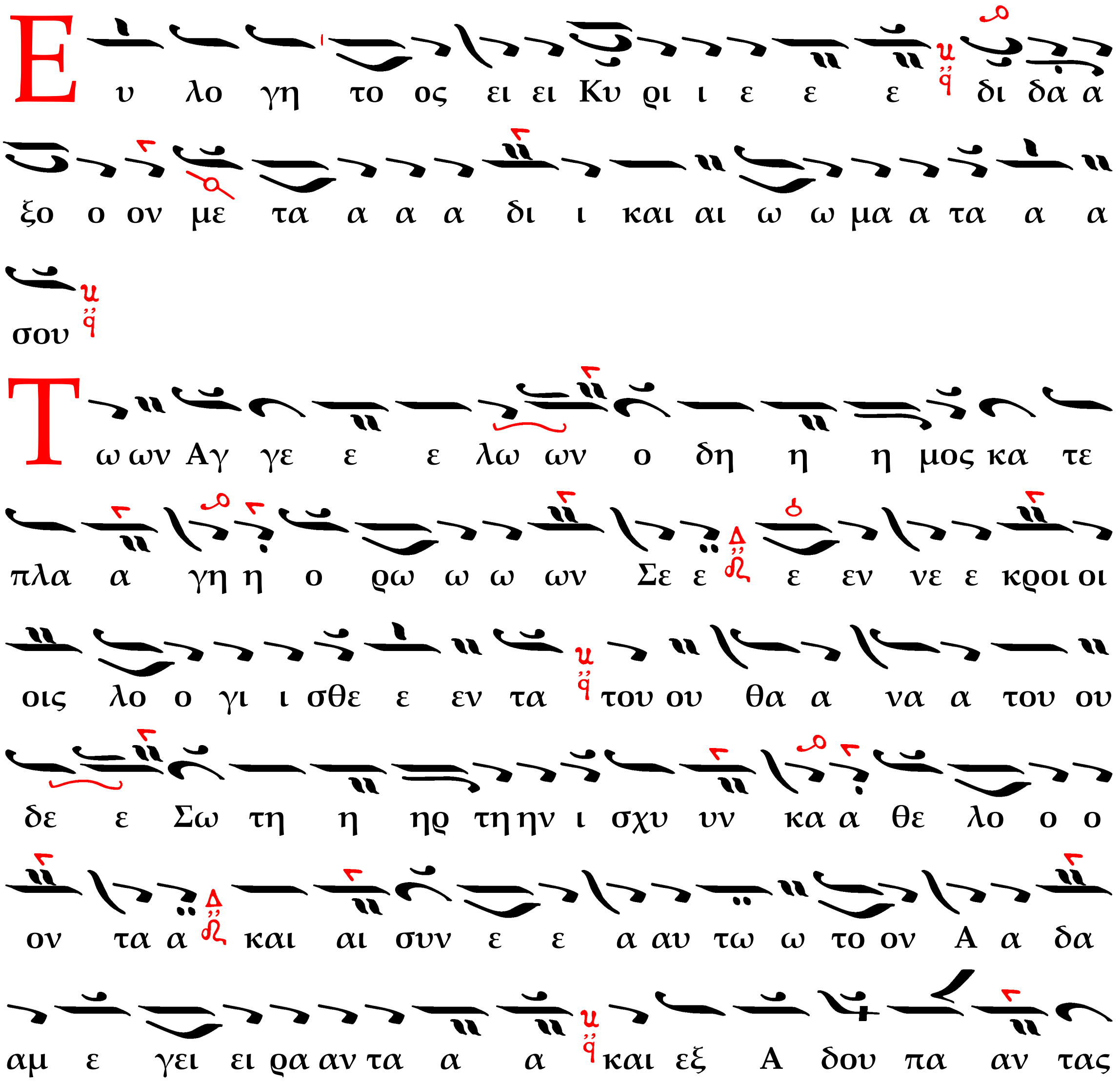

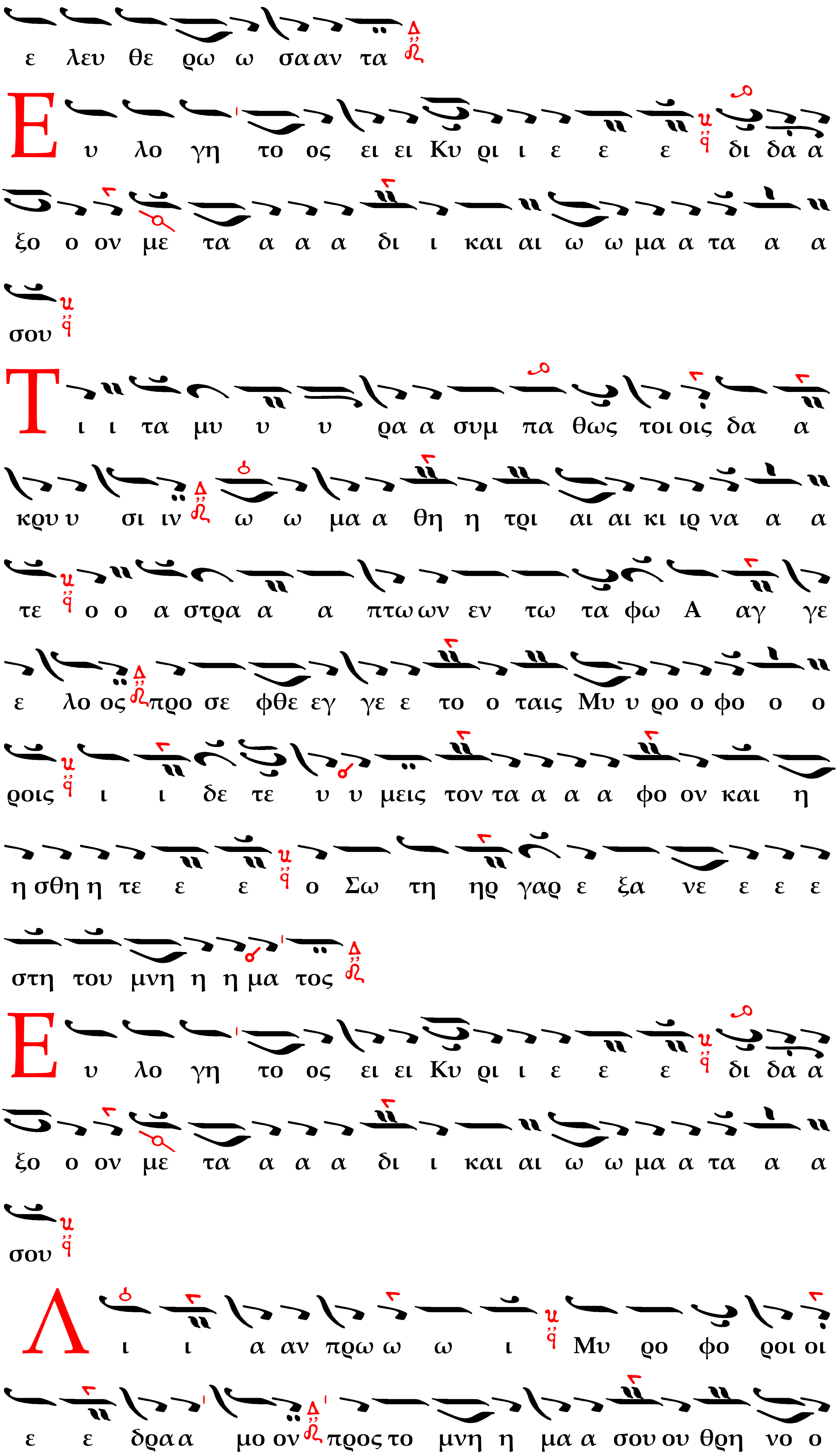
ε λευ θε ρω ω σααν τα
Ε υ λο γη το ος ει ει Κυ ρι ι ε ε ε δι δα α
ξο ο ον με τα α α α δι ι και αι ω ω μα α τα α α
σου
Τ ι ι τα μυ υ υ ρα α συμ πα θως τοι οις δα α
κρυ υ σι ιν ω ω μα α θη η τρι αι αι κι ιρ να α α
τε ο ο α στρα α α πτω ων εν τω τα φω Α αγ γε
ε λο ος προ σε φθε εγ γε ε το ο ταις Μυ υ ρο ο φο ο ο
ροις ι ι δε τε υ υ μεις τον τα α α α φο ον και η
η σθη η τε ε ε ο Σω τη ηρ γαρ ε ξα νε ε ε ε
στη του μνη η η μα τος
Ε υ λο γη το ος ει ει Κυ ρι ι ε ε ε δι δα α
ξο ο ον με τα α α α δι ι και αι ω ω μα α τα α α
σου
Λ ι ι α αν πρω ω ω ι Μυ ρο φο ροι οι
ε ε δρα α μο ον προς το μνη η μα α σου ου θρη νο ο

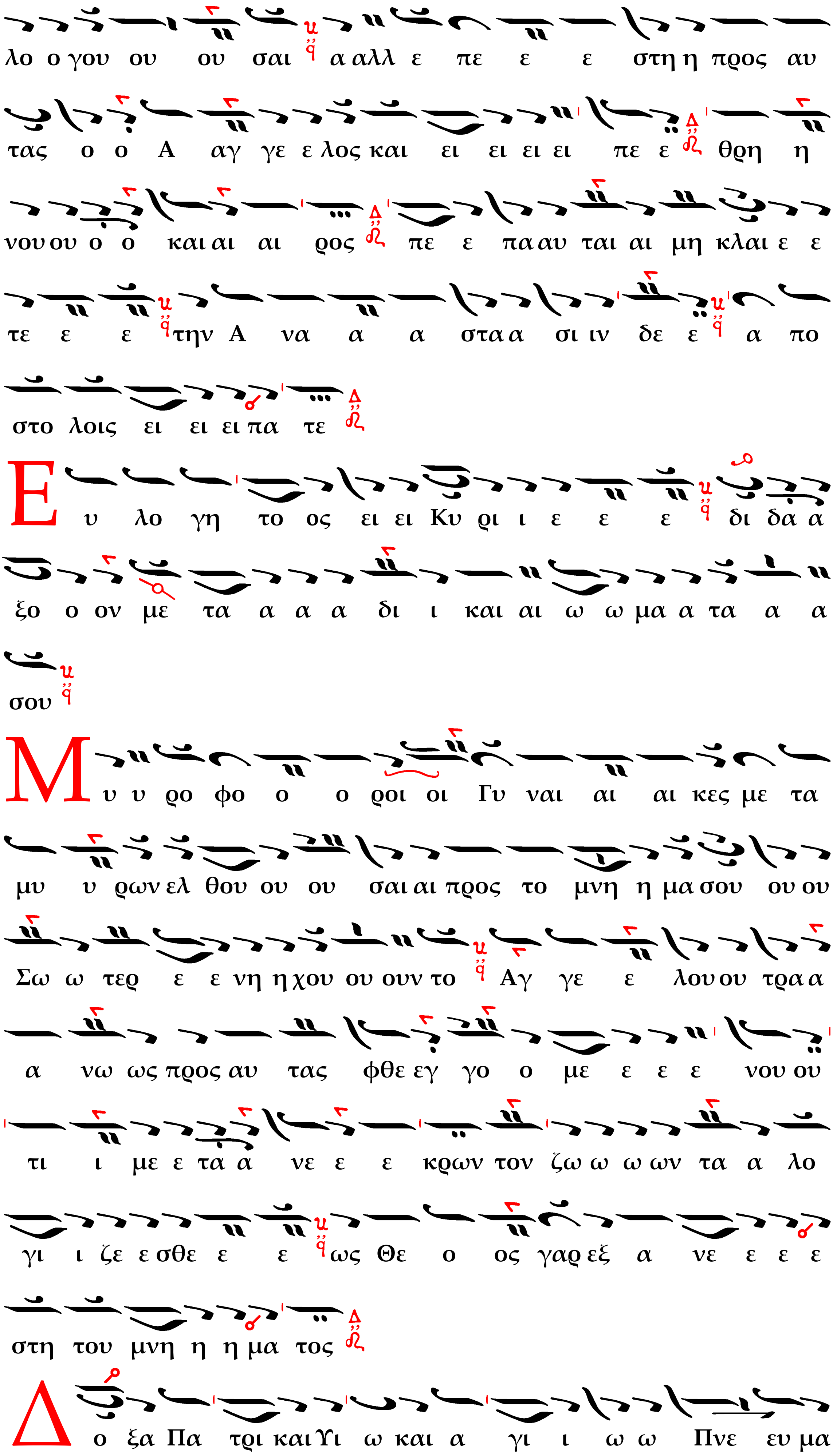
λο ο γου ου ου σαι α αλλ ε πε ε ε στη η προς αυ
τας ο ο Α αγ γε ε λος και ει ει ει ει πε ε θρη η
νου ου ο ο και αι αι ρος πε ε πα αυ ται αι μη κλαι ε ε
τε ε ε την Α να α α στα α σι ιν δε ε α πο
στο λοις ει ει ει πα τε
Ε υ λο γη το ος ει ει Κυ ρι ι ε ε ε δι δα α
ξο ο ον με τα α α α δι ι και αι ω ω μα α τα α α
σου
Μ υ υ ρο φο ο ο ροι οι Γυ ναι αι αι κες με τα
μυ υ ρων ελ θου ου ου σαι αι προς το μνη η μα σου ου ου
Σω ω τερ ε ε νη η χου ου ουν το Αγ γε ε λου ου τρα α
α νω ως προς αυ τας φθε εγ γο ο με ε ε ε νου ου
τι ι με ε τα α νε ε ε κρων τον ζω ω ω ων τα α λο
γι ι ζε ε σθε ε ε ως Θε ο ος γαρ εξ α νε ε ε ε
στη του μνη η η μα τος
Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ι ω ω Πνε ευ μα

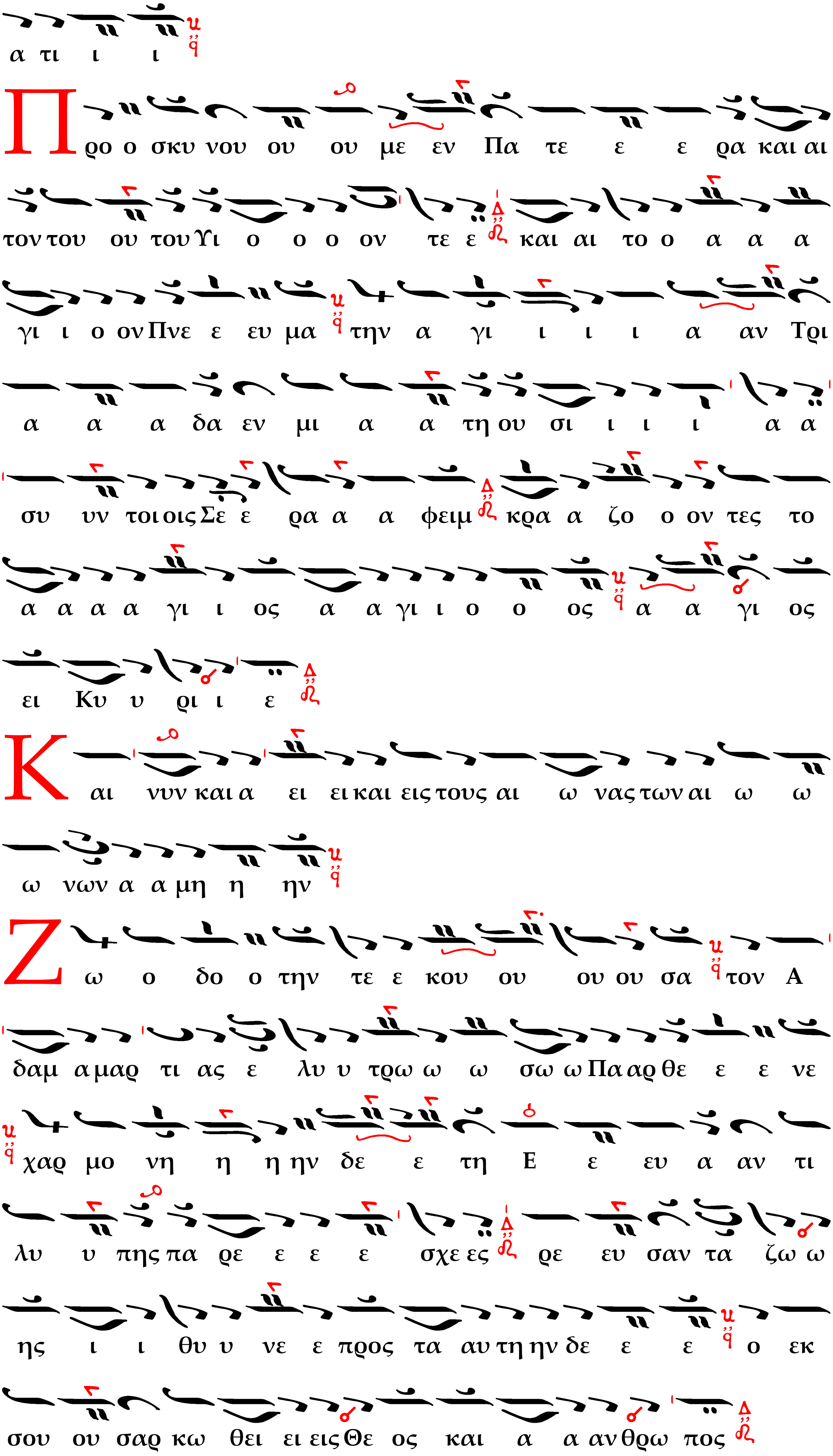
α τι ι ι
Προ ο σκυ νου ου ου με εν Πα τε ε ε ρα και αι
τον του ου του Υι ο ο ο ον τε ε και αι το ο α α α
γι ι ο ον Πνε ε ευ μα την α γι ι ι ι α αν Τρι
α α α δα εν μι α α τη ου σι ι ι ι α α
συ υν τοι οις Σε ε ρα α α φειμ κρα α ζο ο ον τες το
α α α α γι ι ος α α γι ι ο ο ος α α γι ος
ει Κυ υ ρι ι ε
Και νυν και α ει ει και εις τους αι ω νας των αι ω ω
ω νων α α μη η ην
Ζω ο δο ο την τε ε κου ου ου ου σα τον Α
δαμ α μαρ τι ας ε λυ υ τρω ω ω σω ω Πα αρ Θε ε ε νε
χαρ μο νη η η ην δε ε τη Ε ε ευ α αν τι
λυ υ πης πα ρε ε ε ε σχε ες ρε ευ σαν τα ζω ω
ης ι ι θυ υ νε ε προς τα αυ τη ην δε ε ε ο εκ
σου ου σαρ κω θει ει εις Θε ος και α α αν θρω πος

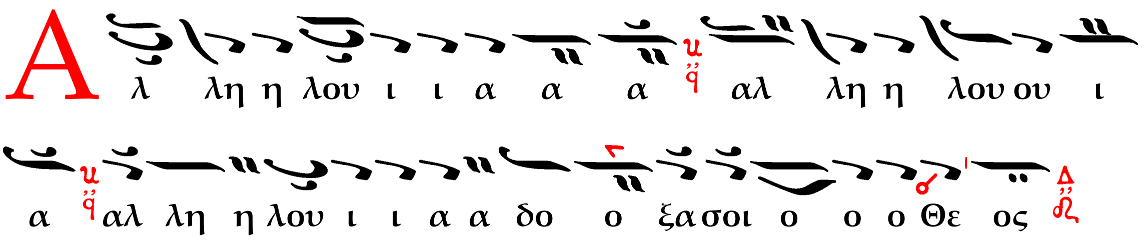

Τό τρίτον

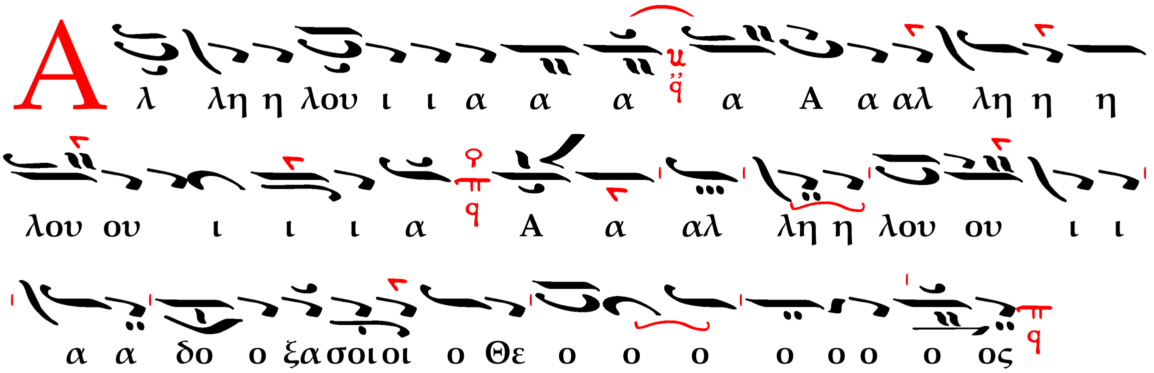

Μικρὰ συναπτὴ καὶ ἐκφώνησις·

Ὅτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ δυνάμεις τῶν οὐρανῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

* * *

ΤΑ ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ

Ἦχος Δι

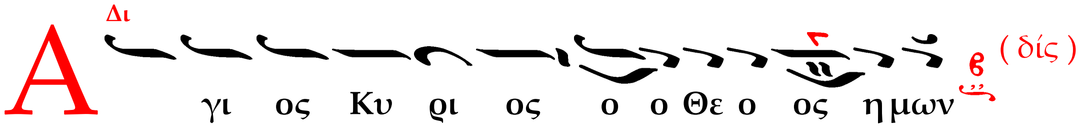

τὸ τρίτο.

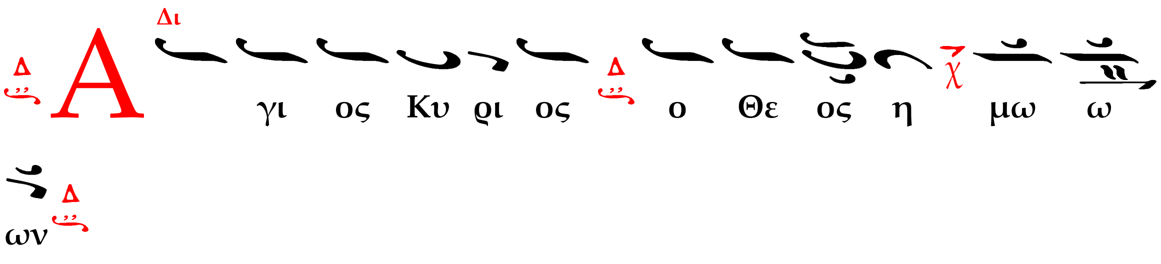

Εἰς τοὺς αἴνους.

Ἦχος Δι

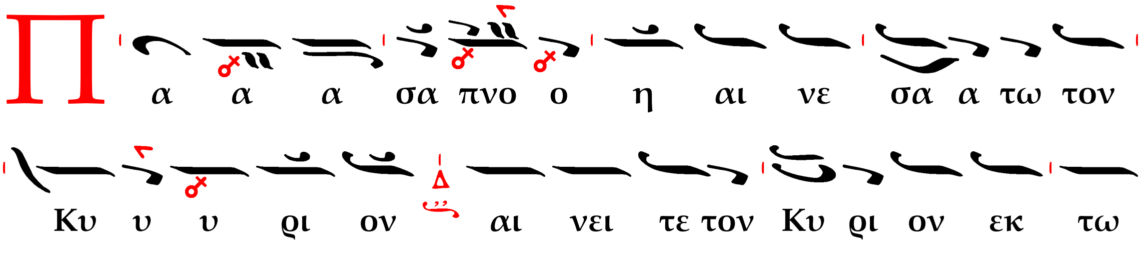

ω ων ου ου ρα α α νων αι νει ει ει τε α αυ τον

ε ε εν τοι οι οις υ ψι ι στοις σοι πρε ε πει υ υ

μνο ος τω ω ω Θε ε ε ω

Αι νει τε α αυ το ον πα α αν τες οι Αγ γε ε λοι α

αυ του αι νει τε αυ τον πα σαι αι δυ να α α μει

εις α α αυ του σοι πρε ε πει υ υ μνο ος τω ω

ω Θε ε ε ω

Ἡ Στιχολογία (Ψαλμοὶ ρμη΄, ρμθ΄) καί·
Ἱστῶμεν Στίχους δ΄, καὶ ψάλλομεν
τὰ ἑπόμενα Στιχηρὰ Ἰδιόμελα.

Αι νει τε αυ τον ε πι ταις δυ να στει αις αυ του

αι νει τε αυ τον κα τα το πλη θος της με γα λω συ

νης α αυ του

Ση με ρον συ νε ε ε χει τα α φος τον συ νε χο

ντα πα λα μη η η τη ην κτι ι ι σιν κα λυ υ υπ τει

λι ι θος τον κα λυ ψα αν τα α ρε τη τȣ ȣς ου ρα α

νȣς υ πνοι οι η ζω η και α α δης τρε ε ε ε μει

και Α δαμ των δε σμω ω ω ων α πο λυ υ υ ε ε ε

ε ται δο ο ξα τη η ση οι οι οι κο ο ο νο μι ι
α δι ης τε ε λε ε ε σας πα α ντα σα ββα τι
σμο ον αι ω ω ω νι ον ε δω ρη σω η μιν την
πα να γι αν εκ νε κρων σȣ ȣ α να α α στα
α α α σιν

Αι νει τε αυ τον εν η χω σαλ πιγ γος αι νει τε
αυ τον εν ψαλ τη ρι ω ω ω και αι αι κι θα α
ρα

Τι το Ο ρω με ε νον Θε ε ε ε α α α α μα
τις η πα ρȣ ȣ σα κα τα α α παυ σις ο βα σι λευς
των αι ω νων την δι α πα θȣς τε λε σα ας οι οι οι κο ο
ο νο ο μι ι αν εν τα φω σα α ββα τι ι ι ι ζει
και νον η μιν πα ρε ε χων σα α αβ βα τι ι σμον αυ τω
βο η η η η σω ω ω ω μεν α να στα ο Θε ε
ος κρι ι ι νων τη ην γην ο τι συ βα σι λε ευ εις ει ει
εις τȣ ȣ ȣς αι ω ω νας ο α με τρη το ον ε ε ε

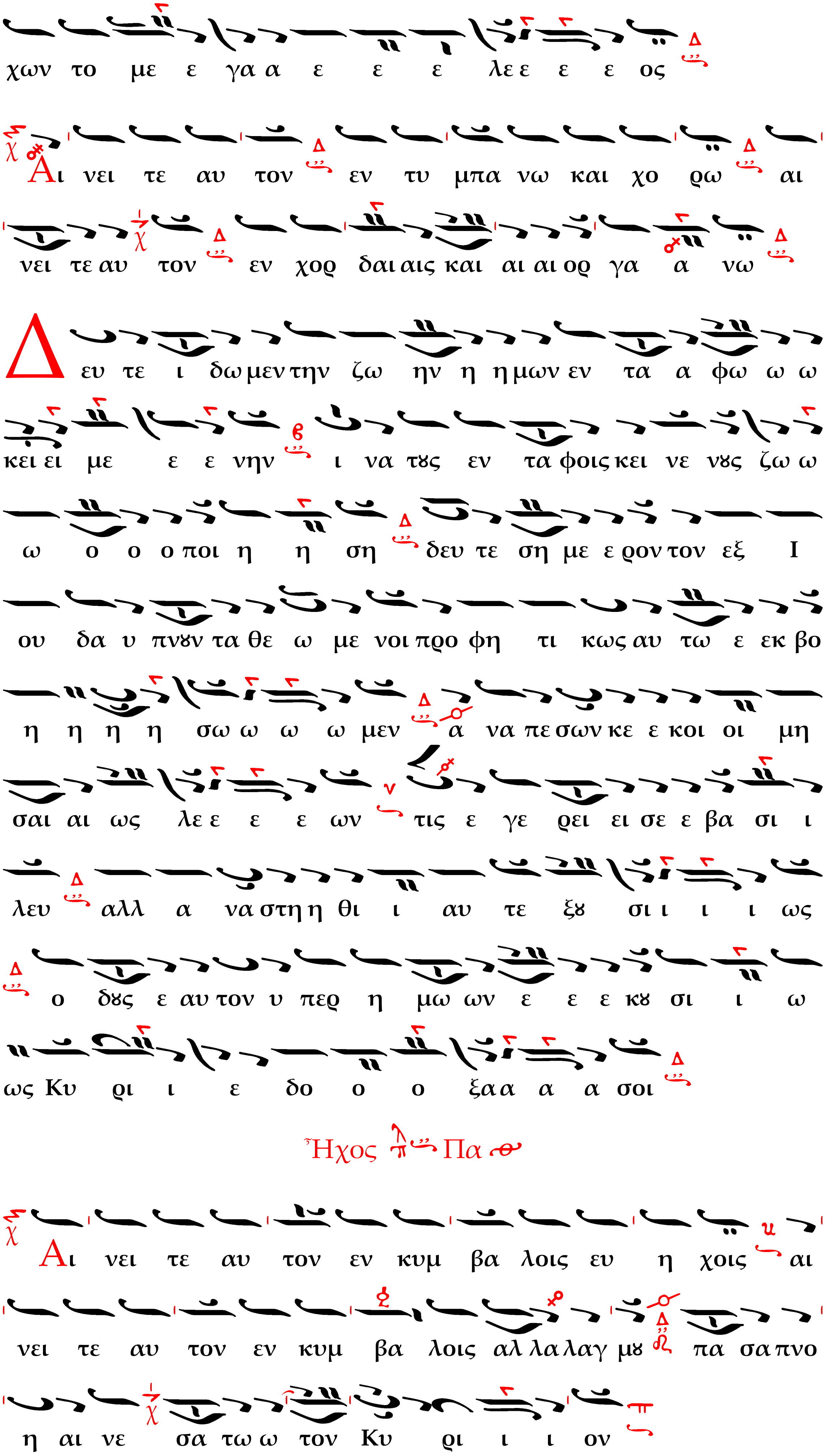
χων το με ε γα α ε ε ε λε ε ε ε ος
Αι νει τε αυ τον εν τυ μπα νω και χο ρω αι
νει τε αυ τον εν χορ δαι αις και αι αι ορ γα α νω
Δ ευ τε ι δω μεν την ζω ην η η μων εν τα α φω ω ω
κει ει με ε ε νην ι να τȣς εν τα φοις κει νε νȣς ζω ω
ω ο ο ο ποι η η ση δευ τε ση με ε ρον τον εξ Ι
ου δα υ πνȣν τα θε ω με νοι προ φη τι κως αυ τω ε εκ βο
η η η η σω ω ω ω μεν α να πε σων κε ε κοι οι μη
σαι αι ως λε ε ε ε ων τις ε γε ρει ει σε ε βα σι ι
λευ αλλ α να στη η θι ι αυ τε ξȣ σι ι ι ι ως
ο δȣς ε αυ τον υ περ η μω ων ε ε ε κȣ σι ι ω
ως Κυ ρι ι ε δο ο ο ξα α α α σοι
Ἦχος Πα
Αι νει τε αυ τον εν κυμ βα λοις ευ η χοις αι
νει τε αυ τον εν κυμ βα λοις αλ λα λαγ μȣ πα σα πνο
η αι νε σα τω ω τον Κυ ρι ι ι ον

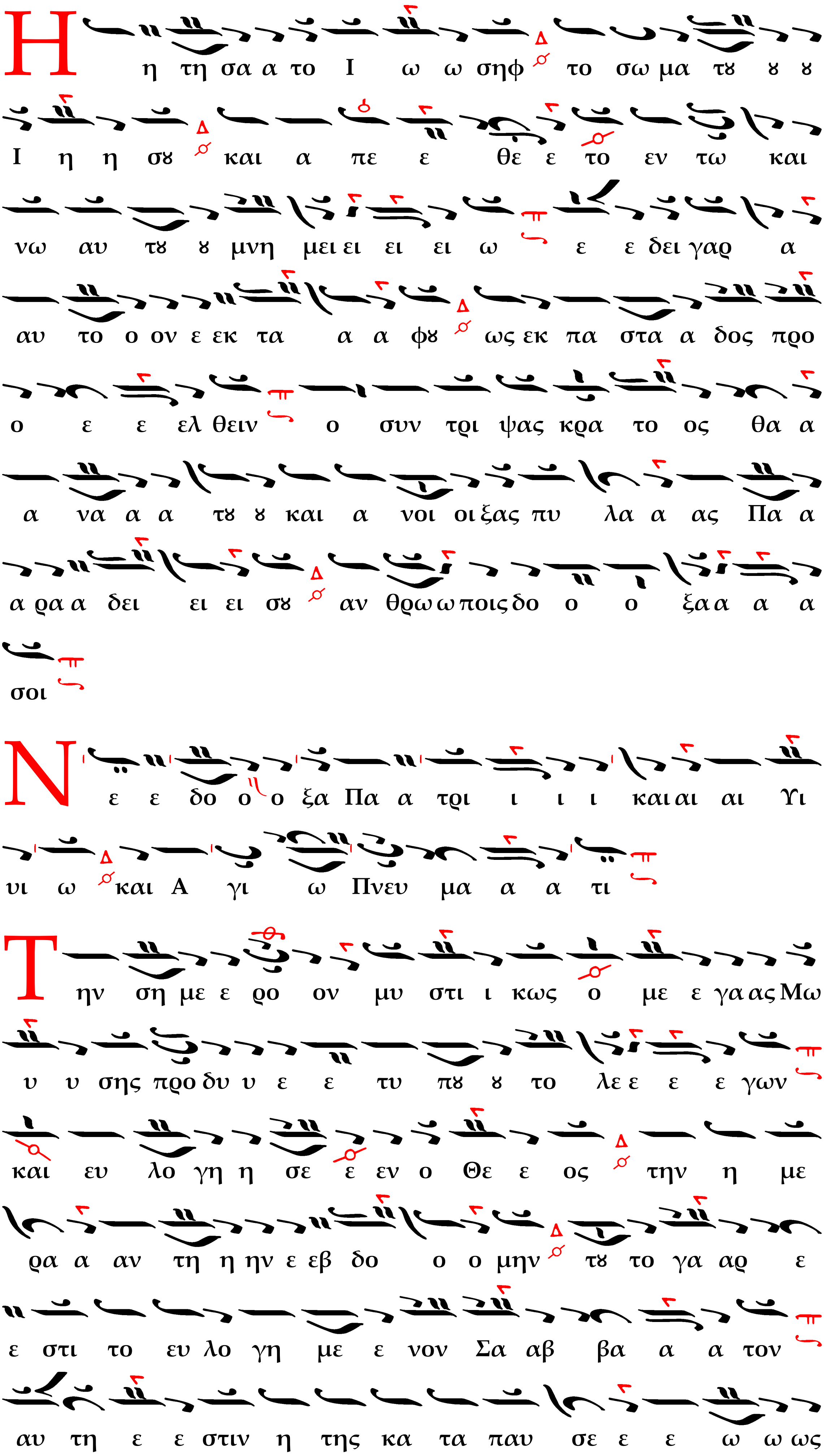
Η η τη σα α το Ι ω ω σηφ το σω μα τȣ ȣ ȣ
Ι η η σȣ και α πε ε θε ε το εν τω και
νω αυ τȣ ȣ μνη μει ει ει ει ω ε ε δει γαρ α
αυ το ο ον ε εκ τα α α φȣ ως εκ πα στα α δος προ
ο ε ε ελ θειν ο συν τρι ψας κρα το ος θα α
α να α α τȣ ȣ και α νοι οι ξας πυ λα α ας Πα α
α ρα α δει ει ει σȣ αν θρω ω ποις δο ο ο ξα α α α
σοι
Ν ε ε δο ο ο ξα Πα α τρι ι ι ι και αι αι Υι
υι ω και Α γι ω Πνευ μα α α τι
Τ ην ση με ε ρο ον μυ στι ι κως ο με ε γα ας Μω
υ υ σης προ δυ υ ε ε τυ πȣ ȣ το λε ε ε ε γων
και ευ λο γη η σε ε εν ο Θε ε ος την η με
ρα α αν τη η ην ε εβ δο ο ο μην τȣ το γα αρ ε
ε στι το ευ λο γη με ε νον Σα αβ βα α α τον
αυ τη ε ε στιν η της κα τα παυ σε ε ε ω ω ως

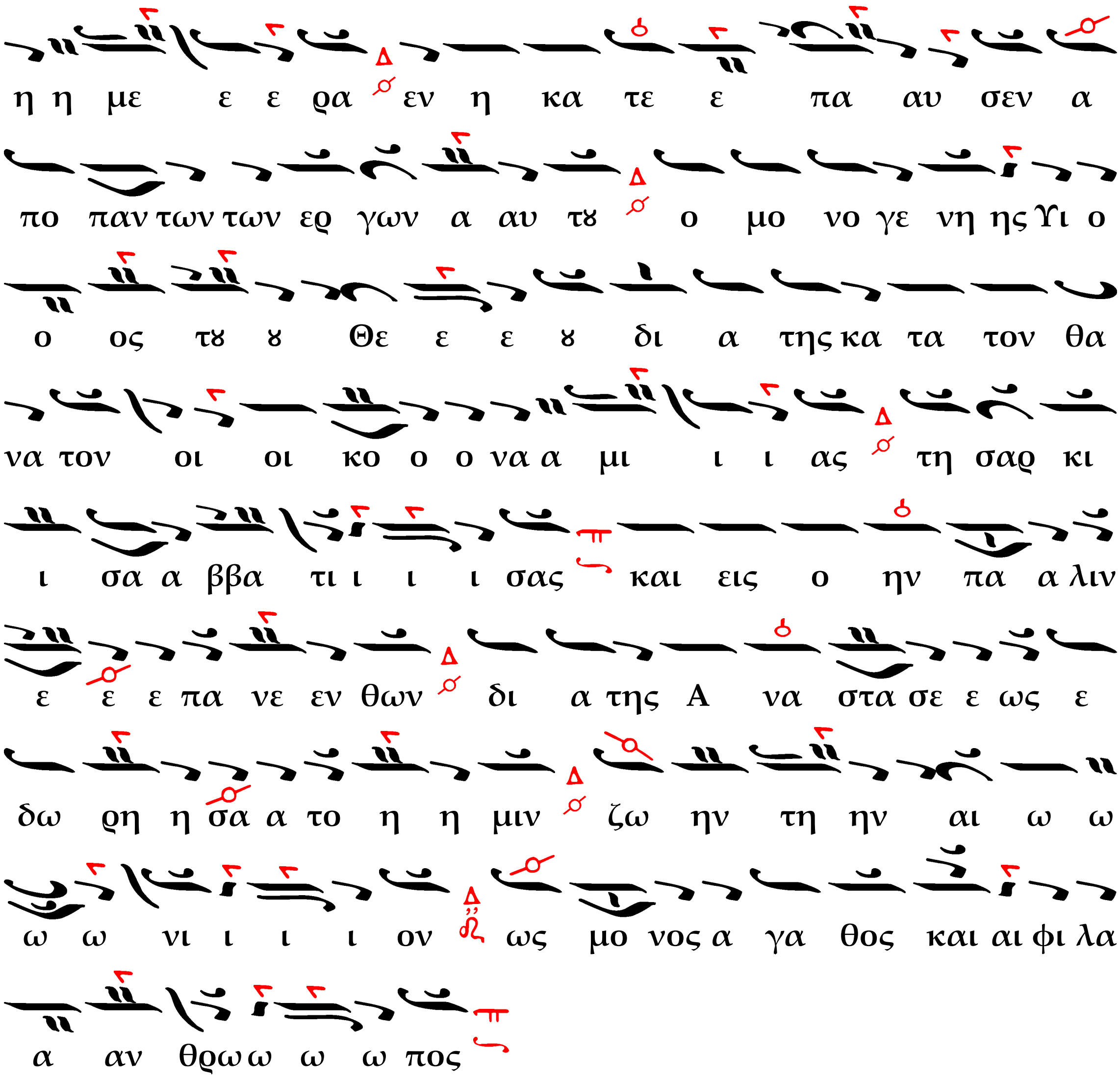

Καὶ νῦν...

Ἦχος Δι

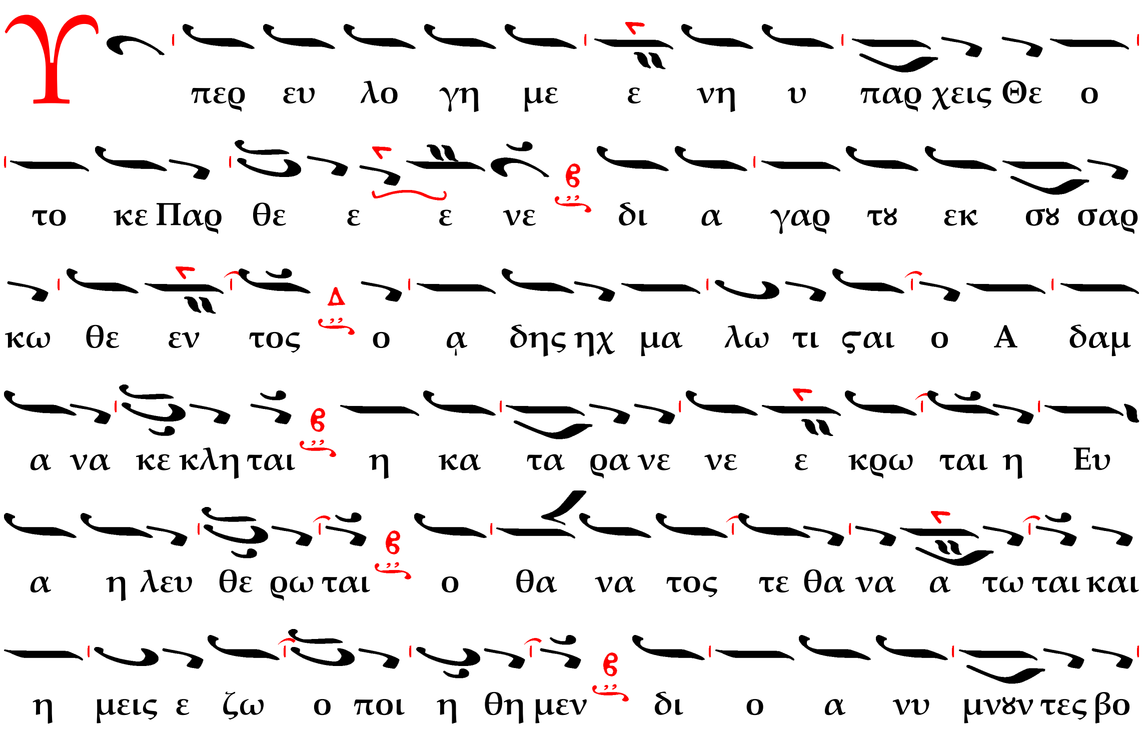

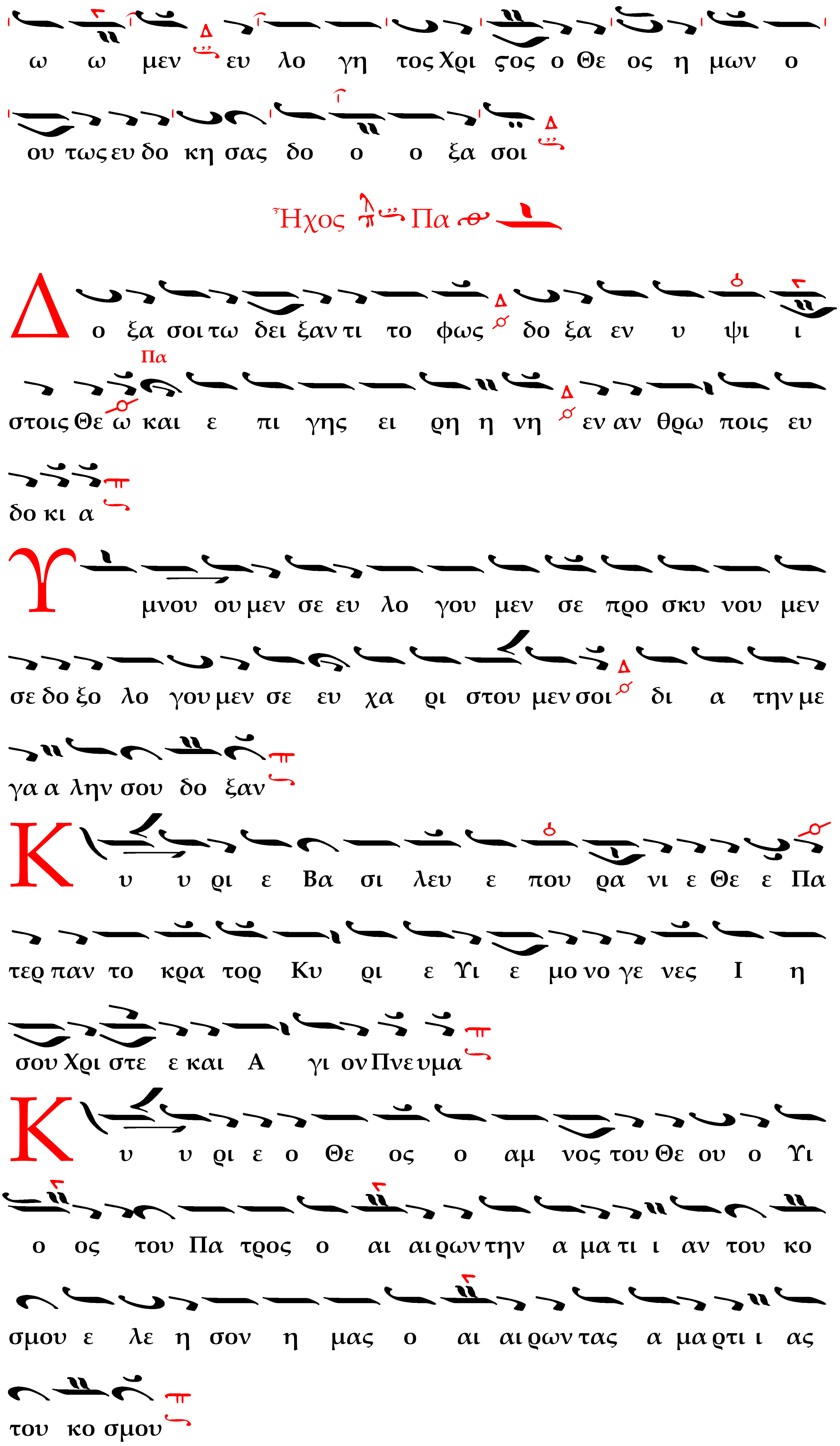
ω ω μεν ευ λο γη τος Χρι ςος ο Θε ος η μων ο
ου τως ευ δο κη σας δο ο ο ξα σοι
Ἦχος Πα
Δ ο ξα σοι τω δει ξαν τι το φως δο ξα εν υ ψι ι
Πα
στοις Θε ω και ε πι γης ει ρη η νη εν αν θρω ποις ευ
δο κι α
Υ μνου ου μεν σε ευ λο γου μεν σε προ σκυ νου μεν
σε δο ξο λο γου μεν σε ευ χα ρι στου μεν σοι δι α την με
γα α λην σου δο ξαν
Κ υ υ ρι ε Βα σι λευ ε που ρα νι ε Θε ε Πα
τερ παν το κρα τορ Κυ ρι ε Υι ε μο νο γε νες Ι η
σου Χρι στε ε και Α γι ον Πνευμα
Κ υ υ ρι ε ο Θε ος ο αμ νος του Θε ου ο Υι
ο ος του Πα τρος ο αι αι ρων την α μα τι ι αν του κο
σμου ε λε η σον η μας ο αι αι ρων τας α μαρ τι ι ας
του κο σμου

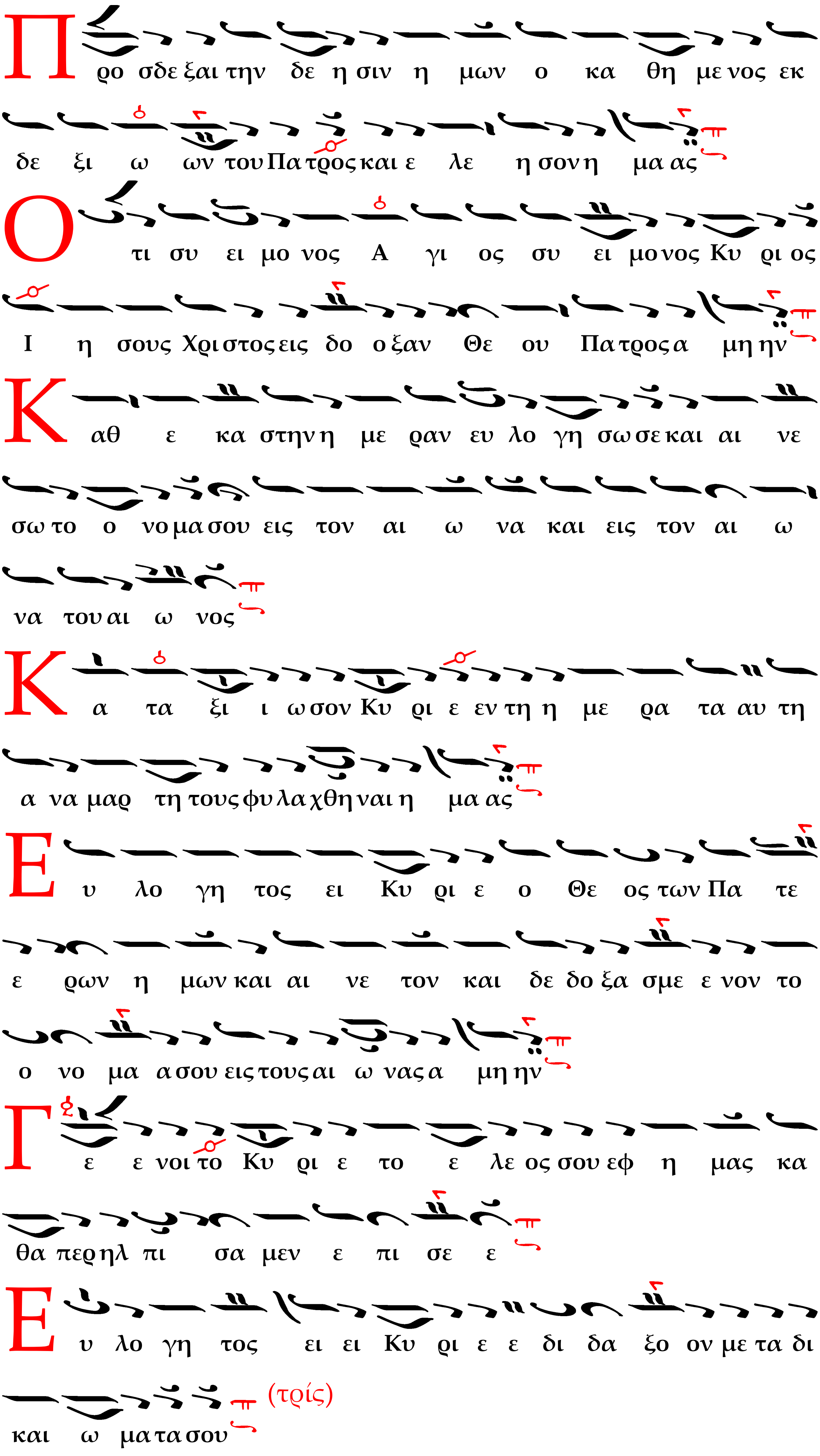
Π ρο σδε ξαι την δε η σιν η μων ο κα θη με νος εκ
δε ξι ω ων του Πα τρος και ε λε η σον η μα ας
Ο τι συ ει μο νος Α γι ος συ ει μο νος Κυ ρι ος
Ι η σους Χρι στος εις δο ο ξαν Θε ου Πα τρος α μη ην
Κ αθ ε κα στην η με ραν ευ λο γη σω σε και αι νε
σω το ο νο μα σου εις τον αι ω να και εις τον αι ω
να του αι ω νος
Κ α τα ξι ι ω σον Κυ ρι ε εν τη η με ρα τα αυ τη
α να μαρ τη τους φυ λα χθη ναι η μα ας
Ε υ λο γη τος ει Κυ ρι ε ο Θε ος των Πα τε
ε ρων η μων και αι νε τον και δε δο ξα σμε ε νον το
ο νο μα α σου εις τους αι ω νας α μη ην
Γ ε ε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος σου εφ η μας κα
θα περ ηλ πι σα μεν ε πι σε ε
Ε υ λο γη τος ει ει Κυ ρι ε ε δι δα ξο ον με τα δι
και ω μα τα σου (τρίς)

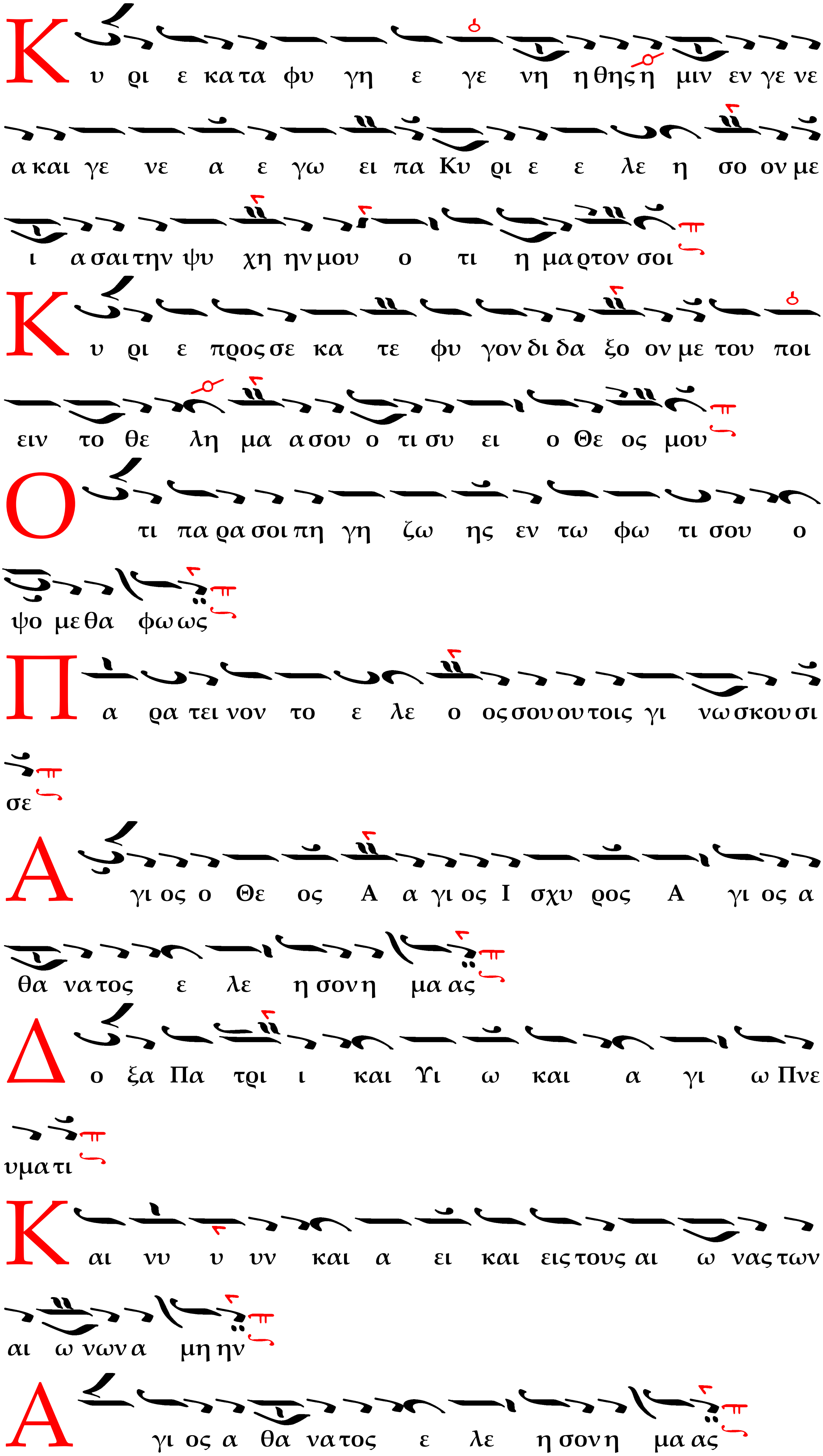
Κ υ ρι ε κατα φυ γη ε γε νη η θης η μιν εν γε νε
α και γε νε α ε γω ει πα Κυ ρι ε ε λε η σο ον με
ι ασαι την ψυ χη ην μου ο τι η μαρτον σοι
Κ υ ρι ε προς σε κα τε φυ γον δι δα ξο ον με του ποι
ειν το θε λη μα α σου ο τι συ ει ο Θε ος μου
Ο τι πα ρα σοι πη γη ζω ης εν τω φω τι σου ο
ψο με θα φω ως
Π α ρα τει νον το ε λε ο ος σου ου τοις γι νω σκου σι
σε
Α γι ος ο Θε ος Α α γι ος Ι σχυ ρος Α γι ος α
θα να τος ε λε η σον η μα ας
Δ ο ξα Πα τρι ι και Υι ω και α γι ω Πνε
υ μα τι
Κ αι νυ υ υν και α ει και εις τους αι ω νας των
αι ω νων α μη ην
Α γι ος α θα να τος ε λε η σον η μα ας

Α α α α γι ος ο Θε ε ε ος Α α α α

γι ι ι ο ος Ι σχυ υ υ ρο ος Α γι ο

ος Α θα α α α να α α α τος ε ε λε ε ε

η η η σο ον η η μα α α α ας

* * *

ΕΞΟΔΟΣ - ΠΕΡΙΦΟΡΑ ΕΠΙΤΑΦΙΟΥ

Ψαλλομένου δὲ τοῦ ᾀσματικοῦ Ἅγιος ὁ Θεὸς γίνεται μετὰ πομπῆς ἡ ἔξοδος καὶ περιφορὰ τοῦ Ἐπιταφίου μετὰ τοῦ ἱεροῦ Εὐαγγελίου.

* * *

Ἐπανελθούσης τῆς ἱερᾶς πομπῆς εἰς τὸν Ναόν, ὁ προεξάρχων ἱερεὺς ἐκφωνεῖ·

Πρόσχωμεν. Εἰρήνη πᾶσι. Σοφία.

Καὶ εἰσάγει μετὰ τῶν λοιπῶν ἱερέων τὸν Ἐπιτάφιον εἰς τὸ Ἱερόν· καὶ ἡμεῖς ψάλλομεν τὰ τροπάρια·

Ἦχος Δι

Ο τε κα τη ηλ θες προ στον θα να τον η ζω η η

α θα α να τος το τε τον Α δην ε νε ε κρω σας

τη α στρα πη της Θε ο τη τος ο τε δε και τους

τε θνε ω τας εκ των κα τα χθο νι ων α νε ε στη σας

πα σαι αι δυ να μεις των ε που ρα νι ων ε κραυ γα ζον

Ζω ο δο τα Χρι στε ο Θε ος η μων δο ο ο ξα

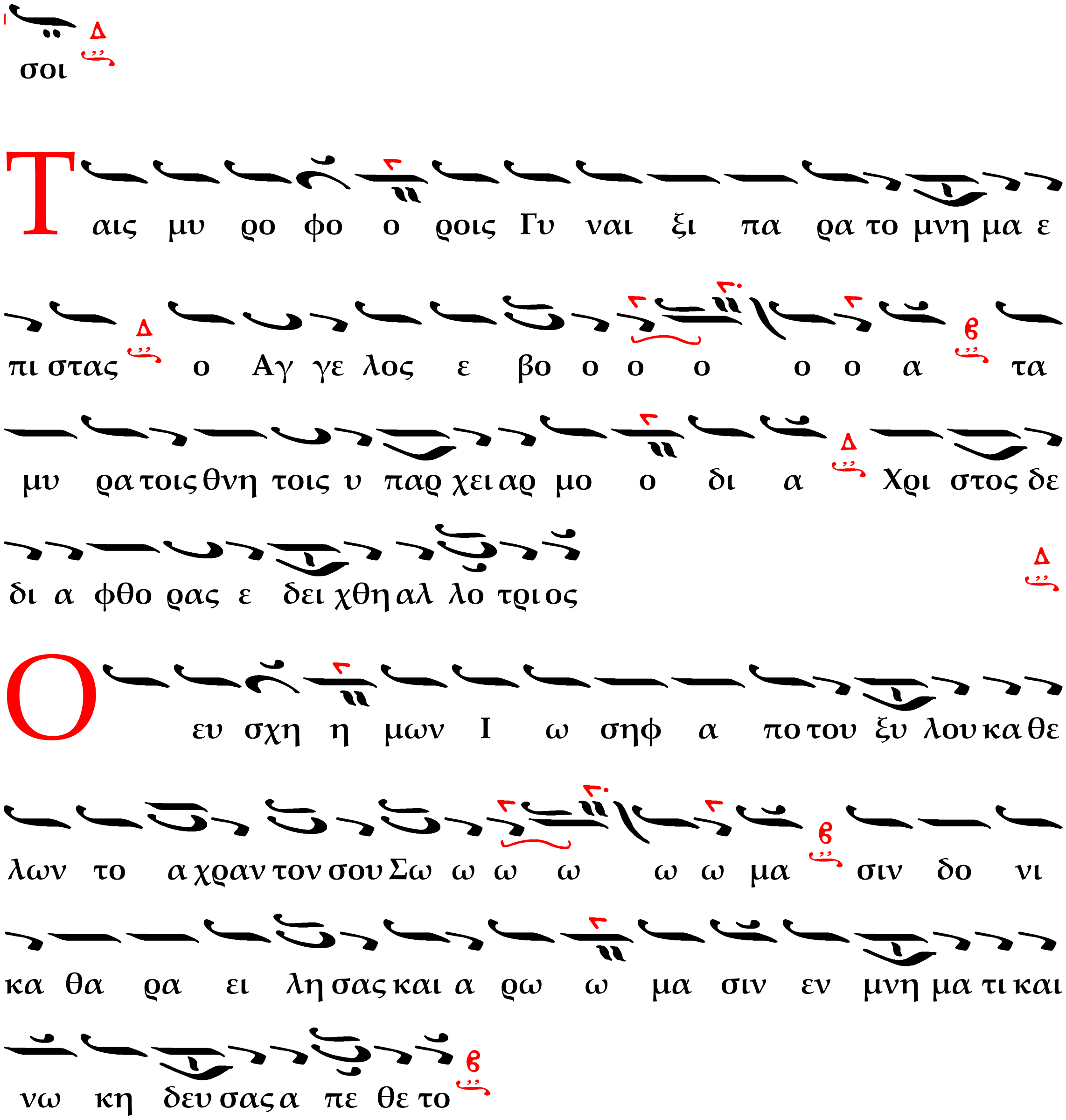

Καὶ περιελθόντες οἱ ἱερεῖς μετὰ τοῦ Ἐπιταφίου τρὶς τὴν ἁγίαν Τράπεζαν ἀποτιθέασιν αὐτὸν καὶ τὸ Εὐαγγέλιον ἐπ᾿ αὐτῆς.

* * *

Η ΠΡΟΦΗΤΕΙΑ

Καὶ εὐθὺς λέγομεν τὸ

Τροπάριον τῆς προφητείας. Ἦχος β΄.

Ὁ συνέχων τὰ πέρατα, τάφῳ συσχεθῆναι, κατεδέξω Χριστέ, ἵνα τῆς τοῦ Ἅιδου καταπόσεως, λυτρώσῃς τὸ ἀνθρώπινον, καὶ ἀθανατίσας ζωώσῃς ἡμᾶς, ὡς Θεὸς ἀθάνατος.

Δόξα. Καὶ νῦν. Τό αὐτό.

Ὁ ἀναγνώστης·

Προκείμενον. Ἦχος δ΄. Ψαλμὸς μγ΄ (43).

Ἀνάστα, Κύριε, βοήθησον ἡμῖν, καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς, ἕνεκεν τῆς δόξης τοῦ ὀνόματός σου.

Στίχ. α΄. Ὁ Θεός, ἐν τοῖς ὠσὶν ἡμῶν ἠκούσαμεν, καὶ οἱ πατέρες

ἡμῶν ἀνήγγειλαν ἡμῖν ἔργον, ὃ εἰργάσω ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτῶν, ἐν ἡμέραις ἀρχαίαις.

Στίχ. β΄. Ἔσωσας ἡμᾶς ἐκ τῶν θλιβόντων ἡμᾶς καὶ τοὺς μισοῦντας ἡμᾶς κατῄσχυνας.

Προφητείας Ἰεζεκιὴλ τὸ Ἀνάγνωσμα

(λζ΄ 1-14).

Ἐγένετο ἐπ᾽ ἐμὲ χεὶρ Κυρίου, καὶ ἐξήγαγέ με ἐν πνεύματι Κυρίου, καὶ ἔθηκέ με ἐν μέσῳ τοῦ πεδίου· καὶ τοῦτο ἦν μεστὸν ὀστέων ἀνθρωπίνων· καὶ περιήγαγέ με ἐπ᾽ αὐτά, κύκλωθεν κύκλῳ· καὶ ἰδοὺ πολλὰ σφόδρα, ἐπὶ προσώπου τοῦ πεδίου, καὶ ἰδοὺ ξηρὰ σφόδρα.

Καὶ εἶπε πρός με· Υἱὲ ἀνθρώπου, εἰ ζήσεται τὰ ὀστέα ταῦτα; καὶ εἶπα· Κύριε, Κύριε, σὺ ἐπίστασαι ταῦτα. Καὶ εἶπε πρός με· Προφήτευσον ἐπὶ τὰ ὀστᾶ ταῦτα, καὶ ἐρεῖς αὐτοῖς· Τὰ ὀστᾶ τὰ ξηρά, ἀκούσατε λόγον Κυρίου· τάδε λέγει Κύριος τοῖς ὀστέοις τούτοις· Ἰδοὺ ἐγὼ φέρω εἰς ὑμᾶς πνεῦμα ζωῆς, καὶ δώσω εἰς ὑμᾶς νεῦρα, καὶ ἀνάξω εἰς ὑμᾶς σάρκας, καὶ ἐκτενῶ ἐφ᾽ ὑμᾶς δέρμα, καὶ δώσω πνεῦμά μου εἰς ὑμᾶς, καὶ ζήσεσθε, καὶ γνώσεσθε, ὅτι ἐγώ εἰμι Κύριος.

Καὶ προεφήτευσα, καθὼς ἐνετείλατό μοι Κύριος. Καὶ ἐγένετο φωνὴ ἐν τῷ ἐμὲ προφητεῦσαι· καὶ ἰδοὺ σεισμός· καὶ προσήγαγε τὰ ὀστᾶ, ἑκάτερον πρὸς τὴν ἁρμονίαν αὐτοῦ. Καὶ εἶδον· καὶ ἰδοὺ ἐπ᾽ αὐτὰ νεῦρα καὶ σάρκες ἐφύοντο, καὶ ἀνέβαινεν ἐπ᾽ αὐτὰ δέρμα ἐπάνω· καὶ πνεῦμα οὐκ ἦν ἐν αὐτοῖς.

Καὶ εἶπε πρός με· Προφήτευσον, ἐπὶ τὸ πνεῦμα, υἱὲ ἀνθρώπου, προφήτευσον, καὶ εἰπὲ τῷ πνεύματι· Τάδε λέγει Κύριος Κύριος· Ἐκ τῶν τεσσάρων πνευμάτων ἐλθέ, καὶ ἐμφύσησον εἰς τοὺς νεκροὺς τούτους, καὶ ζησάτωσαν. Καὶ προεφήτευσα, καθ᾽ ὅ,τι ἐνετείλατό μοι· καὶ εἰσῆλθεν εἰς αὐτοὺς τὸ πνεῦμα, καὶ ἔζησαν, καὶ ἔστησαν ἐπὶ τῶν ποδῶν αὐτῶν, συναγωγὴ πολλὴ σφόδρα.

Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρός με, λέγων· Υἱὲ ἀνθρώπου, τὰ ὀστᾶ ταῦτα, πᾶς οἶκος Ἰσραήλ ἐστιν· αὐτοὶ λέγουσι· Ξηρὰ γέγονε τὰ ὀστᾶ ἡμῶν, ἀπώλωλεν ἡ ἐλπὶς ἡμῶν, διαπεφωνήκαμεν. Διὰ τοῦτο προφήτευσον, καὶ εἰπὲ πρὸς αὐτούς· Τάδε λέγει Κύριος Κύριος· Ἰδοὺ ἐγὼ ἀνοίγω τὰ μνήματα ὑμῶν, καὶ ἀνάξω ὑμᾶς ἐκ τῶν μνημάτων ὑμῶν, καὶ εἰσάξω ὑμᾶς εἰς τὴν γῆν τοῦ Ἰσραήλ· καὶ γνώσεσθε, ὅτι ἐγώ εἰμι Κύριος, ἐν τῷ ἀνοῖξαί με τοὺς τάφους ὑμῶν, τοῦ ἀναγαγεῖν με ἐκ τῶν τάφων τὸν λαόν μου. Καὶ δώσω πνεῦμά μου εἰς ὑμᾶς, καὶ ζήσεσθε, καὶ θήσομαι ὑμᾶς ἐπὶ τὴν γῆν

ὑμῶν, καὶ γνώσεσθε, ὅτι ἐγὼ Κύριος· ἐλάλησα, καὶ ποιήσω, λέγει Κύριος Κύριος.

Προκείμενον. Ἦχος βαρύς. Ψαλμὸς θ´ (9).

Ἀνάστηθι, Κύριε ὁ Θεός μου, ὑψωθήτω ἡ χείρ σου, μὴ ἐπιλάθῃ τῶν πενήτων.

Στίχ. α´. Ἐξομολογήσομαί σοι, Κύριε, ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου, διηγήσομαι πάντα τὰ θαυμάσιά σου.

Στίχ. β´. Εὐφρανθήσομαι καὶ ἀγαλλιάσομαι ἐν σοί, ψαλῶ τῷ ὀνόματί σου, Ὕψιστε.

Ο ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ

Πρὸς Κορινθίους Α´ Ἐπιστολῆς Παύλου

τὸ Ἀνάγνωσμα (ε´ 6-8. Γαλ. γ´ 13-14).

Ἀδελφοί, μικρὰ ζύμη ὅλον τὸ φύραμα ζυμοῖ. Ἐκκαθάρατε οὖν τὴν παλαιὰν ζύμην, ἵνα ἦτε νέον φύραμα, καθώς ἐστε ἄζυμοι· καὶ γὰρ τὸ Πάσχα ἡμῶν, ὑπὲρ ἡμῶν ἐτύθη Χριστός. Ὥστε ἑορτάζωμεν, μὴ ἐν ζύμῃ παλαιᾷ, μηδὲ ἐν ζύμῃ κακίας καὶ πονηρίας, ἀλλ᾽ ἐν ἀζύμοις εἰλικρινείας καὶ ἀληθείας. Χριστὸς γὰρ ἡμᾶς ἐξηγόρασεν ἐκ τῆς κατάρας τοῦ νόμου, γενόμενος ὑπὲρ ἡμῶν κατάρα. Γέγραπται γάρ· «Ἐπικατάρατος πᾶς ὁ κρεμάμενος ἐπὶ ξύλου»· ἵνα εἰς τὰ ἔθνη ἡ εὐλογία τοῦ Ἀβραὰμ γένηται ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, ἵνα τὴν ἐπαγγελίαν τοῦ Πνεύματος λάβωμεν διὰ τῆς πίστεως.

Ἀλληλούϊα. Ἦχος πλ. α´. Ψαλμὸς ξζ´ (67).

Στίχ. α´. Ἀναστήτω ὁ Θεός, καὶ διασκορπισθήτωσαν οἱ ἐχθροὶ αὐτοῦ καὶ φυγέτωσαν ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ οἱ μισοῦντες αὐτόν.

Στίχ. β´. Ὡς ἐκλείπει καπνὸς ἐκλιπέτωσαν· ὡς τήκεται κηρὸς ἀπὸ προσώπου πυρός, οὕτως ἀπολοῦνται οἱ ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ προσώπου τοῦ Θεοῦ.

Στίχ. γ´. Καὶ οἱ δίκαιοι εὐφρανθήτωσαν, ἀγαλλιάσθωσαν ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ, τερφθήτωσαν ἐν εὐφροσύνῃ.

Ὁ διάκονος· Σοφία· ὀρθοὶ κ.τ.λ. Καὶ ὁ ἱερεὺς ἀναγινώσκει

ΤΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον (Ματθ. κζ´ 62-66).

Ὁ λαός· Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

* * *

Η ΕΚΤΕΝΗΣ ΔΕΗΣΙΣ

* * *

Ὁ ἱερεύς· Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ

Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ὁ χορός· Ἀμήν.

* * *

Εἶτα ὁ διάκονος λέγει τὰ Πληρωτικά.

* * *

Ὁ ἱερεὺς ἐκφώνως·
Ὅτι Θεὸς ἐλέους, οἰκτιρμῶν καὶ φιλανθρωπίας ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ὁ χορός· Ἀμήν.
Ὁ ἱερεὺς εὐλογῶν τὸν λαόν· Εἰρήνη πᾶσι.
Ὁ χορός· Καὶ τῷ πνεύματί σου.
Ὁ διάκονος· Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.
Ὁ χορός· Σοί, Κύριε.
Ὁ ἱερεὺς τὴν εὐχὴν τῆς κεφαλοκλισίας καὶ τὴν ἐκφώνησιν·
Σὸν γάρ ἐστι τὸ ἐλεεῖν καὶ σῴζειν ἡμᾶς, ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ὁ χορός· Ἀμήν.

* * *

Η ΑΠΟΛΥΣΙΣ

Ὁ διάκονος· Σοφία.
Ὁ ἀναγνώστης· Εὐλόγησον.

Ὁ ἱερεύς·

Ὁ ὢν εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης·

Στερεώσαι Κύριος ὁ Θεὸς τὴν ἁγίαν καὶ ἀμώμητον πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν σὺν τῇ ἁγίᾳ ἐκκλησίᾳ (ἢ μονῇ) ταύτῃ εἰς αἰῶνας αἰώνων.
Ὁ ἱερεύς· Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὁ ἀναγνώστης·

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβὶμ * καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, * τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, * τὴν ὄντως Θεοτόκον, * σὲ μεγαλύνομεν.

Ὁ ἱερεὺς τὴν ἀπόλυσιν·

Δόξα σοι, ὁ Θεός, ἡ ἐλπὶς ἡμῶν, δόξα σοι.
Ὁ ἀναγνώστης· Δόξα. Καὶ νῦν. Κύριε, ἐλέησον γ΄. Πάτερ ἅγιε, εὐλόγησον.

Ὁ ἱερεύς· Ὁ δι᾽ ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν τὰ φρικτὰ πάθη καὶ τὸν ζωοποιὸν σταυρὸν καὶ τὴν ἑκούσιον ταφὴν σαρκὶ καταδεξάμενος Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου αὐτοῦ μητρός, δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ σταυροῦ, προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων δυνάμεων ἀσωμάτων, ἱκεσίαις τοῦ τιμίου καὶ ἐνδόξου, προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου, τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ πανευφήμων ἀποστόλων, τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων μαρτύρων, τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων πατέρων ἡμῶν, τῶν ἁγίων καὶ δικαίων θεοπατόρων Ἰωακεὶμ καὶ Ἄννης καὶ πάντων τῶν ἁγίων ἐλεήσαι καὶ σώσαι ἡμᾶς ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος.

Δι᾽ εὐχῶν τῶν ἁγίων πατέρων ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ, Χριστὲ ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὁ λαός· Ἀμήν.

* * * * *